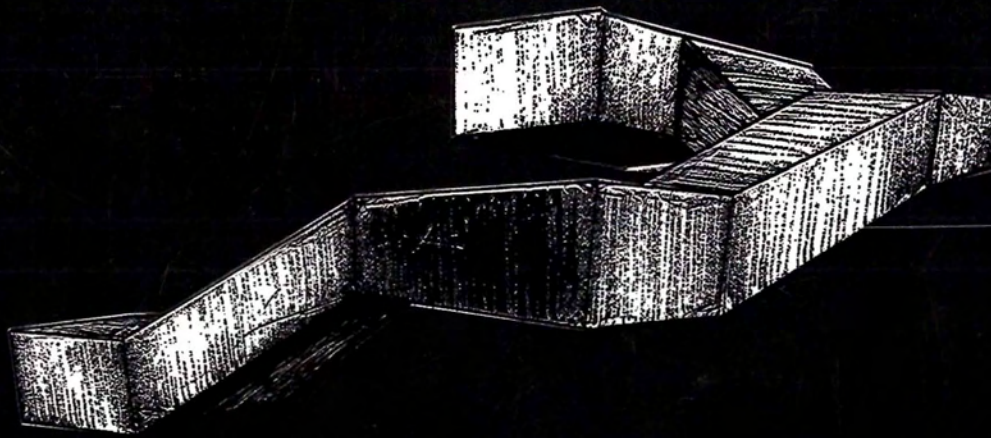

ΚΤΙΡΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
(διερεύνηση ιδέας)

ΠΤ - ΑΜ
2012
ΒΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 11527/1
Ημερ. Εισ.: 13-03-2013
Δωρεά: Συγγραφείς
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΑΜ
2012
ΒΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
2011-2012
Επ.Καθηγήτρια : Λυκουριώτη Τριδα
Φοιτητές: Βασιλείου Σάββας
Πέτρου Χάρης

Κατά την μελέτη της πόλης δεν θα μπορούσε να μην επικεντρωθεί η προσοχή μας στην παραλιακή ζώνη της Λεμεσού. Είναι ζωτικό σημείο για την πόλη και τους κατοίκους της, τόσο οικονομικά όσο και κοινωνικά, ως σημείο αναφοράς. Ο δήμος Λεμεσού αναγνωρίζοντας τον σημαντικό ρόλο της, έχει αναπλάσει και προσφέρει στο κοινό, την κατά μήκος ακτή της πόλης ως χώρο περιπάτου, άθλησης και ψυχαγωγίας σύμφωνα με ευρωπαϊκά πρότυπα, σε αντίθεση, με την ιδιωτική-ατομική πρωτοβουλία της χρήσης των κτιρίων που αφορούν κυρίως σε τουρισμό, γραφεία και κατοικία. Τα δυο ετερόκλητα στοιχεία συμβιώνουν, με ένα ιδεολογικά αόρατο φράχτη να τα χωρίζει.

Οι ιδιωτικές πρωτοβουλίες λειτουργούν σε ένα άλλο επίπεδο, στην ουσία και στην πράξη τους αντίθετο με του δήμου και κατ' επέκταση του δημοσίου, κοινόχρηστου χώρου. Η οικονομική ανάπτυξη που έχει υποστεί η πόλη την τελευταία δεκαετία, έχει δημιουργήσει πρόσφορο έδαφος στην ανάπτυξη της εταιρικής λογικής και του ιδιωτικού συμφέροντος, προωθώντας έτσι την ανάδειξη της ατομικότητας και όχι της συλλογικότητας που έρχεται ως πρόταση λύσης των σημερινών κοινωνικοοικονομικών προβλημάτων.

Η πολυφωνία και η συνεργασία για το κοινό συμφέρον σε μια κοινωνία θεωρείτε υγιής πρακτική με θετικά αποτελέσματα ειδικότερα σε μικρές κοινωνίες. Με αυτό ως πρωτόλεια βάση σκέψης αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε ένα πρότυπο κτιρίου εργασίας όπου η λειτουργία του θα επικεντρώνεται στις δράσεις και τις σχέσεις των εργαζομένων, τις συνεργασίες και τις ανταλλαγές τους, δημιουργώντας έτσι ένα αρχείο αλληλεπιδράσεων διαθέσιμο για όλα τα μέλη του. Η ατομικότητα και η ιεραρχία που ως συνήθως υπάρχει στα κτίρια εργασίας διαγράφεται, ενώ αναδεικνύεται η συλλογική δημιουργία. Θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε ως ένα σύστημα "ανοιχτού κώδικα" όπου οποιοσδήποτε μπορεί να τον δανειστεί, να τον αναπτύξει, να τον τροποποιήσει και να τον επαναπροσδιορίσει μαζί με άλλους. Με βάση την εξειδίκευσή μας ως αρχιτέκτονες, η λογική αυτή εφαρμόζεται σε ένα κτίριο εργασίας προορισμένο για επαγγελματίες που ασχολούνται με τον σχεδιασμό και την άυλη παραγωγή του καταλήγοντας στην υλική παραγωγή μέσω εργαστηρίων.

Η επαφή και συνεργασία των χρηστών εργαστηρίων και γραφειακών χώρων στην πραγματικότητα υλοποιείται με την ύπαρξη των κοινόχρηστων χώρων, που λειτουργούν ως σημεία συνάντησης, παραγωγής νέων ιδεών και αδιάκοπης ανταλλαγής επικοινωνίας. Η πρόσθεση κοινόχρηστων κτιριακών χώρων με σκοπό την αλληλεπίδραση γραφείων και εργαστηρίων ολοκληρώνει ένα σύστημα που πλέον ανάγεται ως οντότητα στο παραλιακό μέτωπο της πόλης. Στην εξέλιξη της ιδέας μας, παύει το σύστημα αυτό να είναι εσωστρεφές και να αφορά μόνο τους εργαζόμενούς του και ξεκινά να συνδιαλέγεται με τον κόσμο που το περιβάλλει, αφού πέραν των βασικών λειτουργιών του, προστίθενται χώροι που δίνονται στην πόλη ως δημόσιοι.

Έτσι, δημιουργείτε μια αλυσίδα σχέσεων που αντί, κατά τα εταιρικά πρότυπα, να ξεκινά από το ατομικό και να καταλήγει πάλι πίσω σε αυτό, ξεκινά με την ίδια βάση, την ατομικότητα, περνά μέσα από αλληλεπιδράσεις στην συλλογικότητα και καταλήγει στην κοινωνικότητα. Δηλαδή, οι υπάλληλοι των γραφείων και των εργαστηρίων συμβάλλουν ατομικά με ένα κοινό τρόπο σκέψης που περνά στην σφαίρα του συλλογικού (κτίριο) και ενοποιείται στην πορεία με την σφαίρα του κοινωνικού (πόλη) δημιουργώντας έτσι ένα πολυσύνθετο και διαρκώς μεταβαλλόμενο σύστημα στην καρδιά της πόλης.

During the study of the city could not focus our attention on the coastal area of Limassol. It is a vital point for the city and its inhabitants, both economically and socially, as a reference point. The Municipality acknowledging the important role has been recreated and offered to the public along the coast of the city as a promenade, sports and entertainment in accordance with European standards, in contrast to private-private initiative in the use of buildings mainly in tourism, offices and housing. The two disparate elements coexist with an ideologically invisible fence separating them.

Private initiatives operate at another level, in substance and in fact the opposite with the municipality and by extension the public, communal space. Economic development has been the city over the last decade has created fertile soil for the development of corporate logic and private interests, thus promoting the emergence of individuality and collectivity rather than the proposal comes as a solution to the current socio-economic problems.

Pluralism and cooperation for the common good of a society feel healthy practice with positive results especially in small communities. With this as a basis proto thought we decided to create a working model of the building where the operation will focus on actions and employee relations, partnerships and exchanges, thus creating a record of interactions available for all members. The individuality and hierarchy that usually exists in buildings work deleted, while highlighting the collective creation. We could call it as a system of "open source" where anyone can borrow him, him develop, modify it and to redefine with others. Based on our expertise as architects, logic applies to a building intended for working professionals involved in the design and production of intangible resulting in material production through workshops.

The contact and collaboration between users laboratories and offices actually realized the existence of public spaces that serve as meeting points, generate new ideas and continuous exchange of communication. Adding shared building space to offices and laboratories interaction completes a system that dates back more as an entity in the city's waterfront. In the evolution of our idea, the system ceases to be introverted and just for workers and begins to converse with the world that surrounds it, since in addition to basic functions, spaces are added to the city as public.

So, you create a chain of relationships instead, according to corporate standards, start from the individual and ends up back on it, starts with the same base, individuality, passes through the collective interactions and leads to sociability. Namely, staff offices and laboratories contribute individually to a common way of thinking that goes into the realm of collective (building) and consolidated in the course of the social sphere (city), thus creating a complex and constantly changing system in the heart of the city.

A. Αναγνώριση Περιοχής	.....	5 - 9
Οικόπεδο	.....	10 - 12
Ιδέα	.....	13 - 14
B. Διερεύνηση Ιδέας	.....	15
Ιδιωτικό / Κοινόχρηστο / Δημόσιο	.....	16 - 24
Επαγγέλματα	.....	25 - 30
Κτίριο	.....	31 - 36
Γραφεία Κτιρίου	.....	37 - 49
Γ. Διαμόρφωση Πλατείας	.....	50 - 54
Δ. Σκίαση	.....	55 - 60
Ε. Σενάρια	.....	61 - 63

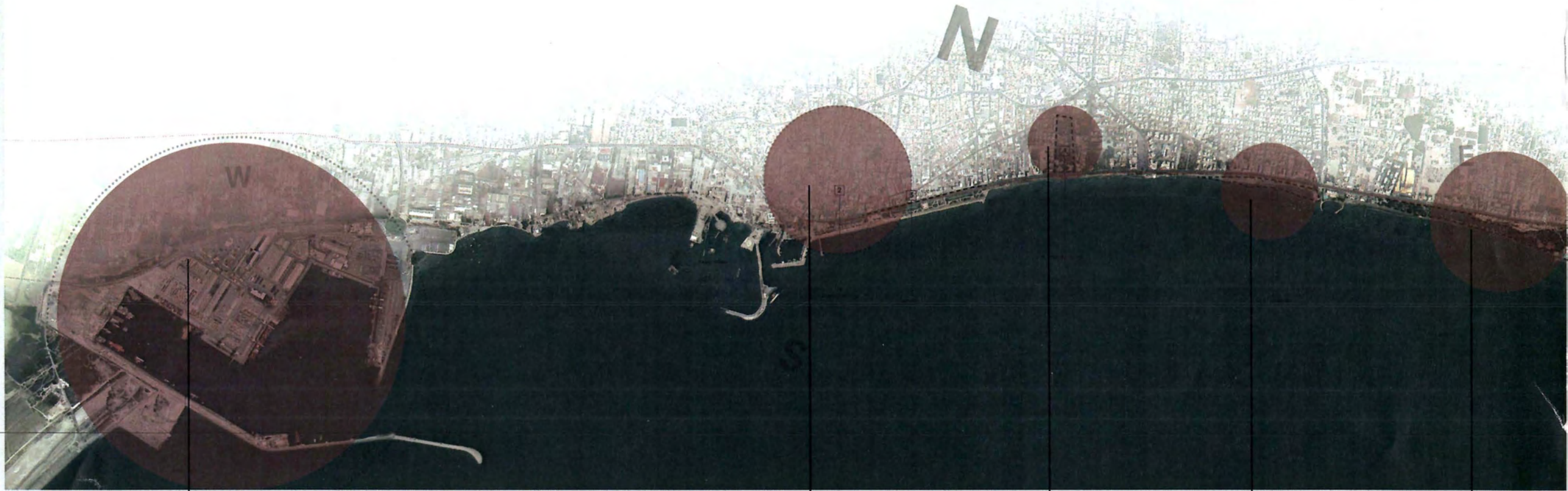

Η **Λεμεσός** είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Κύπρου, βρίσκεται στη νότια ακτή και ο πληθυσμός της ανέρχεται στους 100.952 κατοίκους εντός των δημοτικών ορίων και στους 180.000 περίπου, στην ευρύτερη αστική περιοχή. Είναι επίσης το μεγαλύτερο λιμάνι του νησιού κι ένα από τα μεγαλύτερα της Ανατολικής Μεσογείου. Η ανάπτυξη της πόλης αναχαιτίζεται από τις Βρετανικές Στρατιωτικές Βάσεις στα δυτικά, έτσι η πόλη εξαπλώνεται συνεχώς προς τα ανατολικά. Μετά το 1974, έχει καταστεί το κύριο λιμάνι του νησιού, όντας βιομηχανικό κέντρο και σημαντικό τουριστικό θέρετρο. Η πόλη είναι κτισμένη κατά μήκος της ακτής και είναι ένα από τα κομβικά λιμάνια της ανατολικής Μεσογείου.

Το παραλιακό μέτωπό της εκτείνεται για 16 χιλιόμετρα και απαρτίζεται από ξενοδοχειακές μονάδες, κέντρα διασκέδασης, καφετέριες, εστιατόρια, κτίρια γραφείων και πολυκατοικίες. Στην κατά μήκος διαδρομή υπάρχει αυτοκινητόδρομος τετραπλής ροής, ενώ πρόσφατα σχεδιάστηκαν και υλοποιήθηκαν ποδηλατόδρομοι και πεζόδρομοι. Κατά την μελέτη της παραθαλάσσιας ζώνης απομονώθηκαν κάποια κομβικά σημεία παραλιακού μετώπου της πόλης. Τα σημεία αυτά παίζουν σημαντικό ρόλο στον αστικό ιστό, λειτουργούν ως τοπόσημα πλέον στην περιοχή ενώ τα τελευταία χρόνια, ο δήμος της πόλης, έχει ξεκινήσει αναπλάσεις στα σημεία αυτά, οι οποίες συνεχίζονται ως σήμερα.

NEO LIMANI

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΜΩΛΟΣ

ΑΚΤΗ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΔΑΣΙΛΙΟ

Νέο λιμάνι

Το νέο λιμάνι Λεμεσού είναι το κύριο λιμάνι της Κύπρου. Ξεκίνησε να λειτουργεί το 74, αμέσως μετά την Τούρκικη εισβολή αντικαθιστώντας το λιμάνι Αμμοχώστου. Είναι λιμάνι πολλαπλής χρήσης, προσφέροντας υπηρεσίες για εξυπηρέτηση πλοίων, φορτοεκφόρτωση φορτίων και διακίνηση επιβατών. Ο λιμενικός θαλάσσιος χώρος του, καλύπτει έκταση ενός τετρ. χιλ., ο δε χερσαίος χώρος καλύπτει έκταση 1,3 τετρ. χιλιόμετρα. Η κατασκευή του άρχισε το 1971 σαν αντικατάσταση του παλιού λιμανιού και έκτοτε συνεχίζεται η επέκταση και αναβάθμιση των εγκαταστάσεών του, σύμφωνα με το εκάστοτε στρατηγικό ρυθμιστικό σχέδιο.

Το ιστορικό κέντρο

Το ιστορικό κέντρο της πόλης αποτελείται από διάφορες γειτονιές με σειρές σπιτιών σε συνεχή δόμηση, με κρυμμένους κήπους και μεγάλες, πετρόκτιστες αποθήκες, που χρησιμοποιούνταν για να φυλάγονται σταφύλια, κρασί, χαρούπια και φρούτα που εξάγονταν σε χώρες της Μέσης Ανατολής πριν από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Είναι μια πόλη όπου η αρχιτεκτονική διαφορετικών περιόδων σμίγει με τις τοπικές βιοτεχνίες, σύγχρονες και παραδοσιακές, που εξυπηρετούν τις ντόπιες ανάγκες. Ο πολεοδομικός της ιστός, βασίζεται σε ένα σύμπλεγμα στενών, αλλά όχι πάντα ίσων δρόμων, κάποιοι από τους οποίους είναι παράλληλοι με τη θάλασσα, ενώ άλλοι διακόπτονται από πεζόδρομους, ή κάποτε και από στεγασμένες στοές που ενώνουν τις διάφορες γειτονιές. Η παλιά πόλη αλλάζει σημαντικά και τόσο ραγδαία, κυρίως με την δημιουργία του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου, όπου εξετάστηκε με ποιο τρόπο θα μπορούσαν να δοθούν λύσεις που να απαντούν τόσο σε μακροχρόνια προβλήματα όσο και σε θέματα τα οποία προέκυψαν ως φυσικό επακόλουθο της μεταμόρφωσης ενός μέχρι τότε υποβαθμισμένου μέρους της πόλης μας, σε ζωντανό πυρήνα. Η περιοχή υπόκειται σε πολλαπλές

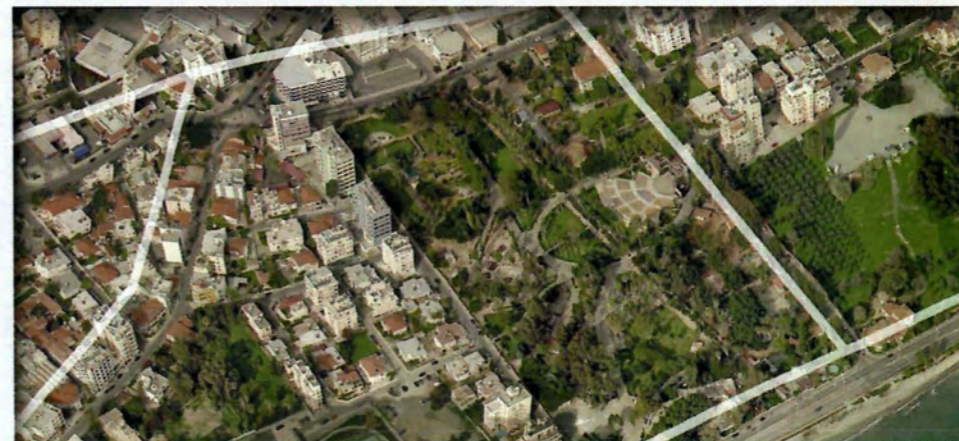
Μώλος

Ο μώλος Λεμεσού είναι και το σημείο που χτυπά η καρδιά της πόλης. Αποτελεί τον κύριο δημόσιο χώρο ψυχαγωγίας και καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων και κατά συνέπεια ένα από τα πιο πολυσύχναστα της μέρη. Αυτό οφείλεται στην κομβική του θέση στον αστικό ιστό, καθώς και στην πολυλειτουργικότητά του αφού αποτελείται από πεζόδρομους, ποδηλατόδρομους, χώρους πρασίνου, καφετέριες και ακτογραμμή. Το κεντρικό αυτό σημείο δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί από το κύμα αλλαγών και αναπλάσεων που συμβαίνουν τα τελευταία χρόνια στην Λεμεσό. Το 2010 ο μώλος μετατρέπεται σε θαλάσσιο πάρκο καθώς και συνδέεται με την καινούργια μαρίνα και κατ' επέκτασιν το παλιό λιμάνι της πόλης.

Ζωολογικό πάρκο

Ο ζωολογικός κήπος Λεμεσού λειτούργησε επί έξι δεκαετίες έως και το 2010. Καλύπτει περίπου 63000 τ.μ και είναι ο μεγαλύτερος χώρος πρασίνου της πόλης. Ο κήπος κρίθηκε ακατάλληλος λόγω μη πληρότητας των ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Η αναπλασή του βρισκόταν σε εξέλιξη για δύο χρόνια και το έργο παραδόθηκε τον Ιούνιο του 2012. Ο καινούργιος χώρος πέραν της χρήσης του ως ζωολογικό πάρκο διατίθεται στους πολίτες και ως χώρος περιπάτου αλλά και ανά διαστήματα λειτουργεί ως χώρος φιλοξενίας καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων.

Ακτή Ολυμπίων

Η Ακτή Ολυμπίων είναι η κύρια δημόσια παραλία και βρίσκεται στο παραλιακό κεντρικό μέτωπο. Το μήκος της είναι 2 χιλιόμετρα και το πλάτος της 40 μέτρα. Μια από τις πλέον πολυσύχναστες περιοχές της πόλης με επισκέπτες καθ' όλη την διάρκεια του χρόνου. Όπως και όλα τα κομβικά σημεία του παραλιακού μετώπου η ακτή έχει υποστεί ανάπλαση με σκοπό την αύξηση των ποιοτικών ανέσεων του χώρου. Αν και δίπλα στο εμπορικό λιμάνι της πόλης, στην ακτή, έχει απονεμηθεί η γαλάζια σημαία. Η ανάπλαση αποσκοπούσε στην δημιουργία οργανωμένης παραλίας - σε συνδυασμό με παραλιακό πεζόδρομο ώστε να εξυπηρετούνται όχι μόνο οι λουόμενοι αλλά και οι περπατητές - στην διατήρηση της μορφολογίας του φυσικού περιβάλλοντος και της φυσιογνωμίας της ακτής καθώς και στην οπτική και λειτουργική σύνδεση της παραλίας με τις υφιστάμενες χερσαίες χρήσεις.

Δασίλιο

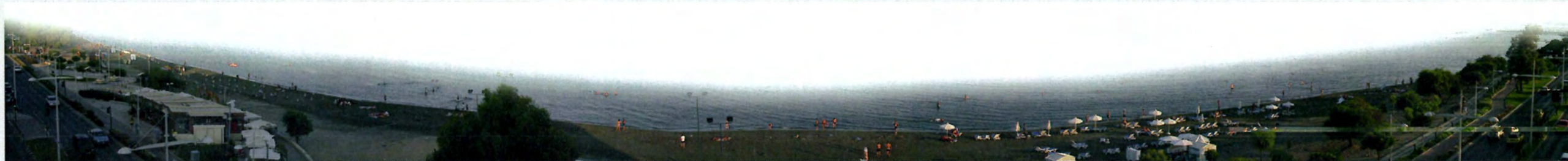
Το δασίλιο που νοητά είναι και το τέλος του κεντρικού παραλιακού μετώπου της πόλης, εκτείνεται για 1.5 χιλ. προς τα ανατολικά του κέντρου. Το κρατικό δάσος αποτελεί και τον κύριο όγκο της περιοχής και χαρακτηρίζεται από βλάστηση με ευκαλύπτους, πεύκα και ακακίες. Τα τελευταία χρόνια και με τον αέρα της ανάπτυξης απειλείται από κρατικά σχέδια, ενώ οι τοπικοί φορείς διαμαρτύρουν θέλωντας να προστατέψουν έναν από τους λίγους χώρους πρασίνου της πόλης.

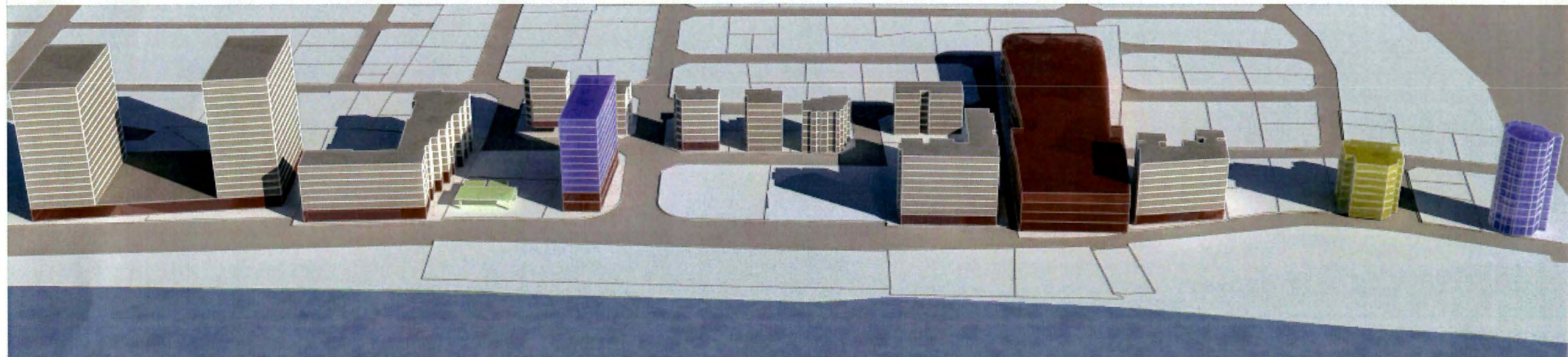

Η ακτή Ολυμπίων όπως προαναφέρθηκε είναι κεντρικό σημείο ψυχαγωγίας της πόλης όχι μόνο για τους καλοκαιρινούς μήνες αλλά και για τους χειμερινούς. Αποτελεί ζωτικό σημείο εκτόνωσης του αστικού ιστού ενώ νοητά θα μπορούσε να θεωρηθεί ως το τελευταίο σημείο των αναπλάσεων που αναπτύσσονται προς τα ανατολικά της πόλης. Με βάση αυτή την ανάπτυξη αλλά και με την θεώρηση του χώρου ως τοπόσημο, αποφασίστηκε να επικεντρωθεί η προσοχή μας σε αυτό το σημείο του παραλιακού μετώπου για την επιλογή οικοπέδου στα πλαίσια της πτυχιακής εργασίας.

Το οικόπεδο που επιλέχθηκε καταλαμβάνει χώρο 4070 τ.μ και βρίσκεται ακριβώς πίσω από την ακτή Ολυμπίων. Στο σημείο αυτό υπάρχει πλήθος δημόσιων και ιδιωτικών υπηρεσιών, ολοκληρωμένο δίκτυο μετακινήσεων (αυτοκινητόδρομους, πεζόδρομους, ποδηλατόδρομους) καθώς στα ανατολικά και δυτικά του, βρίσκεις σε κοντινή απόσταση δύο χώρους πρασίνου, το δασίλιο και το μώλο αντίστοιχα.

■ Κτίριο Γραφείων
 ■ Εμπορική Ζώνη
 ■ Ξενοδοχείο

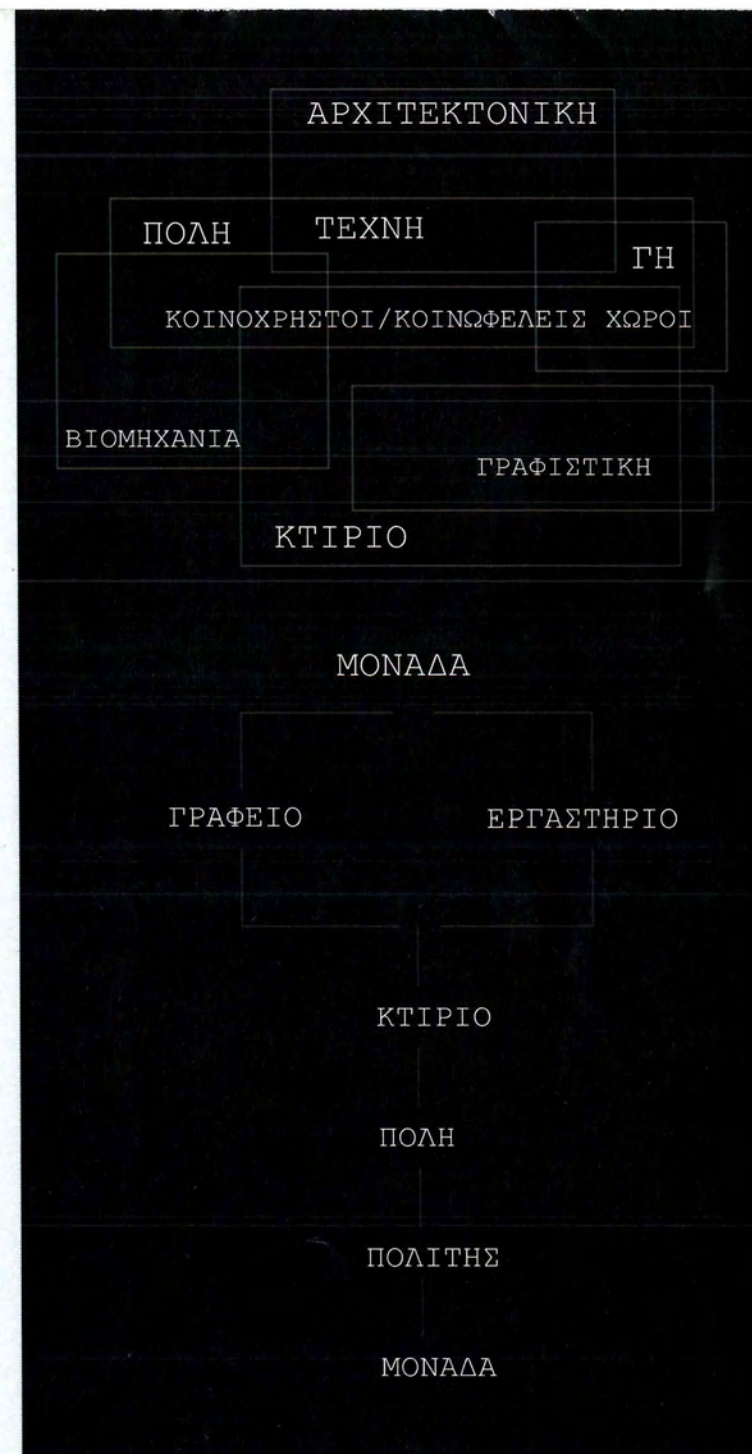
Κατά την μελέτη της πόλης δεν θα μπορούσε να μην επικεντρωθεί η προσοχή μας στην **παραλιακή ζώνη της Λεμεσού**. Είναι ζωτικό σημείο για την πόλη και τους κατοίκους της, τόσο οικονομικά όσο και κοινωνικά, ως σημείο αναφοράς. Ο δήμος Λεμεσού αναγνωρίζοντας τον σημαντικό ρόλο της, έχει αναπλάσει και προσφέρει στο κοινό, την κατά μήκος ακτή της πόλης ως χώρο περιπάτου, άθλησης και ψυχαγωγίας σύμφωνα με ευρωπαϊκά πρότυπα, σε αντίθεση, με την ιδιωτική-ατομική πρωτοβουλία της χρήσης των κτιρίων που αφορούν κυρίως σε τουρισμό, γραφεία και κατοικία. Τα δυο ετερόκλητα στοιχεία συμβιώνουν, με ένα ιδεολογικά αόρατο φράχτη να τα χωρίζει.

Οι ιδιωτικές πρωτοβουλίες λειτουργούν σε ένα άλλο επίπεδο, στην ουσία και στην πράξη τους αντίθετο με του δήμου και κατ' επέκταση του δημοσίου, κοινόχρηστου χώρου. Η οικονομική ανάπτυξη που έχει υποστεί η πόλη την τελευταία δεκαετία, έχει δημιουργήσει πρόσφορο έδαφος στην ανάπτυξη της εταιρικής λογικής και του ιδιωτικού συμφέροντος, προωθώντας έτσι την ανάδειξη της ατομικότητας και όχι της συλλογικότητας που έρχεται ως πρόταση λύσης των σημερινών κοινωνικοοικονομικών προβλημάτων.

Η **πολυφωνία και η συνεργασία** για το κοινό συμφέρον σε μια κοινωνία θεωρείτε υγιής πρακτική με θετικά αποτελέσματα ειδικότερα σε μικρές κοινωνίες. Με αυτό ως πρωτόλεια βάση σκέψης αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε ένα πρότυπο κτιρίου εργασίας όπου η λειτουργία του θα επικεντρώνεται στις δράσεις και τις σχέσεις των εργαζομένων, τις συνεργασίες και τις ανταλλαγές τους, δημιουργώντας έτσι ένα αρχείο αλληλεπιδράσεων διαθέσιμο για όλα τα μέλη του. Η ατομικότητα και η ιεραρχία που ως συνήθως υπάρχει στα κτίρια εργασίας διαγράφεται, ενώ αναδεικνύεται η **συλλογική δημιουργία**. Θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε ως ένα σύστημα "ανοιχτού κώδικα" όπου οποιοσδήποτε μπορεί να τον δανειστεί, να τον αναπτύξει, να τον τροποποιήσει και να τον επαναπροσδιορίσει μαζί με άλλους. Με βάση την εξειδίκευσή μας ως αρχιτέκτονες, η λογική αυτή εφαρμόζεται σε ένα κτίριο εργασίας προορισμένο για επαγγελματίες που ασχολούνται με τον σχεδιασμό και την άυλη παραγωγή του καταλήγοντας στην υλική παραγωγή μέσω εργαστηρίων.

Η επαφή και συνεργασία των χρηστών εργαστηρίων και γραφειακών χώρων στην πραγματικότητα υλοποιείται με την ύπαρξη των κοινόχρηστων χώρων, που λειτουργούν ως σημεία συνάντησης, παραγωγής νέων ιδεών και αδιάκοπης ανταλλαγής επικοινωνίας. Η πρόσθεση κοινόχρηστων κτιριακών χώρων με σκοπό την αλληλεπίδραση γραφείων και εργαστηρίων ολοκληρώνει ένα σύστημα που πλέον ανάγεται ως οντότητα στο παραλιακό μέτωπο της πόλης. Στην εξέλιξη της ιδέας μας, παύει το σύστημα αυτό να είναι εσωστρεφές και να αφορά μόνο τους εργαζόμενούς του και ξεκινά να συνδιαλέγεται με τον κόσμο που το περιβάλλει, αφού πέραν των βασικών λειτουργιών του, προστίθενται χώροι που δίνονται στην πόλη ως δημόσιοι.

Έτσι, δημιουργείτε μια **αλυσίδα σχέσεων** που αντί, κατά τα εταιρικά πρότυπα, να ξεκινά από το ατομικό και να καταλήγει πάλι πίσω σε αυτό, ξεκινά με την ίδια βάση, την ατομικότητα, περνά μέσα από αλληλεπιδράσεις στην συλλογικότητα και καταλήγει στην κοινωνικότητα. Δηλαδή, οι υπάλληλοι των γραφείων και των εργαστηρίων συμβάλλουν ατομικά με ένα κοινό τρόπο σκέψης που περνά στην σφαίρα του συλλογικού (κτίριο) και ενοποιείται στην πορεία με την σφαίρα του κοινωνικού (πόλη) δημιουργώντας έτσι ένα πολυσύνθετο και διαρκώς μεταβαλλόμενο σύστημα στην καρδιά της πόλης.

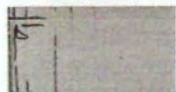

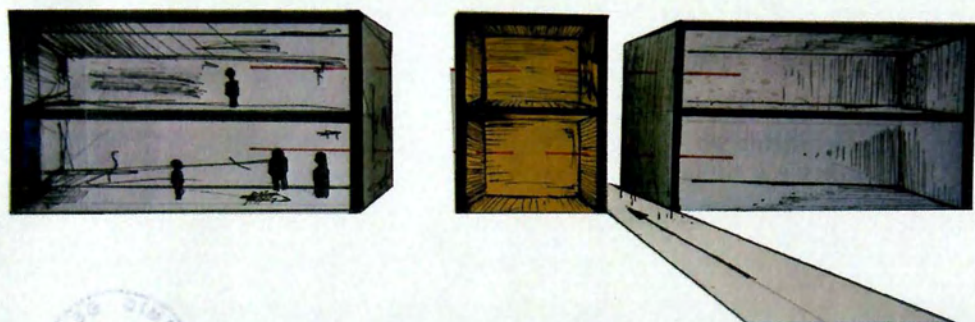
ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΙ - ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ

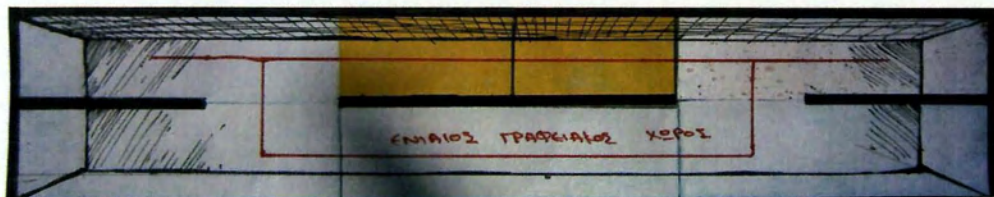
ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ - ΓΡΑΦΙΑΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

ΔΗΜΟΣΙΟΙ - ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

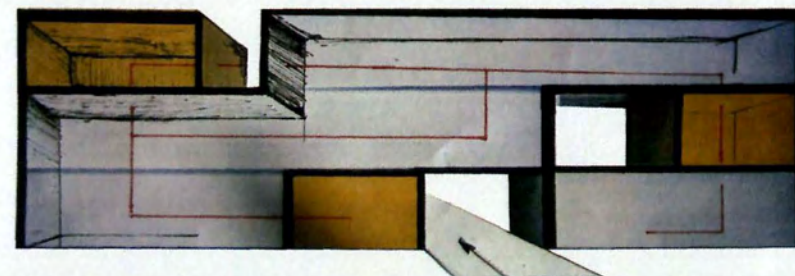

▲ Οι κοινόχρηστοι χώροι τοποθετούνται στα μεταξύ των γραφείων χωρίζοντάς τα σε δυο ζώνες. Επίσης η σύνδεση γραφείων και κοινοχρήστων γίνεται στον κάθετο άξονα. Σε τέσσερις γραφειακούς χώρους αναλογούν δυο κοινόχρηστοι

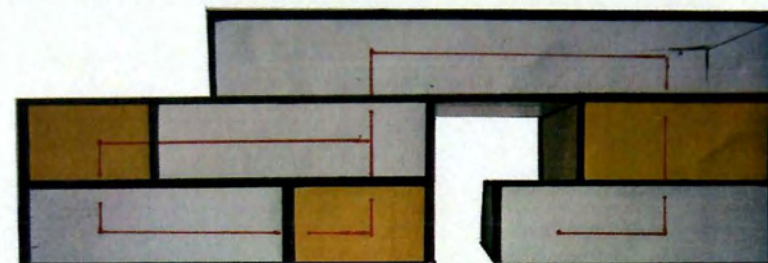

▲ Οι κοινόχρηστοι χώροι ενώνονται οριζόντια μεταξύ τους ενώ συγχρόνως ενοποιούν όλα τα γραφεία μεταξύ τους, δίνοντας έτσι στους γραφειακούς χώρους την δυνατότητα μιας συνεχόμενης κίνησης.

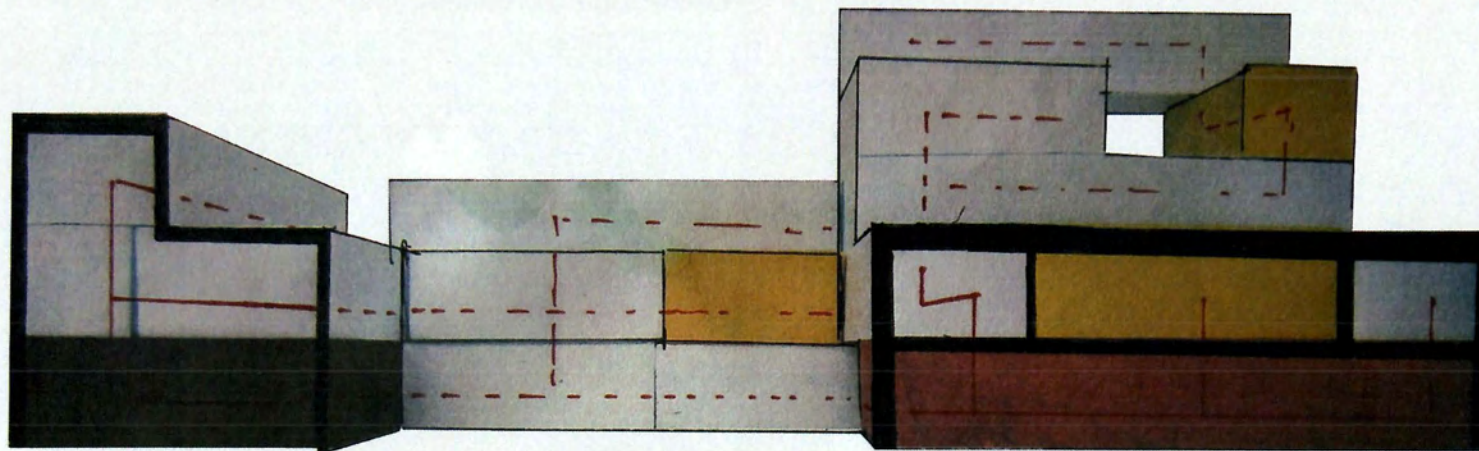
Κατά την πρώτη προσπάθεια συνονθύλευσις των πληροφοριών που αποσπάσαμε, αποφασίστηκε η διερεύνηση της κεντρικής ιδέας να εφαρμοστεί εκτός των ορίων του οικοπέδου και να λειτουργήσει ως ένα πρότυπο κτιρίου εργασίας επαγγελματιών που αφορούν τον σχεδιασμό, εντάσσοντας την σχέση κτιρίου-οικοπέδου σε μεταγενέστερο στάδιο. Αυτό θα βοηθήσει την διερεύνηση να αποκτήσει μεγαλύτερη ελευθερία κατά τα πρώτα στάδιά της. Η προσοχή στο να δημιουργηθούν **χώροι συνεργασίας και αλληλεπίδρασης** μεταξύ τους, οδήγησε στον διαχωρισμό των χώρων και των χρήσεων σε τρεις ζώνες, την **δημόσια**, την **ιδιωτική** και την **κοινόχρηστη ζώνη**. Οι τρεις αυτές ζώνες θα βρίσκονται σε συνεχή επαφή και κίνηση, αποσκοπώντας στην μεταγενέστερη αλληλεπίδραση των χρηστών τους. Αυτό είναι και το πρώτο στάδιο έρευνας που εφαρμόζεται.

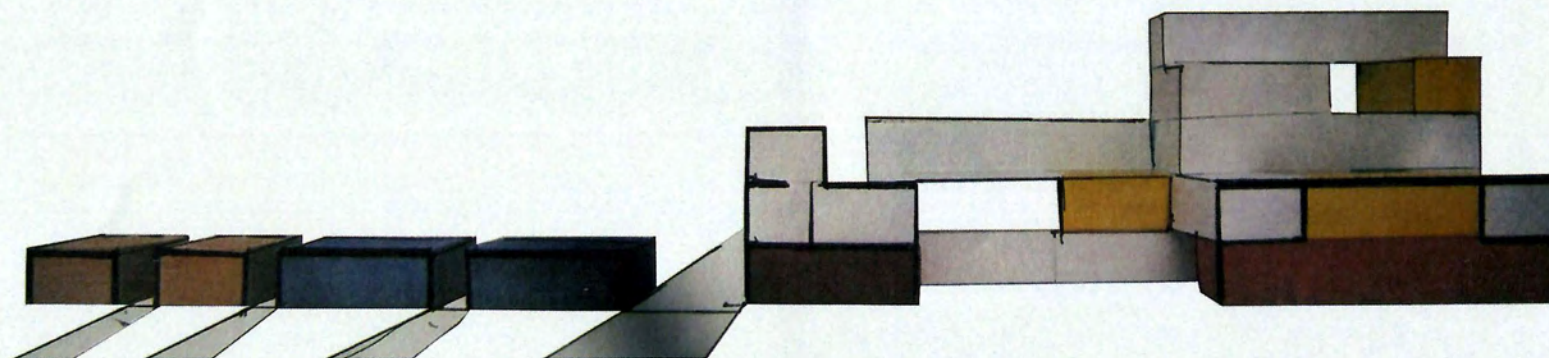
▲ Τρεις κοινόχρηστοι χώροι διασκορπίζονται στο χώρο των γραφείων κάνοντας την κίνηση πιο σύνθετη.

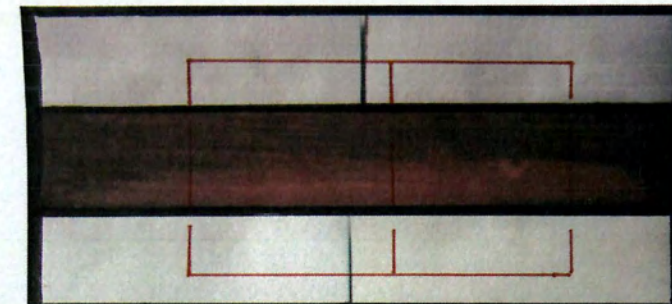
▲ Τρεις κοινόχρηστοι χώροι διασκορπίζονται στο χώρο των γραφείων κάνοντας την κίνηση πιο σύνθετη, αναγκάζοντας τις κοινόχρηστες χρήσεις να κινηθούν στους γραφειακούς χώρους.

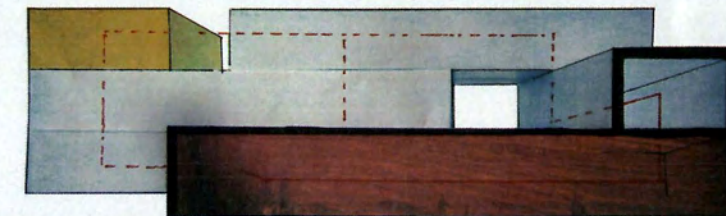
▲ Η ίδια διαδικασία γίνεται με την κατά μήκος ανάπτυξη των όγκων, προσθέτοντας περισσότερους γραφειακούς και κοινόχρηστους χώρους, δημιουργώντας πολύπλοκες κινήσεις.

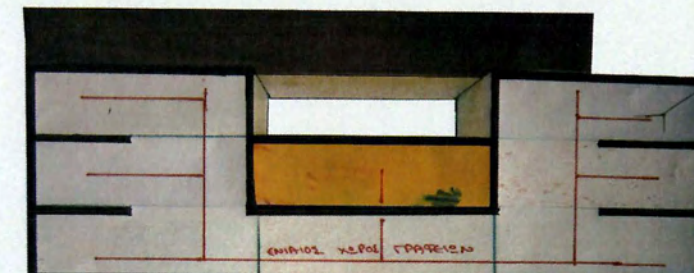
▲ Η ίδια διαδικασία γίνεται με την κατά μήκος ανάπτυξη των όγκων, προσθέτοντας περισσότερους γραφειακούς και κοινόχρηστους χώρους στο εξωτερικό του κύριου όγκου εξωτερικεύοντας πολλαπλές χρήσεις.

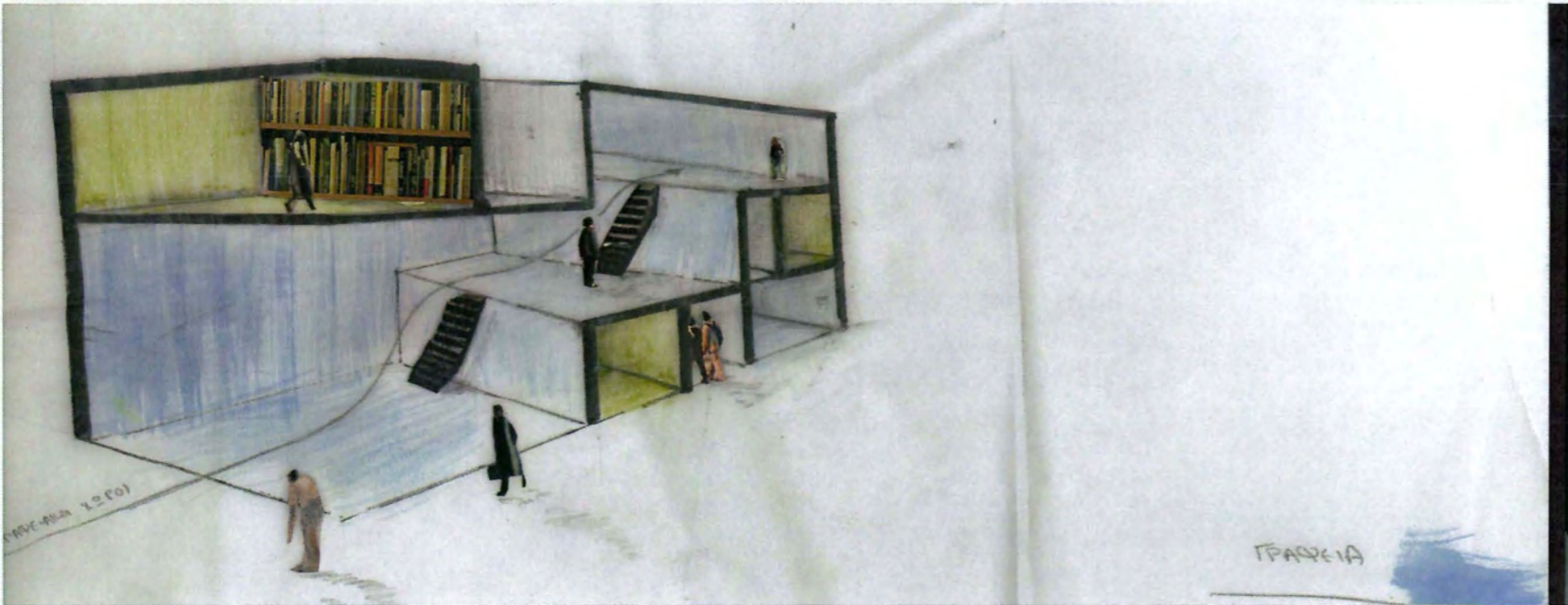
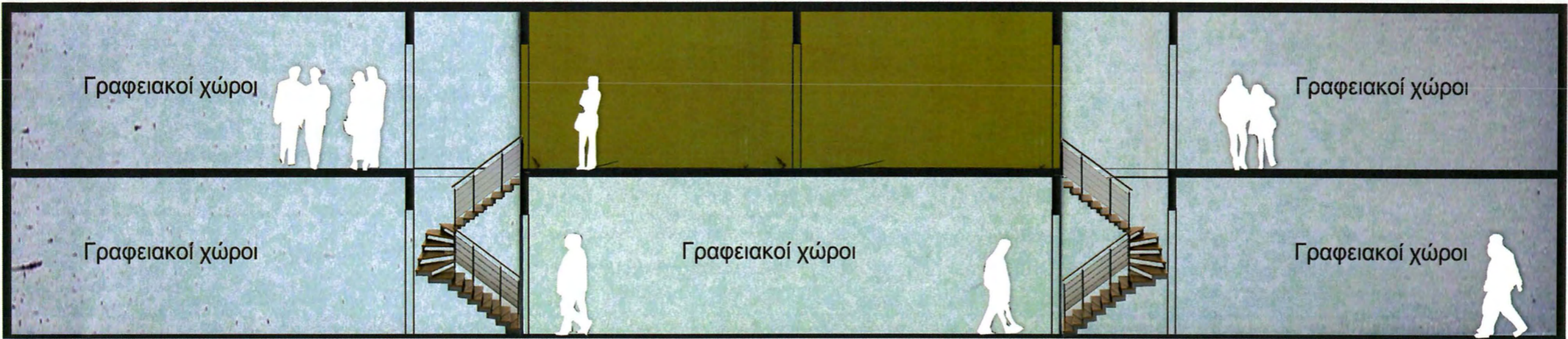
▲ Τρεις ζώνες όπου η συνάντηση των εργαζομένων γίνεται στην δεύτερη και μεσαία ζώνη. Κινήσεις υπάρχουν και στον οριζόντιο και στον κάθετο άξονα.

▲ Ένας μεγάλος ενιαίος κοινόχρηστος χώρος δημιουργείται μπροστά από τους γραφειακούς, εξωτερικεύοντας έτσι λειτουργίες και κινήσεις.

▲ Ο κοινόχρηστος χώρος μεταφέρεται ενιαίος στο πάνω μέρος εντείνοντας έτσι τις κινήσεις προς τον κάθετο άξονα και ενωποιώντας επτά γραφειακούς χώρους.

Σε μια δεύτερη φάση διερεύνησης της κεντρικής ιδέας, η ανακατανομή κοινόχρηστων και γραφειακών χώρων οργανώθηκε καθ' ύψος. Πλέον οι γραφειακοί χώροι λειτουργούν αυτόνομα, ενώ οι κοινόχρηστοι λειτουργούν ως το κοινό σημείο σύνδεσης των εργασιακών χώρων. Οι κοινόχρηστοι διαχέονται στον κατακόρυφο άξονα στο περιβάλλον που δημιουργήθηκε.

Παρά το γεγονός ότι οι γραφειακοί χώροι περνάνε στην ζώνη του ιδιωτικού περιβάλλοντος, οι κοινόχρηστοι, πιο ελεύθεροι χώροι, αφήνουν οπτικές και ακουστικές επαφές μεταξύ των γραφείων. Αποδυναμώνεται έτσι η έννοια ενός κλειστού, ιδιωτικού χώρου που οι διεργασίες του είναι εσωστρεφής, δεν παύει να είναι ιδιωτικός ως χώρος, εξωτερικεύοντας όμως κινήσεις και ήχους προς τα άλλα γραφεία και στους κοινόχρηστους χώρους.

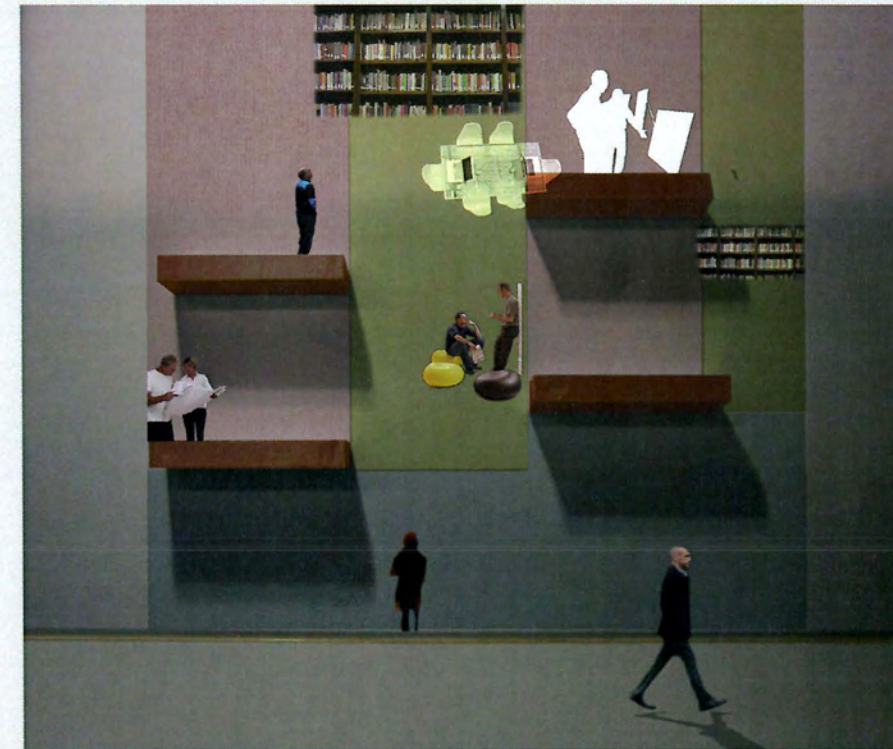
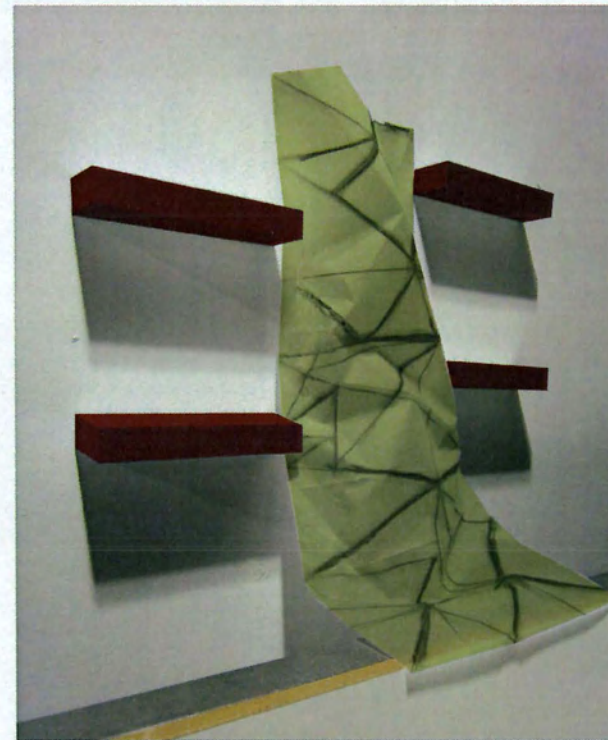
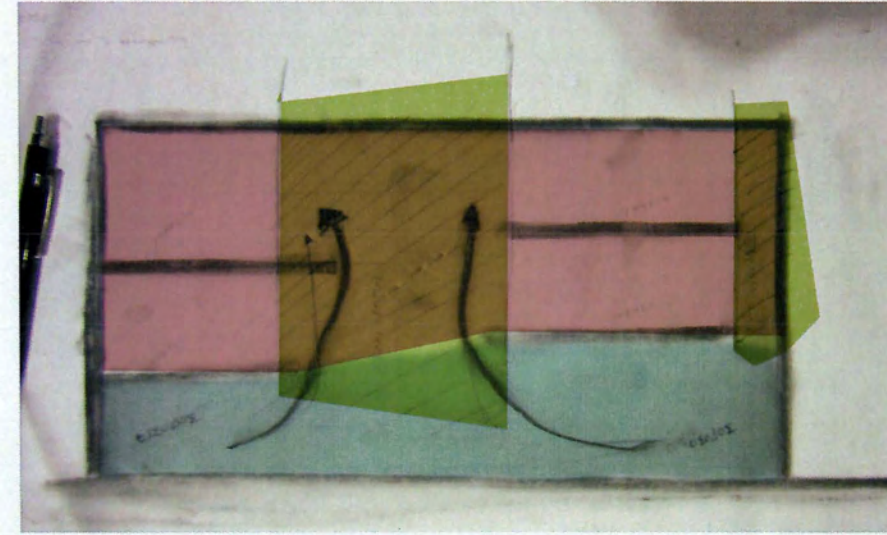
ΧΩΡΟΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

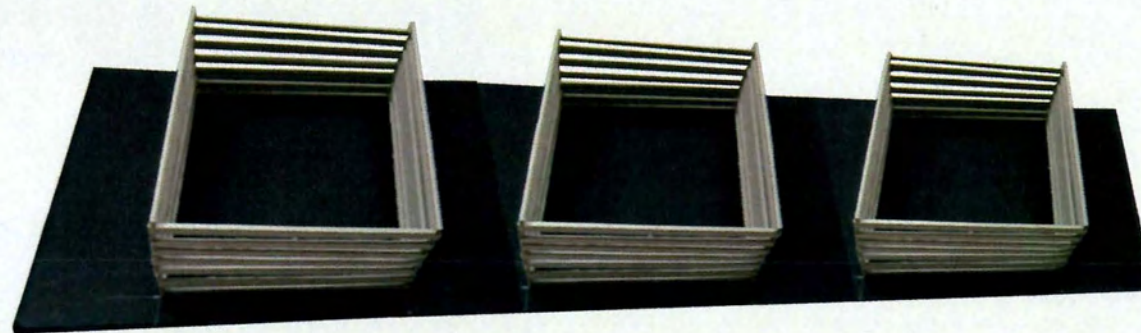
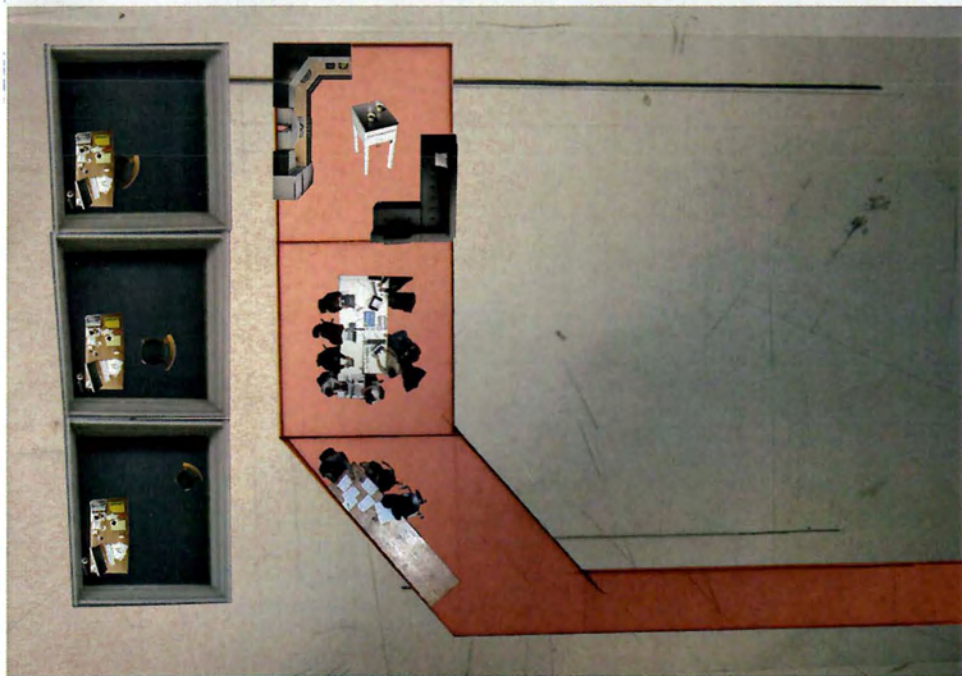
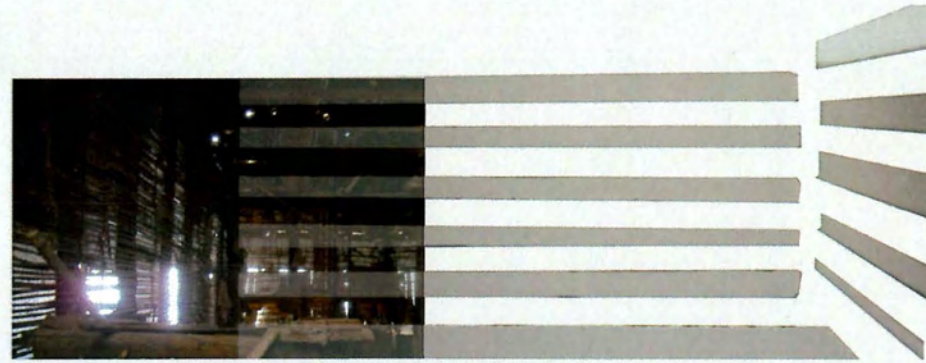
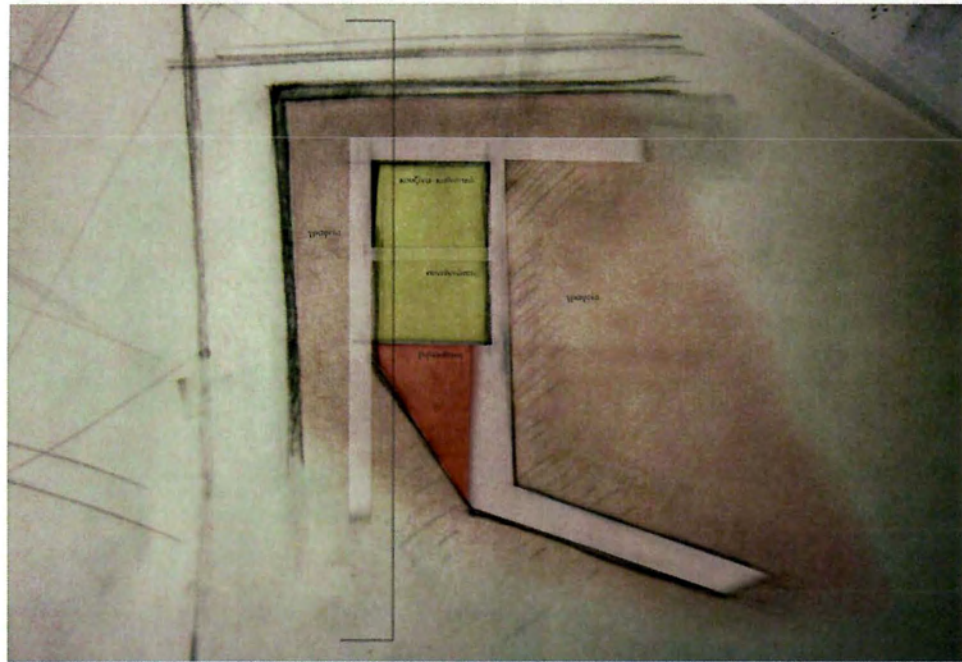
ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΣ ΧΩΡΟΣ

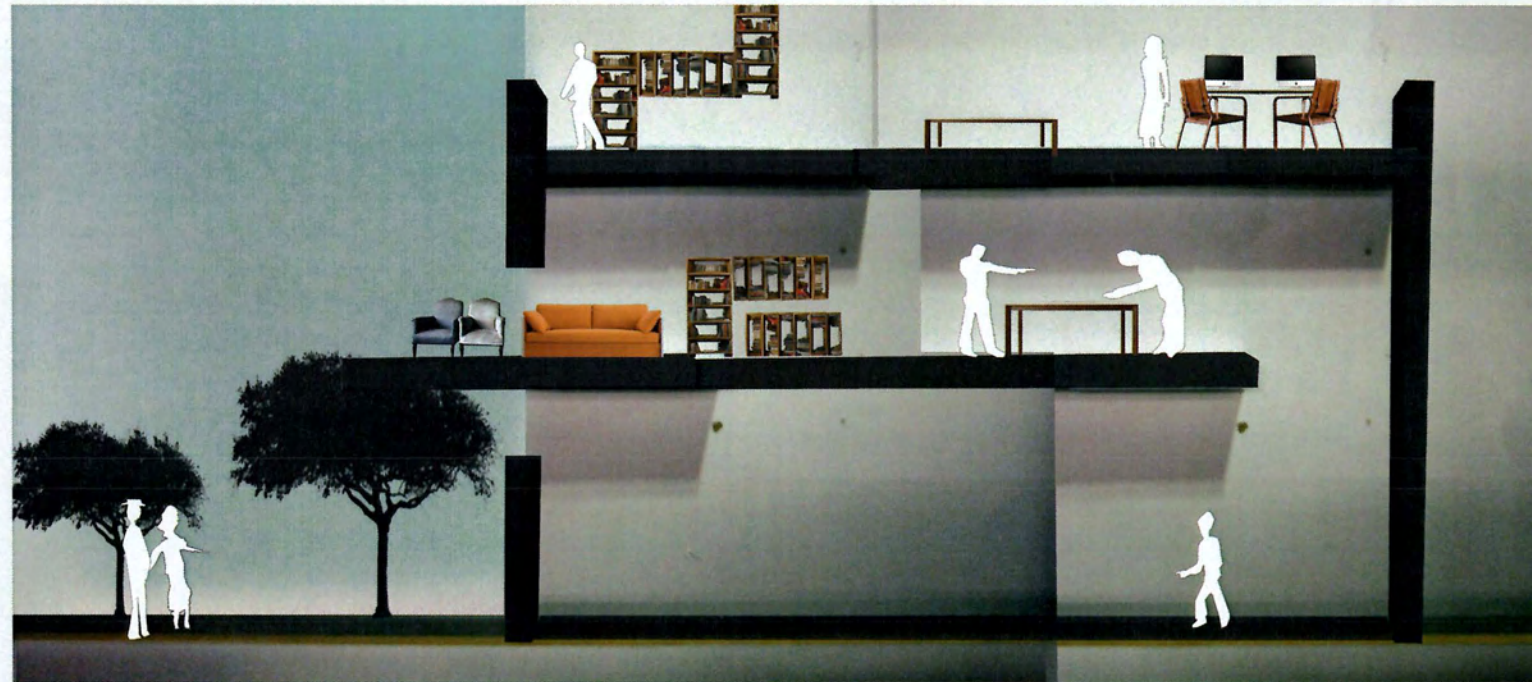
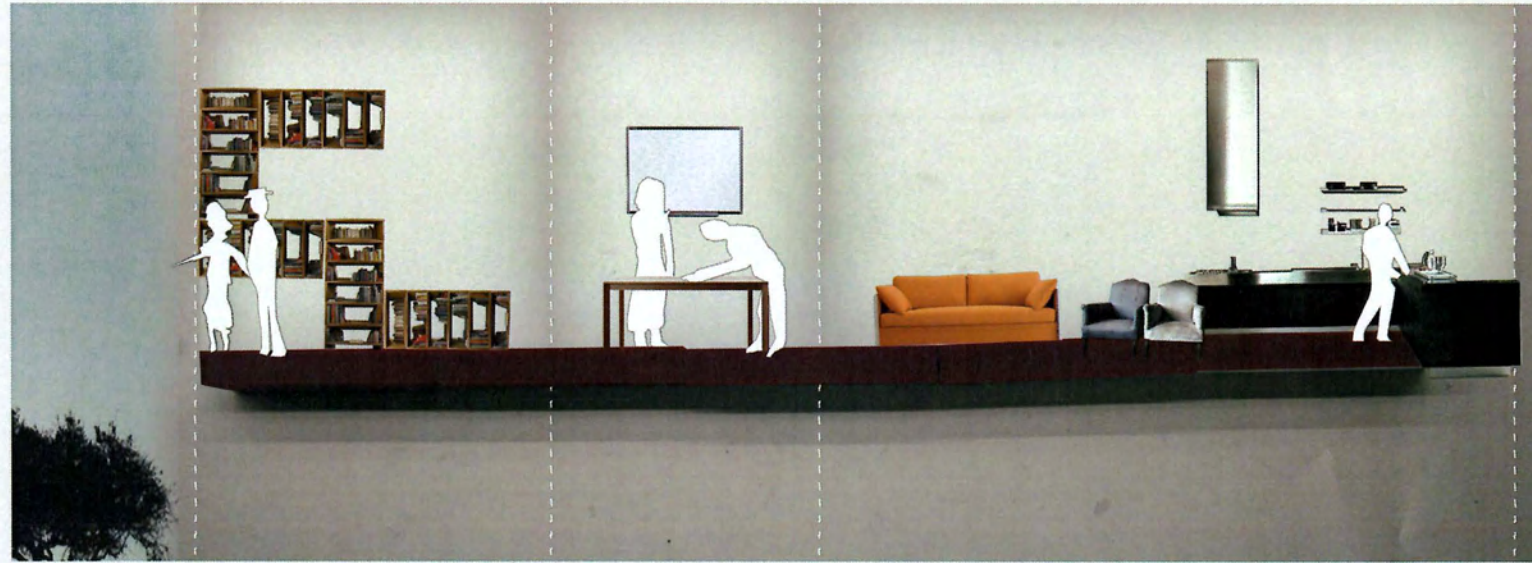
ΓΡΑΦΕΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ - ΙΔΙΩΤΙΚΟ

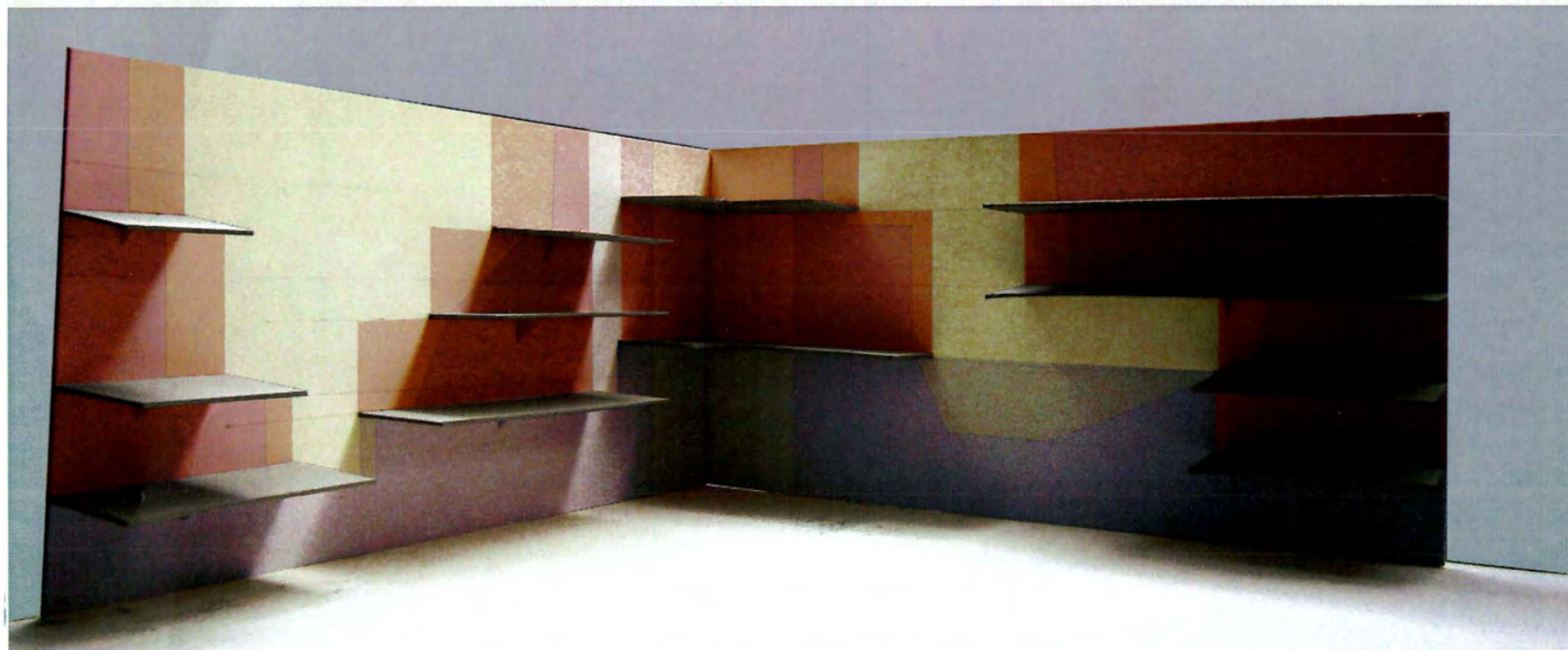
Ένας δεύτερος τρόπος να επιτευχθεί η οπτική και ακουστική επαφή μεταξύ ιδιωτικών και κοινόχρηστων χώρων είναι η διαπερατότητα. Δημιουργείται έτσι μια ζώνη τριών διαχωρισμένων γραφείων όπου τα όρια τους αποκλείουν την κίνηση μεταξύ τους, αφήνοντας όμως ακουστικές και ηχητικές συνδέσεις.

Ο κοινόχρηστος χώρος μετατρέπεται πλέον σε χώρο συζήτησης, σε κοινή κουζίνα, καθιστικό, βιβλιοθήκη. Ο χαρακτήρας που του αποδίδεται τον μετατρέπει από χώρο εργασίας σε χώρο εκτόνωσης. Φέρνει σε επαφή τους χρήστες των γραφείων μεταξύ τους, έχοντας την δυνατότητα να κάνει το ίδιο και με εξωτερικούς παράγοντες (επισκέπτες). Είναι η σύνδεση του ιδιωτικού με το δημόσιο χώρο.

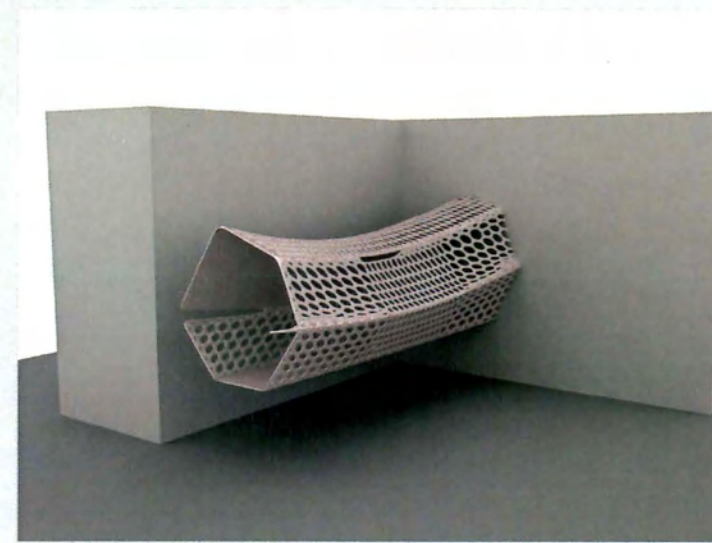
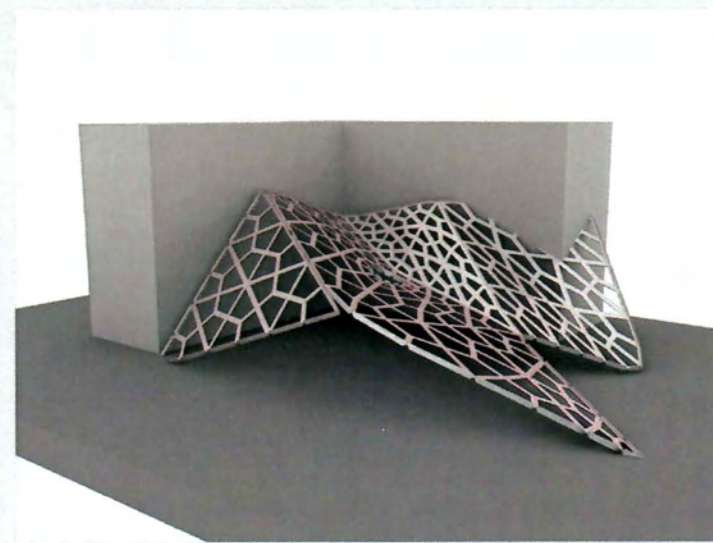
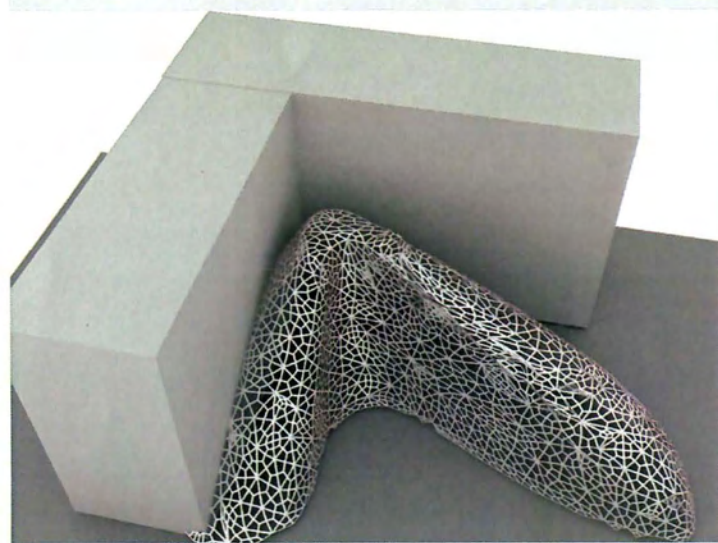

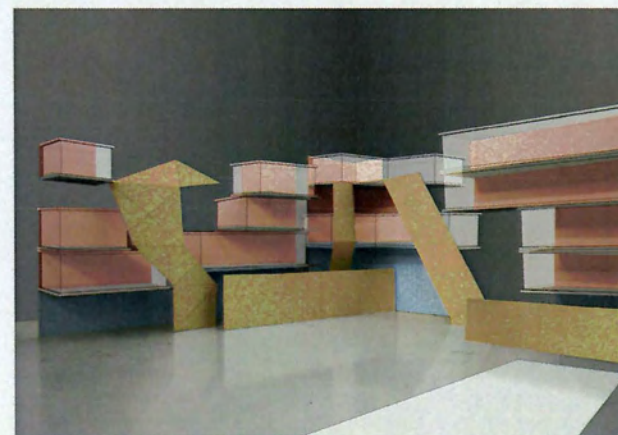
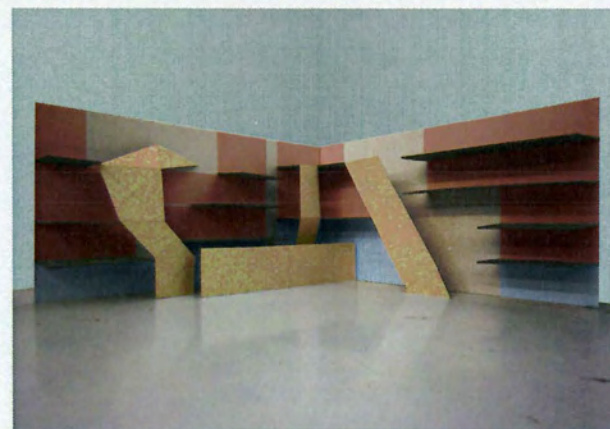
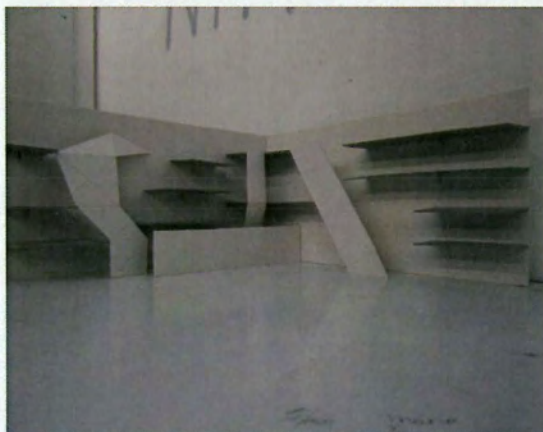
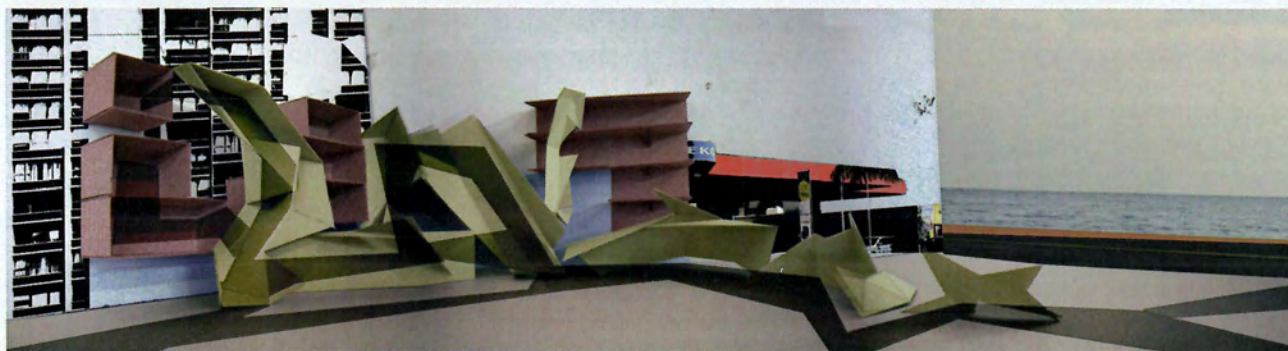
Δημιουργείται ένα Γ ως αποτέλεσμα της ένωσης των δύο επιφανειών οι οποίες αποτελούνται από χώρο γραφείων, κοινόχρηστους χώρους και το ισόγειο. Η δημιουργία αυτής της μορφής αυξάνει την επιφάνεια εργασίας και κατά συνέπεια και τον αριθμό γραφειακών και κοινόχρηστων χώρων. Επίσης, η πιο μεγάλη ισόγεια επιφάνεια δίνει την ευχέρεια μεγαλύτερης συγκέντρωσης λειτουργιών που αφορούν στην πόλη.

Στις κάτω εικόνες οι κοινόχρηστοι χώροι - εργαστήρια τοποθετούνται ως ξεχωριστό σώμα στον κτιριακό όγκο, είναι διάτρητοι στο φως (πλέγματα) φέρνοντας το εξωτερικό περιβάλλον στο εσωτερικό του όγκου.

Τοποθετώντας τον όγκο που δημιουργήθηκε στο επιλεγμένο οικόπεδο, ο χωρικός χαρακτήρας των κοινόχρηστων χώρων αποκτά πλέον δημόσιο χαρακτήρα. Αντίθετα οι κοινόχρηστοι χώροι που φτάνουν στο εσωτερικό του όγκου αποκτούν ημιδημόσιο χαρακτήρα δημιουργώντας έτσι μια ομαλή μετάβαση από το δημόσιο στο ιδιωτικό μέσω των χώρων αυτών. Οι κοινόχρηστοι του ισόγειου μετατρέπονται σε εργαστήρια προς όφελος όχι μόνο των εργαζομένων που βρίσκονται στον κύριο όγκο αλλά και των τους πολιτών. Αποτέλεσμα της κίνησης αυτής είναι όχι μόνο η **εξωτερίκευση των χώρων** ενός κτιρίου αλλά και των δράσεών του.

Με τις καινούργιες προσθήκες ο ισόγειος χώρος αποκτά μια καινούργια γκάμα κινήσεων και δράσεων για την γύρω περιοχή όπου μέσα σε αυτόν δημιουργούνται διαδρομές και σημεία στάσης προς το κοινό.

ΧΩΡΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΙΔΙΩΤΙΚΟ

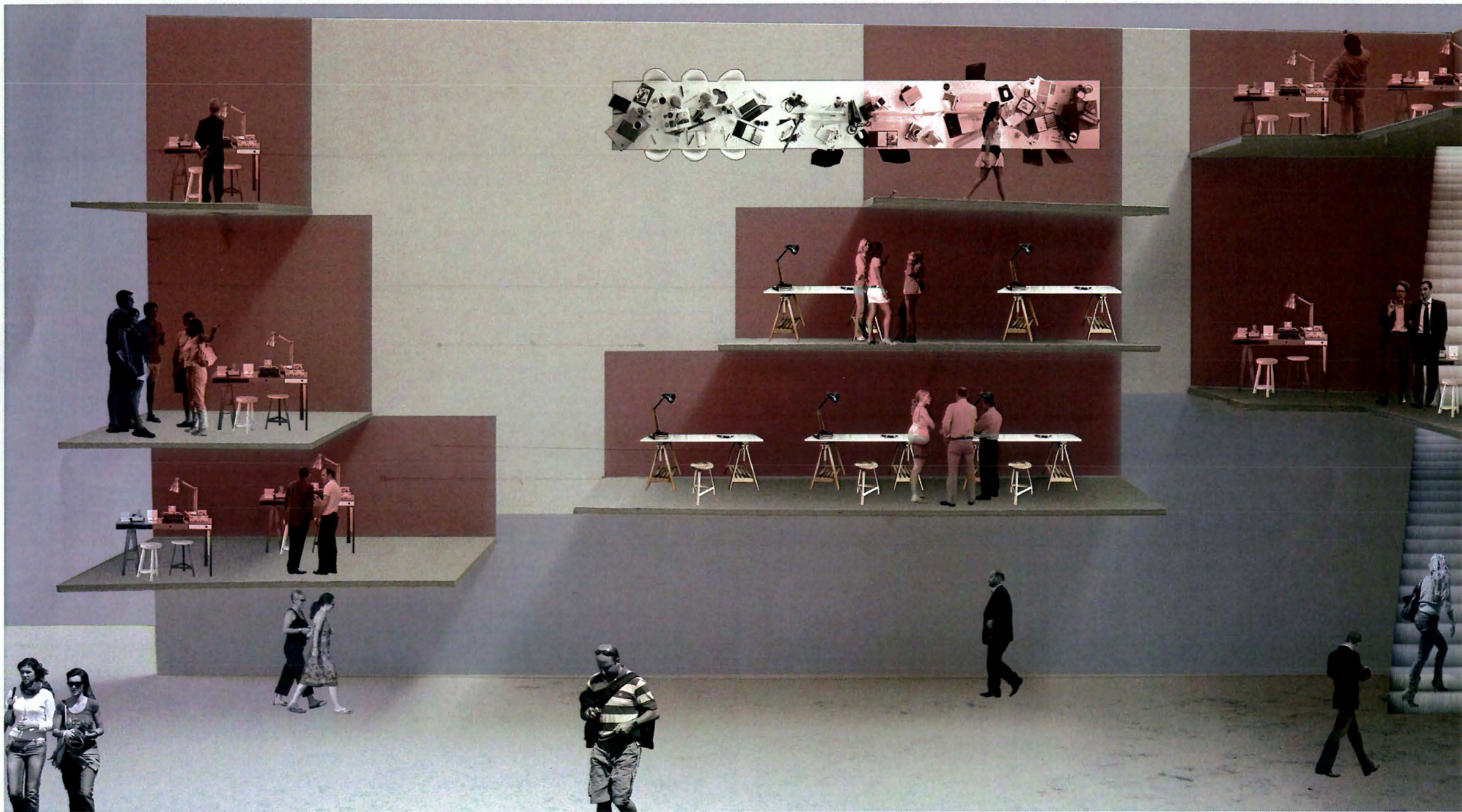

ΧΩΡΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟ

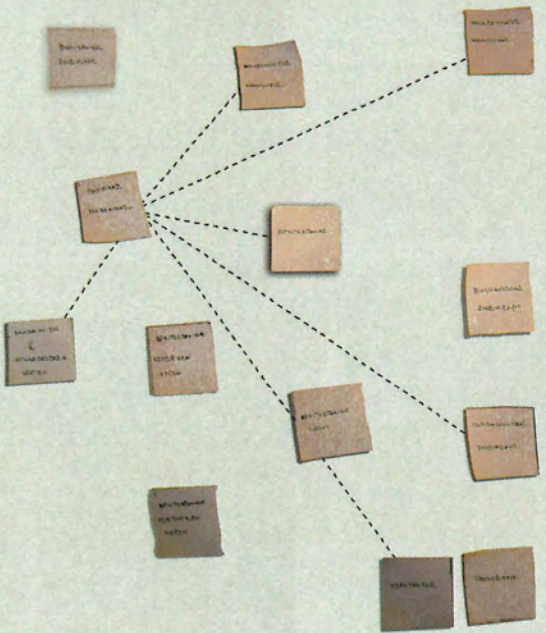
ΧΩΡΟΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ - ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟ
ΚΑΙ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

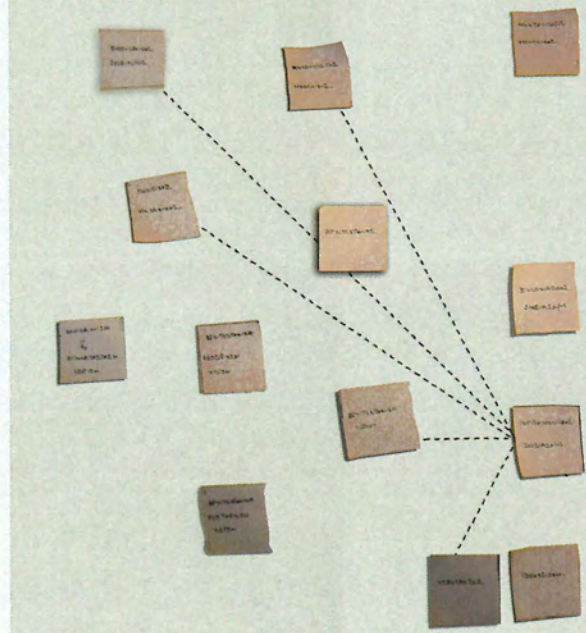

Ως αρχιτέκτονες προσπαθήσαμε να εντάξουμε τα δεδομένα της μελέτης μας στην σφαίρα του σχεδιασμού. Σε αυτό το πλαίσιο επιλέξαμε δεκατρία επαγγέλματα που η συνεργασία τους να ολοκληρώνει ένα σχεδιαστικό κύκλο που να κινείται από την άυλη παραγωγή στην υλική και το αντίστροφο. Τα επαγγέλματα τοποθετούνται στο χώρο σύμφωνα με την αμεσότητα των σχέσεων τους και σύμφωνα με την διάταξη των κοινόχρηστων χώρων. Δεν υπάρχει οποιαδήποτε ιεραρχική σειρά στην διάταξη τους στο εσωτερικό του κτιρίου.

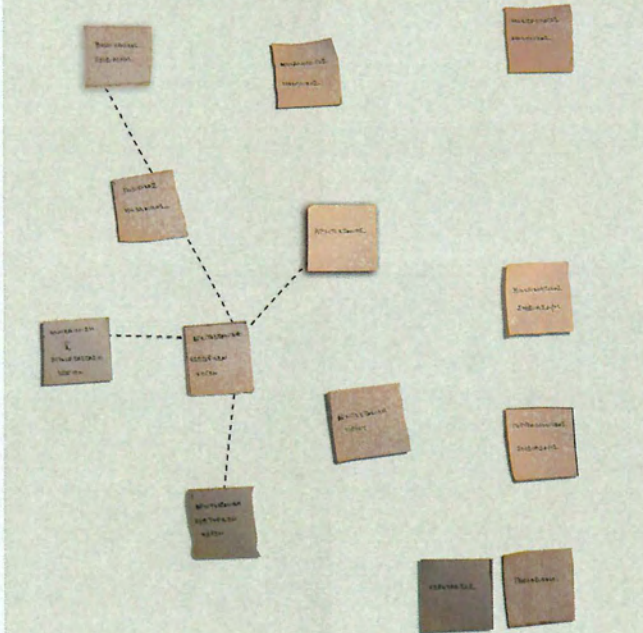
Πολιτικός μηχανικός

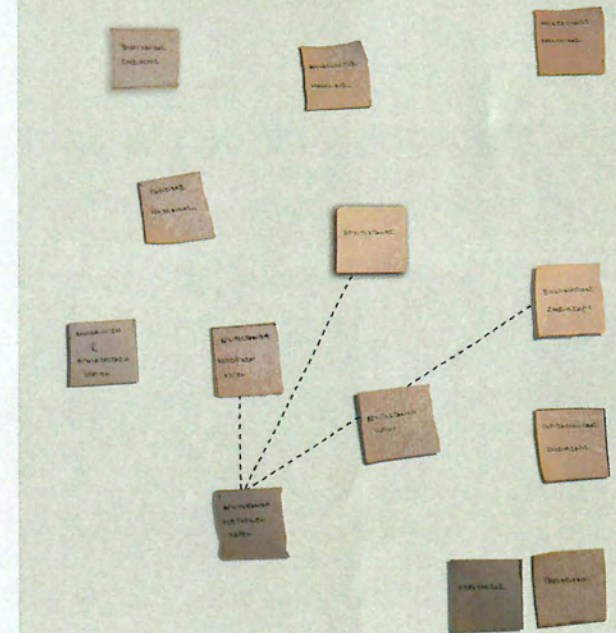
Περιβαλλοντικός σχεδιασμός

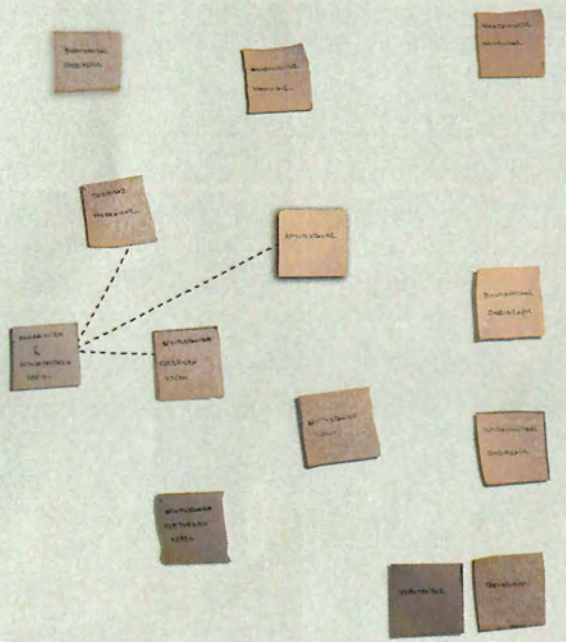
Αρχιτεκτονική εσωτερικών χώρων

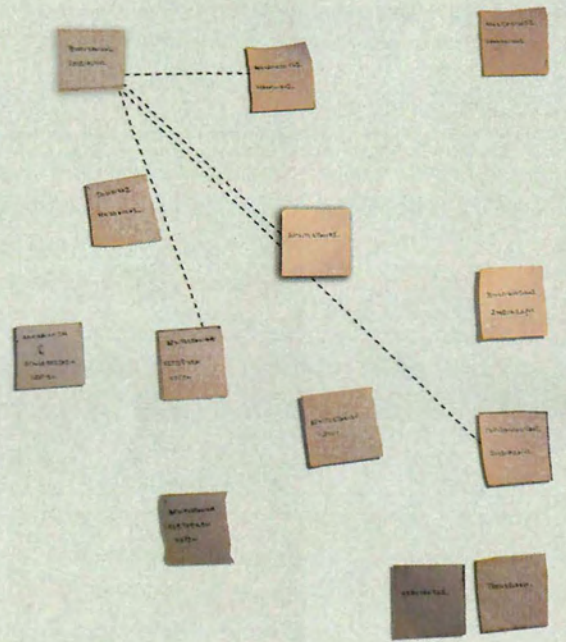
Αρχιτεκτονική εξωτερικού χώρου

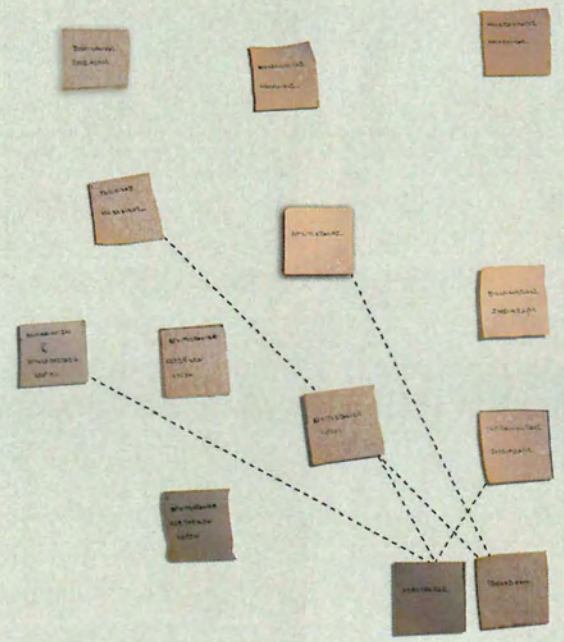
Ανακαίνιση και αποκατάσταση κτιρίων

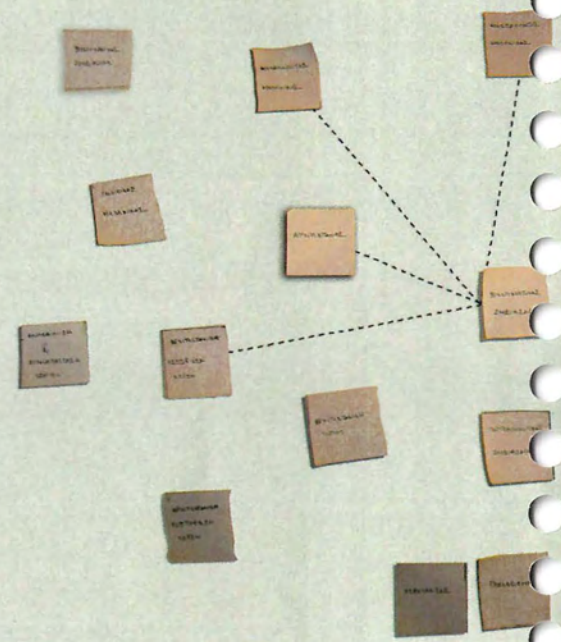
Βιομηχανικός σχεδιασμός

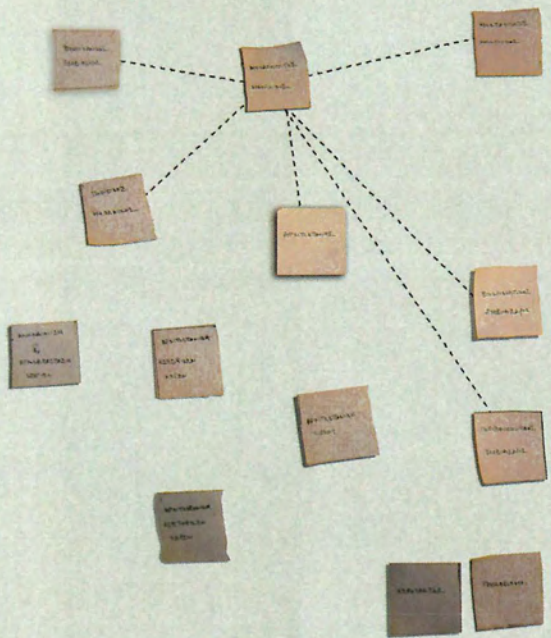
Πολεοδόμος και χωροτάκτης

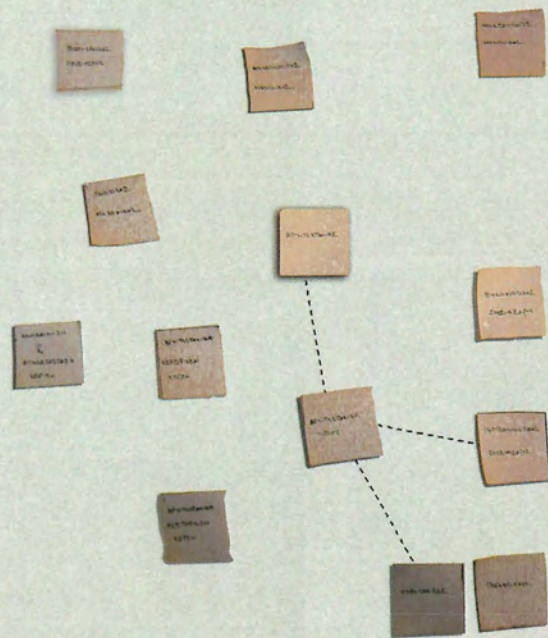
Βιοκλιματικός σχεδιασμός

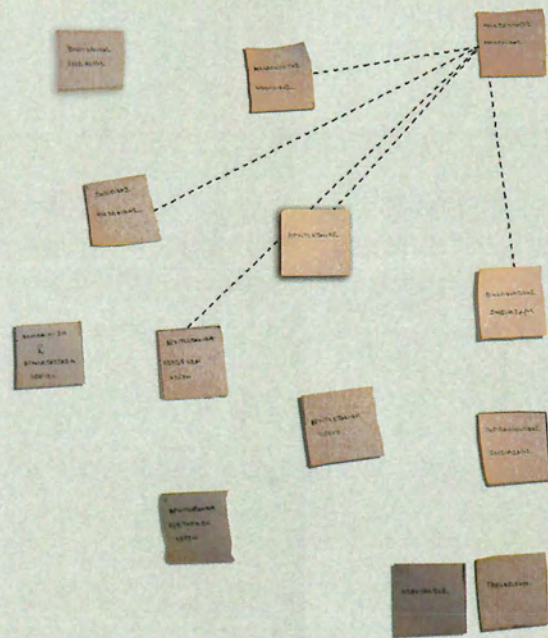
Μηχανολόγος μηχανικός

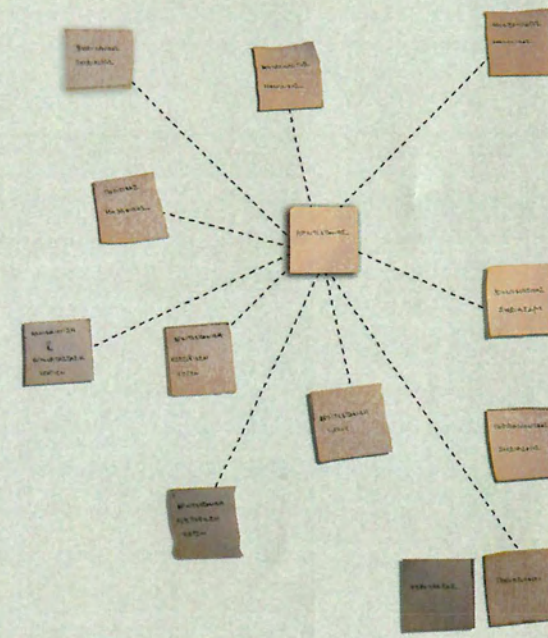
Αρχιτεκτονική τοπίου

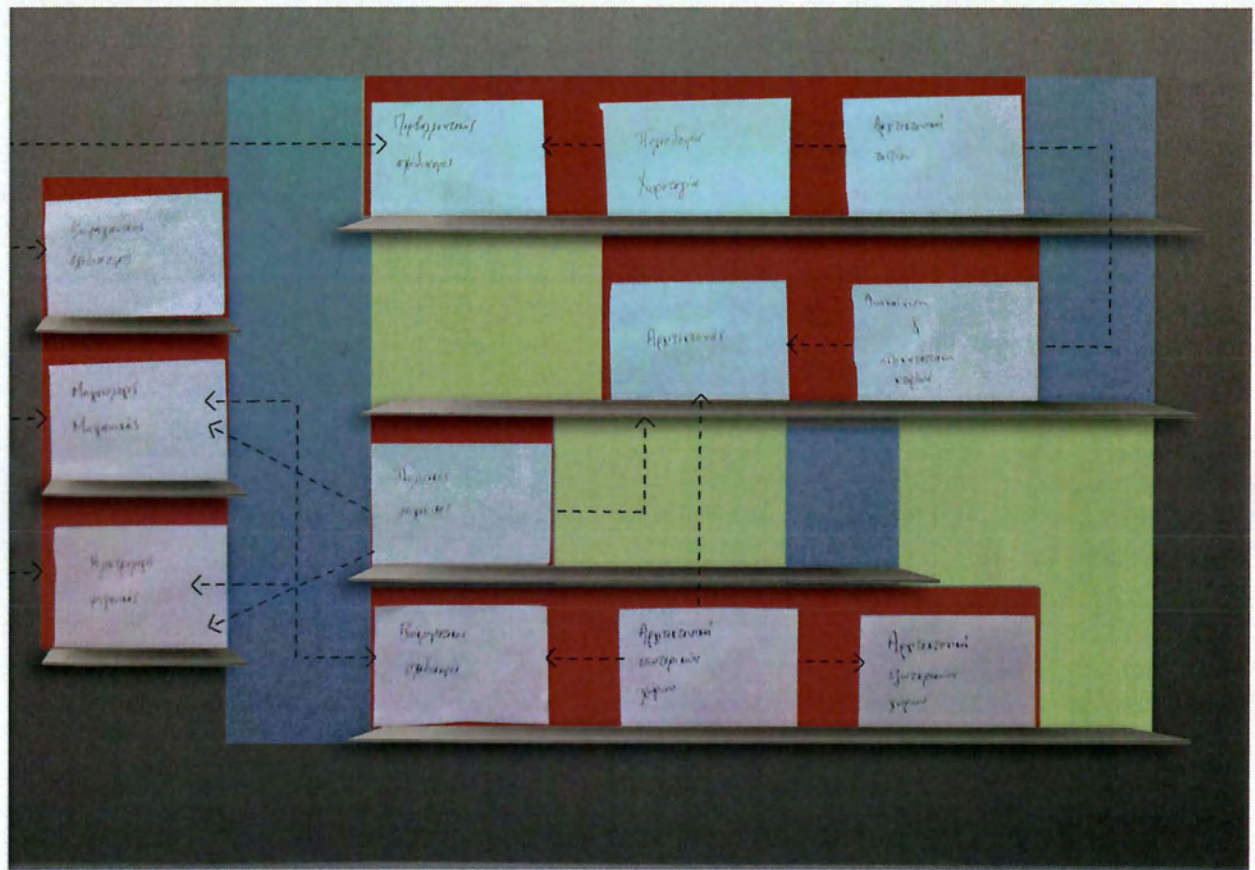
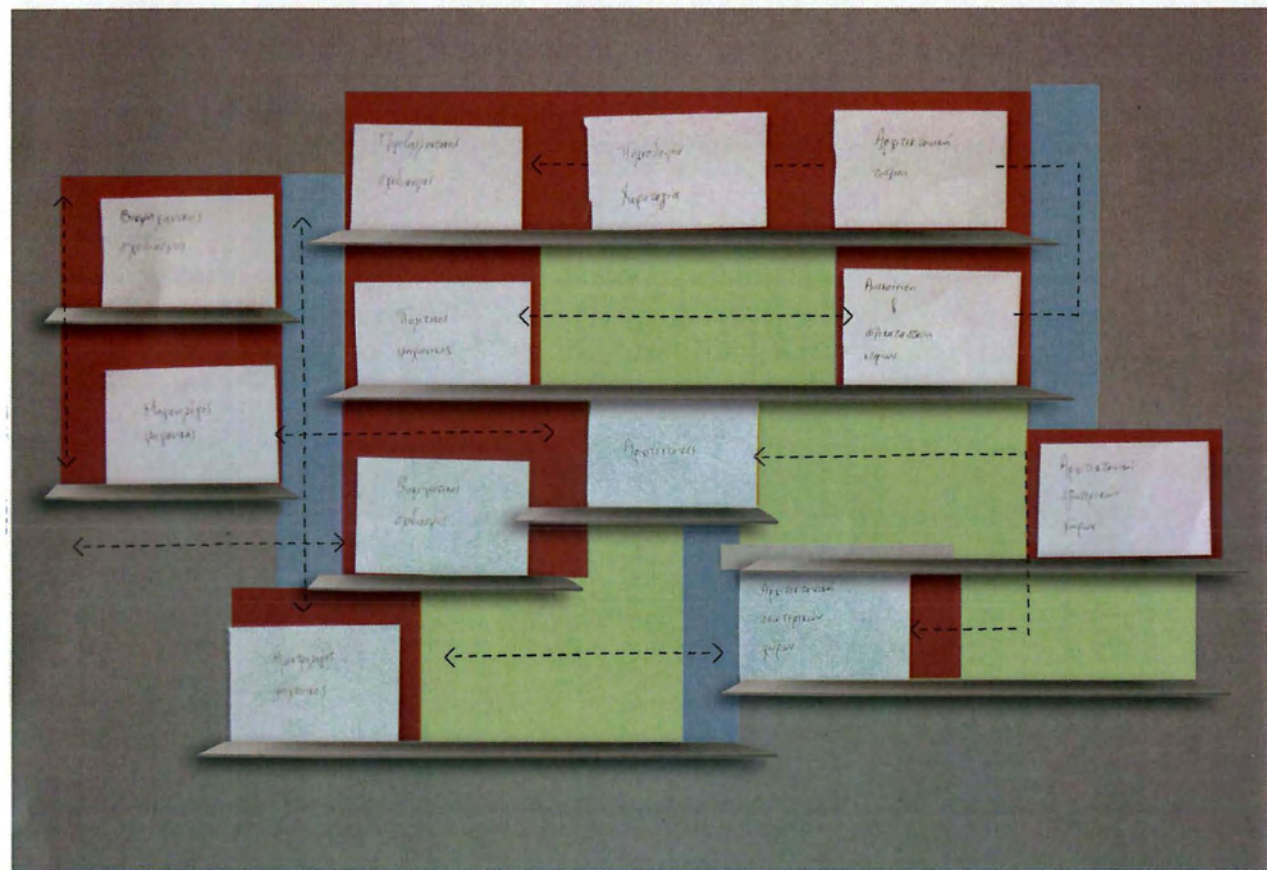

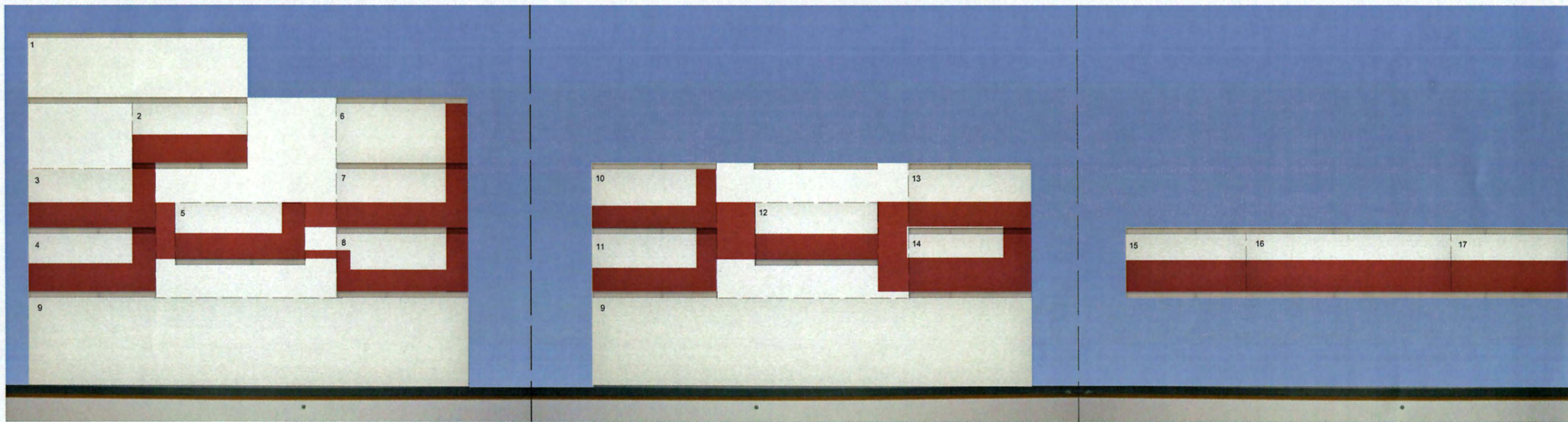
Ηλεκτρολόγος μηχανικός

Αρχιτέκτονας

- 1. Πολυχώρος
- 2. Περιβαλλοντικός σχεδιασμός
- 3. Βιομηχανικός σχεδιασμός
- 4. Ηλεκτρολόγος μηχανικός

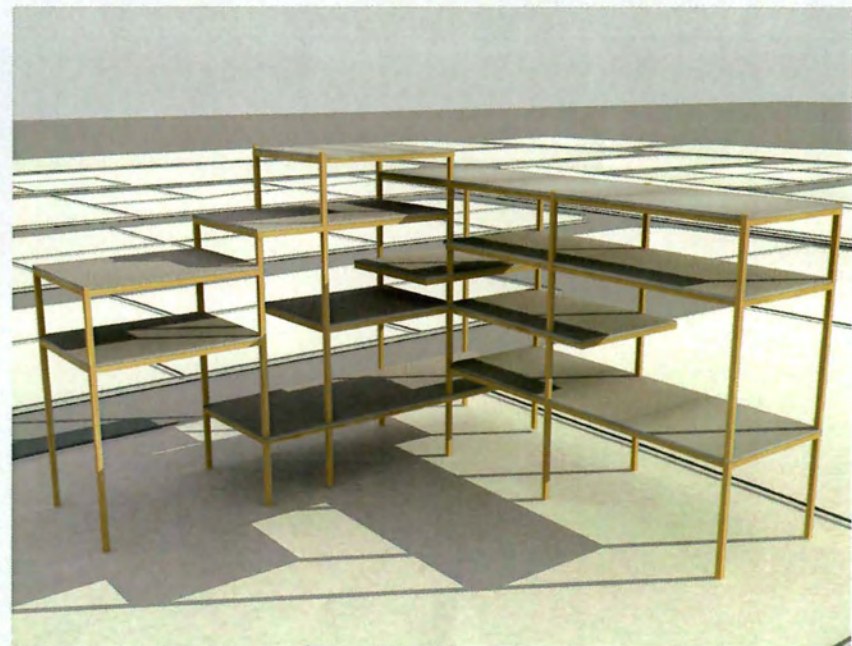
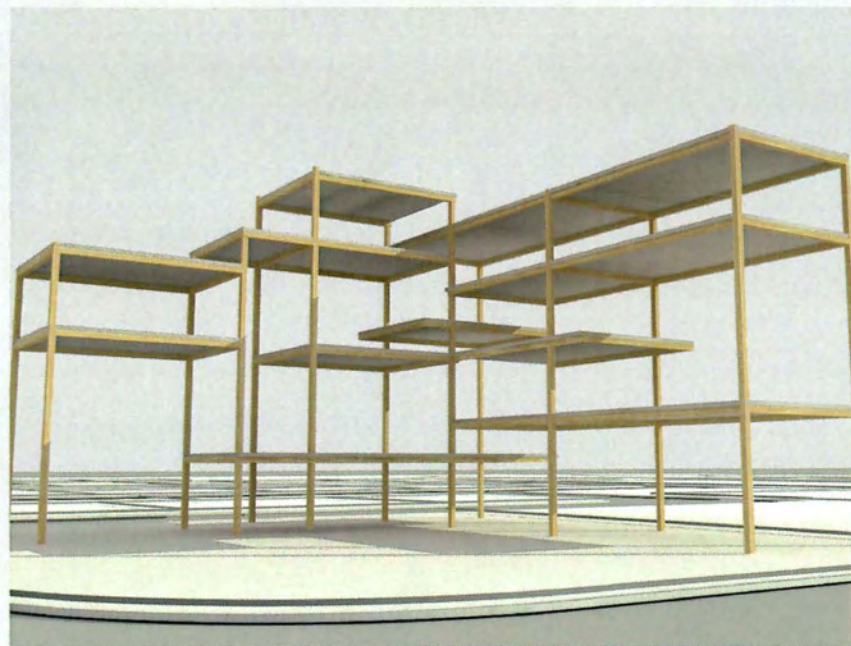
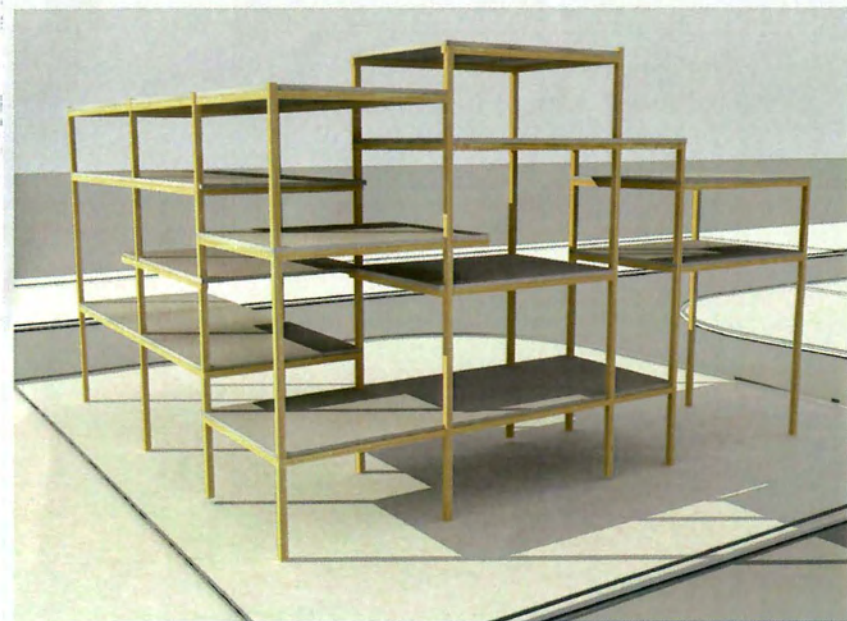
- 5. Μηχανολόγος μηχανικός
- 6. Πολεοδομία-Χωροταξία
- 7. Πολιτικός μηχανικός
- 8. Βιοκλιματικός σχεδιασμός

- 9. Βιοτέχνες
- 10. Αρχιτέκτονες
- 11. Αρχιτεκτονική εσωτερικών χώρων
- 12. Αποκατάσταση και ανακαίνιση κτιρίων

- 13. Αρχιτεκτονική τοπίου
- 14. Αρχιτεκτονική εξωτερικών χώρων
- 15. Γραφίστας - τυπογραφία
- 16. Εκθεσιακός
- 17. Εργαστήριο καλλιτεχνών

Μετά την διερεύνηση των σχέσεων των επαγγελματιών η διάταξη των γραφιακών χώρων διαμορφώνεται σε σχήμα Γ.

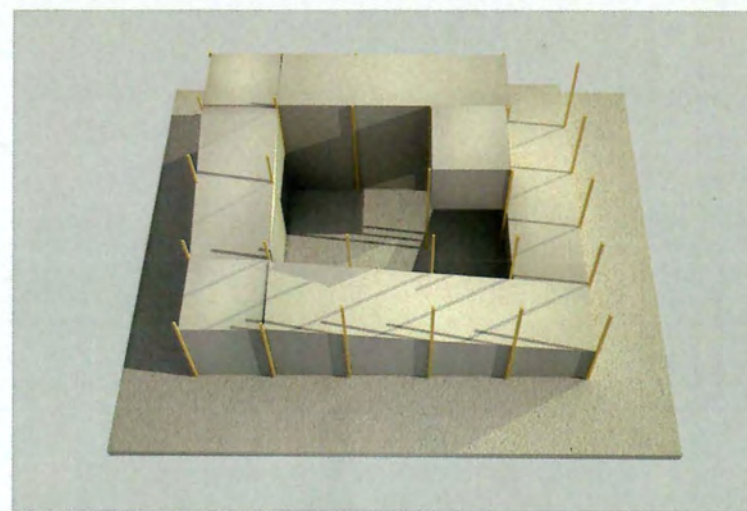
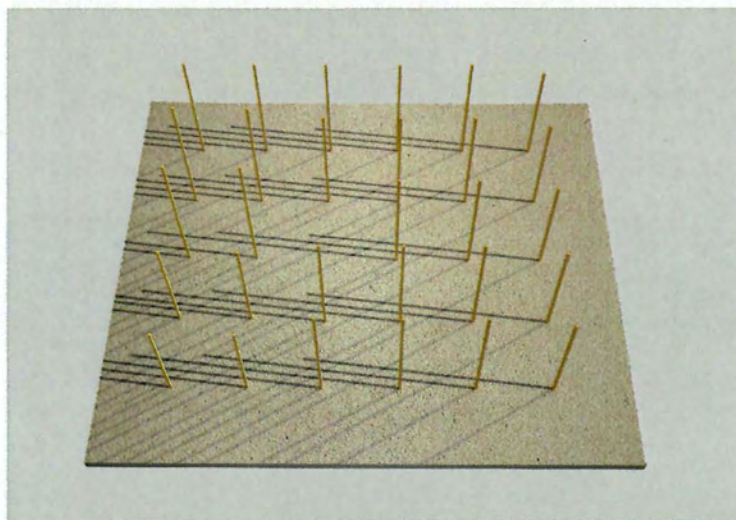
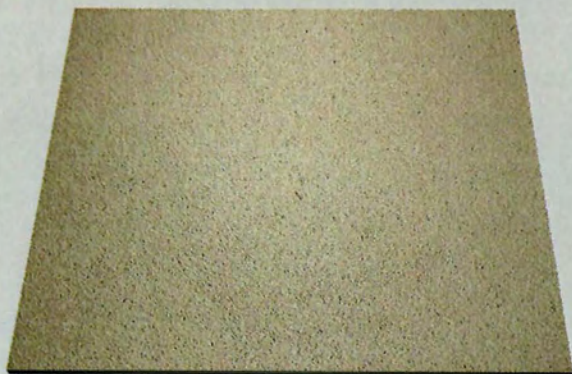

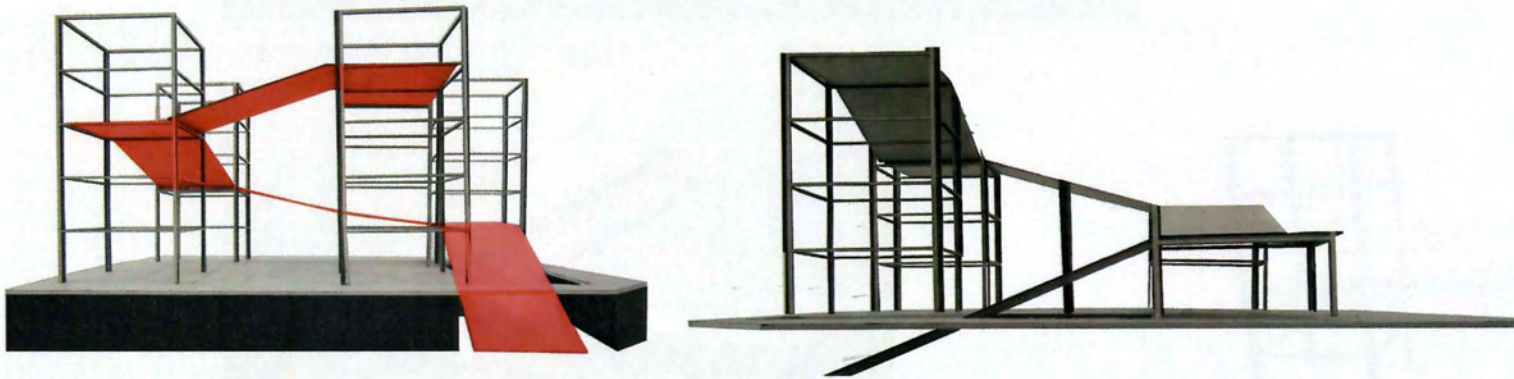
Όπως προαναφέρθηκε στην ανάπτυξη της ιδέας, ζητούμενο είναι η **πολυφωνία** στο χώρο σε συνδυασμό με την **συλλογικότητα**. Η τοποθέτηση των ιδιωτικών χώρων στον κύριο όγκο του κτιρίου και μεγάλου τμήματος των κοινοχρήστων στο ισόγειο, αποδίδει μια κάθετη ιεράρχηση των χώρων. Η ιεράρχηση στην εργασία δεν είναι επιθυμητή και το ίδιο συμβαίνει και για τους χώρους που χρησιμοποιούνται από τους χρήστες.

Σε αυτό το πλαίσιο, το Γ επαναλαμβάνει τον εαυτό του και μετατρέπεται ως κύριος εργαστηριακός κοινόχρηστος χώρος. Η κίνηση αυτή δημιουργεί δυο ισότιμους όγκους, τον γραφειακό χώρο και εργαστηριακό χώρο, οι οποίοι αλληλεπιδρούν μεταξύ τους. Με τον συνδυασμό τους αρχίζει η πορεία μιας συνεχόμενης ροής κινήσεων όπου το ιδιωτικό εναλλάσσεται με το κοινόχρηστο και το δημόσιο.

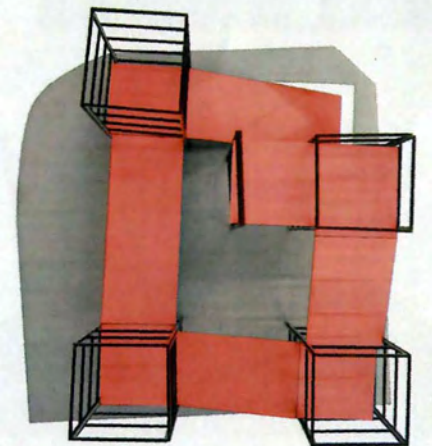
Η **συνεχής ροή** και το μη τέλος σε ένα όγκο, μας παραπέμπει στην σπειροειδή μορφή. Τέλος και αρχή διαγράφονται και απομένει μια συνεχόμενη αέναη κίνηση. Ο συμβολικός χαρακτήρας μιας σπείρας μεταφρασμένος σε χώρο και δράσεις διαγράφει την ιεράρχηση του χώρου και κατά συνέπεια την ανισότητα αφήνοντας τα δυο στοιχεία να ρέουν στον όγκο ελεύθερα χωρίς χρονικό και χωρικό τέλος.

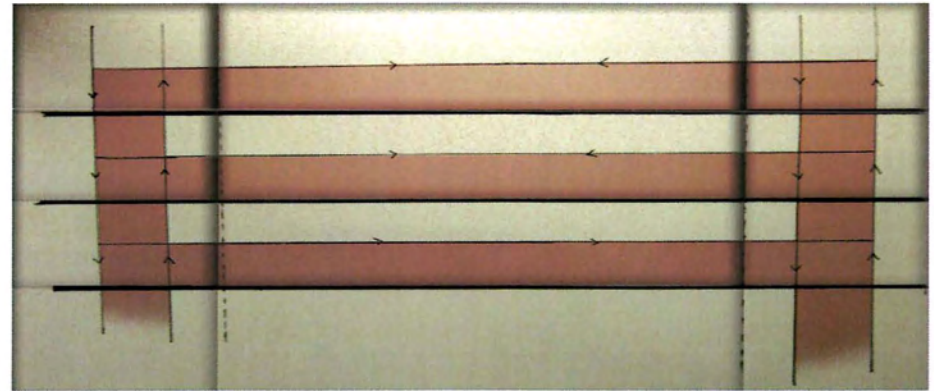

Με την τοποθέτηση του σπειροειδή όγκου στο επιλεγμένο οικοπέδο, αρχίζει να δυναμιζέγεται με τον περιβάλλοντα χώρο. Το μέτωπό του προς την ακτογραμμή και η πορεία που καταλήγει σε μικρό πάρκο στην πίσω όψη, δημιουργούν μια ροή κίνησης που διαπερνά το οικοπέδο και τον όγκο. Η πορεία γίνεται στο ισόγειο με το άνοιγμα πυλωτής. Τα ψηλά κτίρια δυτικά και ανατολικά μας ωθούν σε πιο κλειστές όψεις.

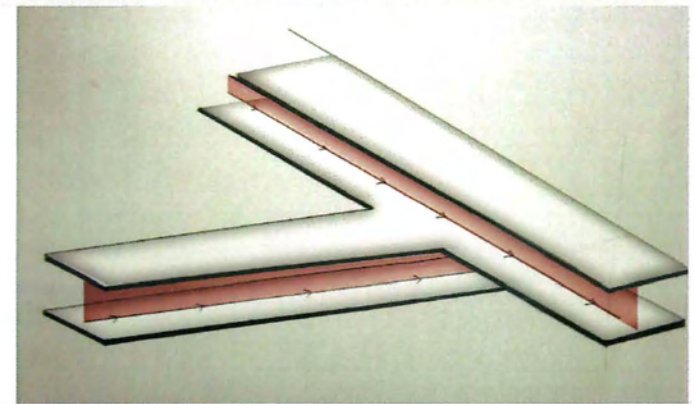
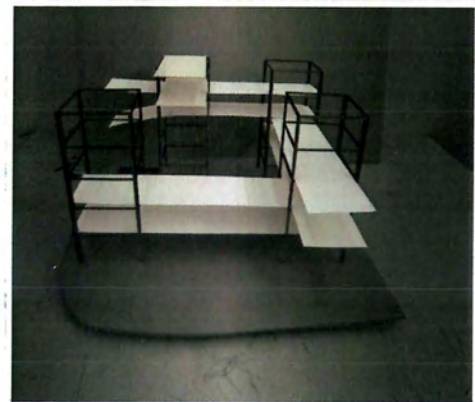

Η **σπείρα** που δημιουργήθηκε στο εσωτερικό του όγκου ακολουθεί ανοδική πορεία. Στις τέσσερις γωνιές δημιουργούνται πυλώνες, οι οποίοι λειτουργούν ως οι κάθετες προσβάσεις του κτιρίου. Η σπείρα μετατρέπεται σε πορεία στο εσωτερικό του όγκου φτάνοντας έτσι στο αποτέλεσμα να έχουμε τέσσερις κάθετες κινήσεις και μια εσωτερική κίνηση πιο ελεύθερη να ακολουθεί την ανοδική ανάπτυξη της σπείρας.

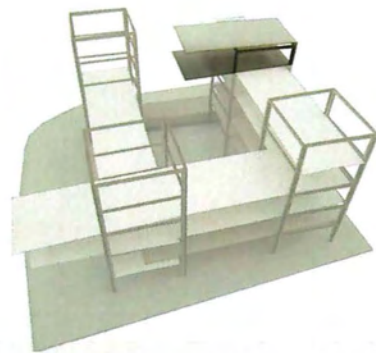
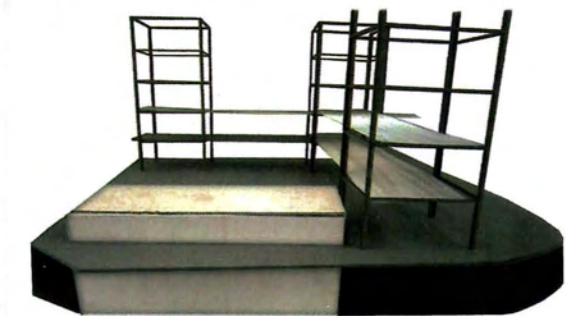

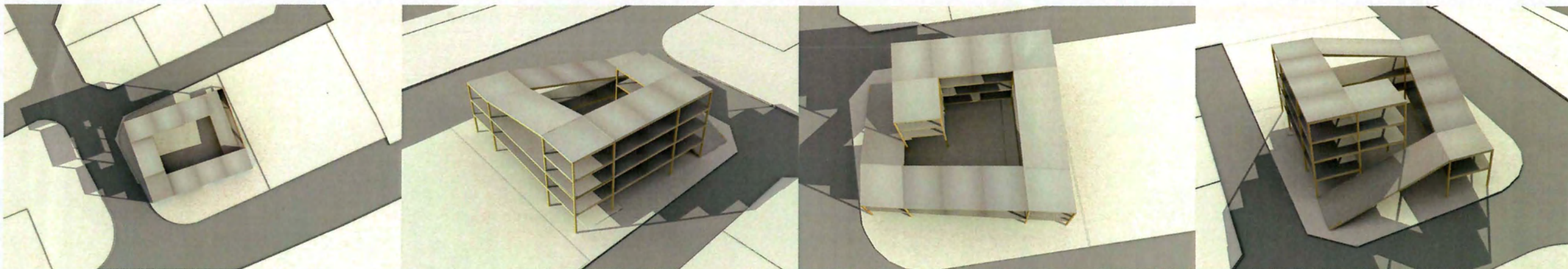
οριζόντια κίνηση

κάθετη κίνηση

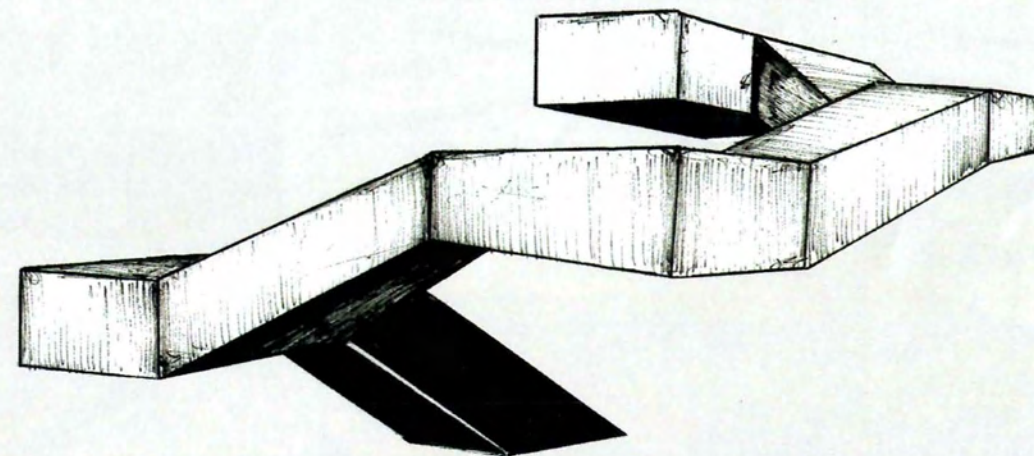
ανώτατο και κατώτατο σημείο

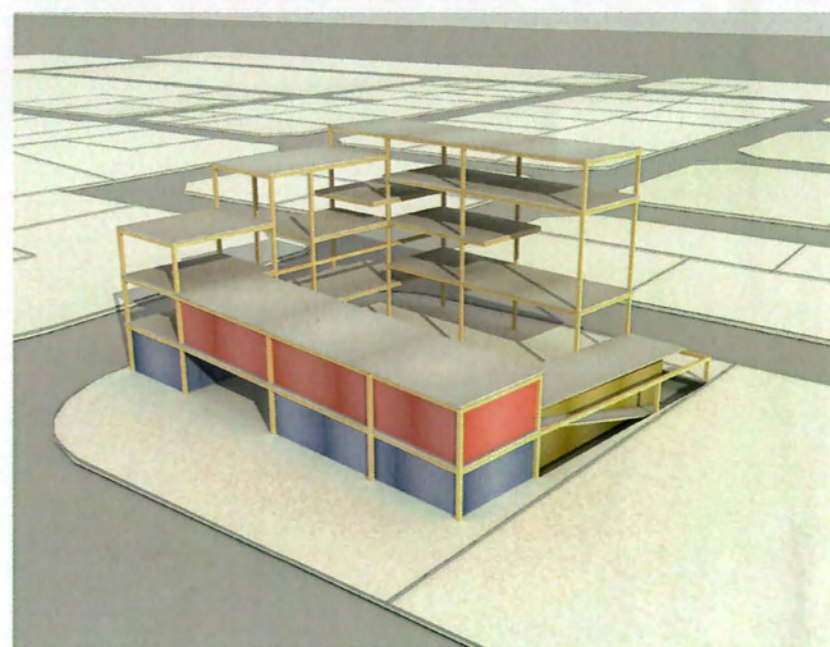
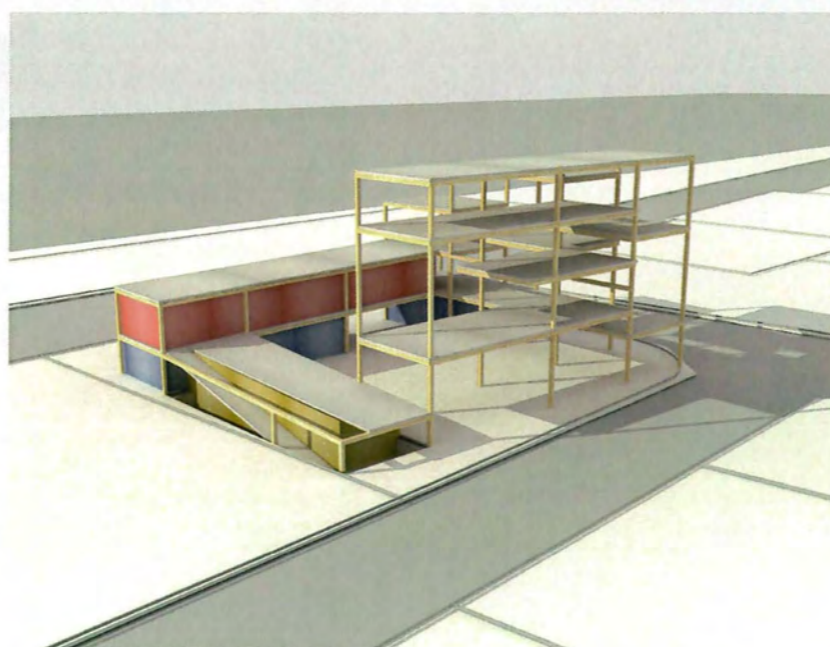
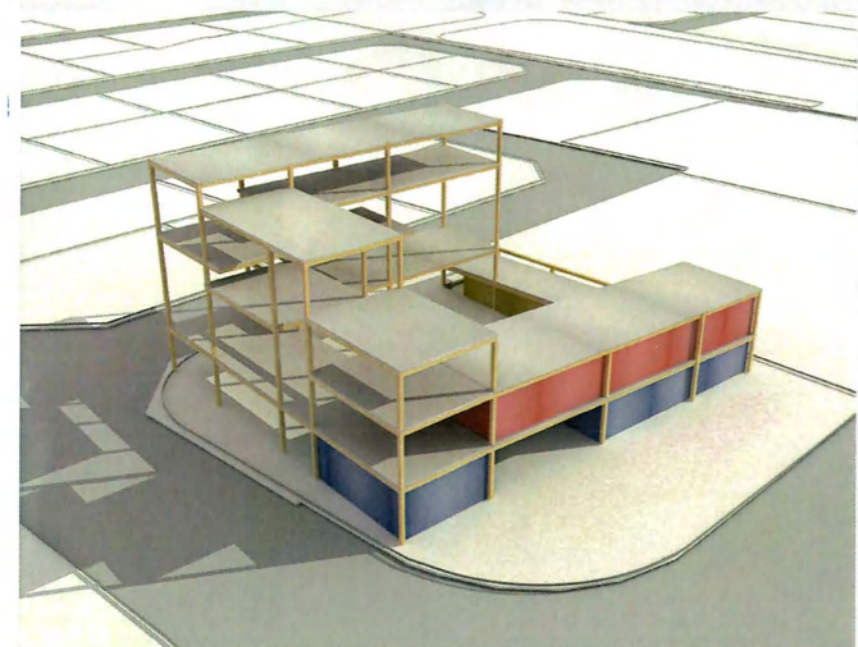
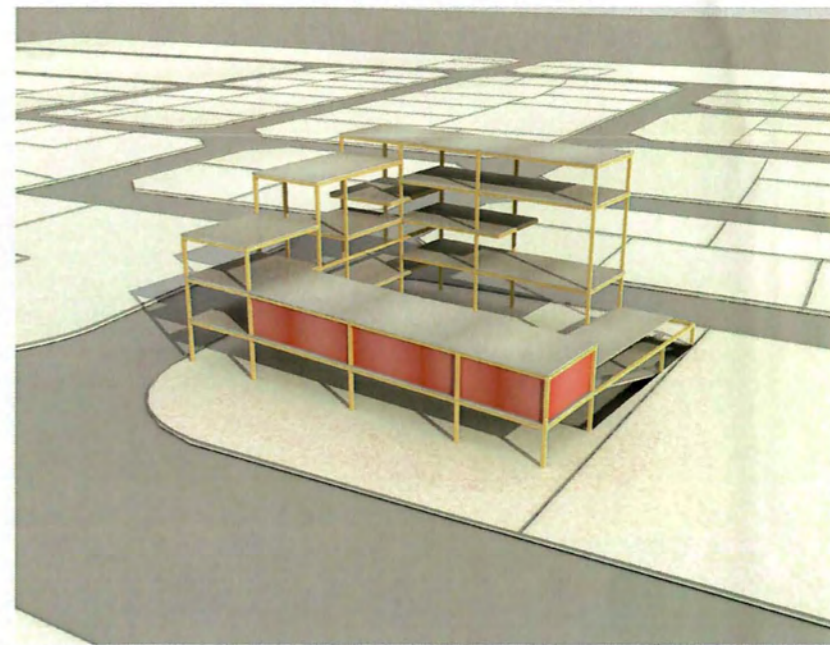
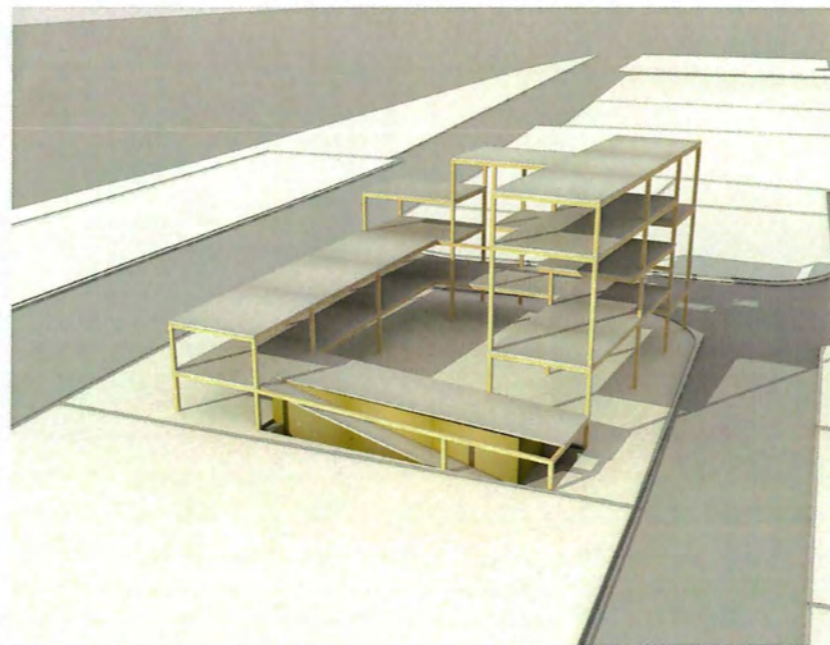
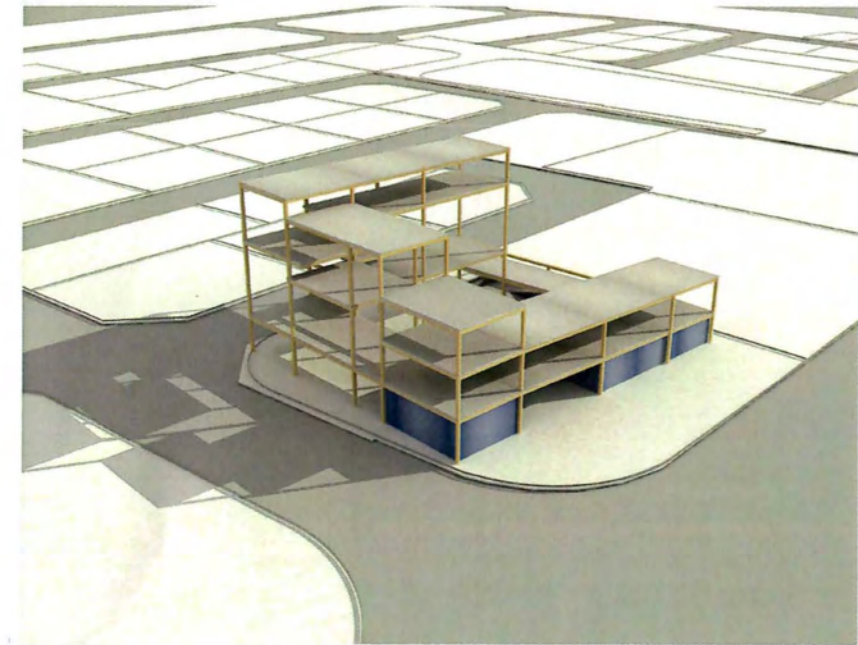

Πλέον ο σπειροειδής όγκος αρχίζει να μεταφράζεται σε κτιριακή μορφή. Το κατώτατο του σημείο βρίσκεται υπόγειο και τό ανώτατό του σε ύψος δεκαέξι μέτρων. Ο υπόγειος χώρος μετατρέπεται σε χώρο στάθμευσης των χρηστών του κτιρίου. Κατά την ανοδική πορεία στον ισόγειο χώρο και στο εσωτερικό της σπείρας δημιουργείται ένα κενό το οποίο λειτουργεί ως πλατεία των εργαζομένων αλλά και της πόλης. Στον ισόγειο χώρο επίσης μπαίνουν οι πρώτοι κοινόχρηστοι χώροι με δημόσιο χαρακτήρα όπως και εργαστηριακοί χώροι που καταλήγουν στον υπόγειο χώρο. Ανεβαίνοντας την **σπειροειδή διαδρομή** ξεκινούν οι πρώτοι χώροι εργασίας.

Στην απόληξη της διαδρομής ο τελευταίος χώρος που δημιουργείται, προορίζεται ως δημόσιος. Στην αρχή και το τέλος της χωρικής ιεραρχίας βρίσκεται το δημόσιο, αφού περάσει μέσα από το κοινόχρηστο και το ιδιωτικό. Όπως ειπώθηκε ήδη, διαγράφεται η ιεραρχία και το δημόσιο καταλήγει να βρίσκει πάλι τον εαυτό του μέσα από την σπείρα.

Ο αρχικός όγκος διαχωρίζεται σε ορόφους (επίπεδα). Τα επίπεδα αυτά τοποθετούνται σε διαφορετικά υψόμετρα.

ΓΡΑΦΕΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

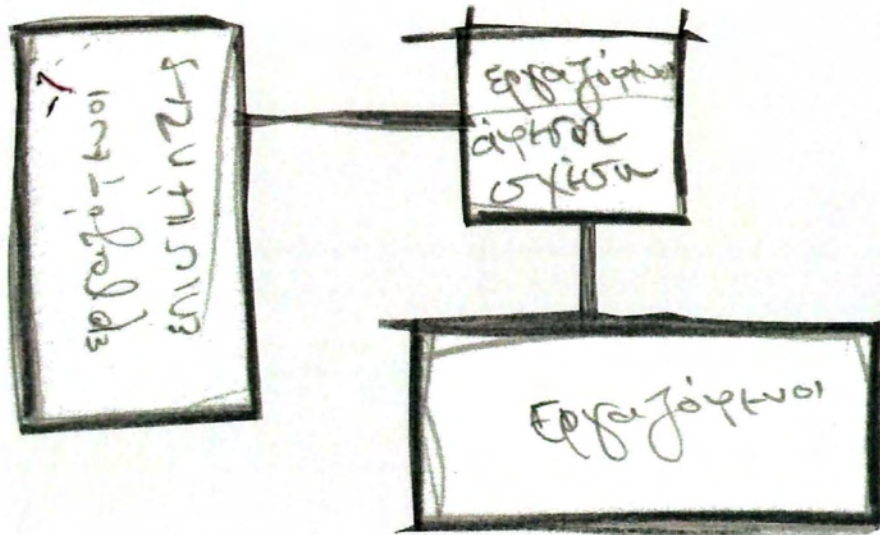

ΚΟΙΝΟΧΡΗΤΟΣ ΙΣΟΓΕΙΟΣ ΧΩΡΟΣ

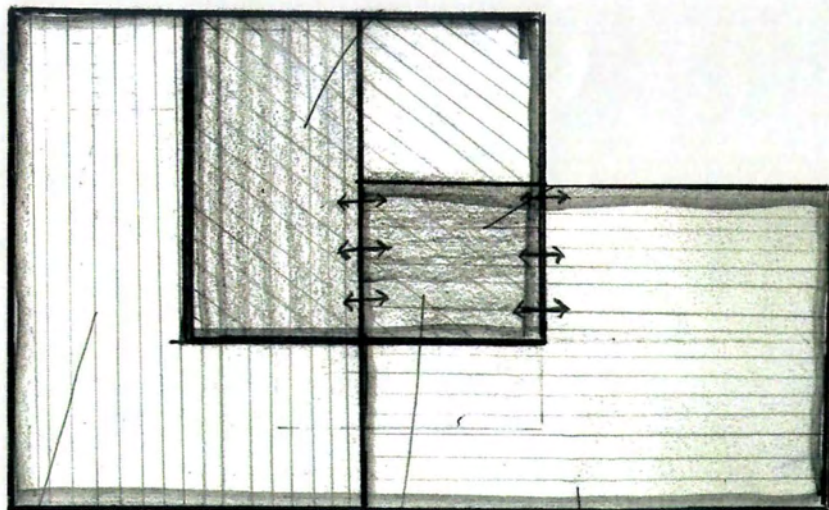

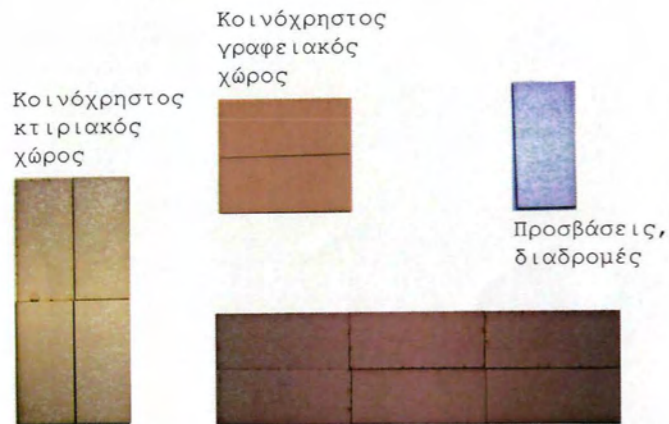
Η διερεύνηση της εσωτερικής λειτουργίας του κτιρίου χωρίστηκε σε τρία στάδια. Την γραφειακή τυπολογία, την τυπολογία ενός ορόφου και την ένταξη των δυο τυπολογιών στον όγκο ως ενιαίο πλέον σύστημα. Η πρακτική αυτή βοηθά στο να κατανοήσουμε καλύτερα την λειτουργία της μονάδας που αποτελεί το σύνολο και πώς αυτή η μονάδα μπορεί να πολλαπλασιαστεί και να αναχθεί στο σύνολο ως ξεχωριστή οντότητα.

Απομονώνοντας ένα χώρο εργασίας ως μονάδα, τον διαχωρίζουμε σε τρία επί μέρους στοιχεία. Το γραφείο πλέον αποτελείται από τον κύριο χώρο εργασίας όπου ορίζεται και ως ο ιδιωτικός χώρος του χρήστη, ένα χώρο συνεύρεσης των χρηστών του ιδιωτικού χώρου με επισκέπτες και ένα κοινό χώρο μεταξύ του ίδιου του γραφείου και του γραφείου που έχουν την πιο άμεση σχέση. Δηλαδή, η μονάδα ξεφεύγει από τον αυστηρά ιδιωτικό της χαρακτήρα και αρχίζει να περνά εν μέρει προς το κοινόχρηστο δημιουργώντας σχέσεις μεταξύ εργαζομένων από διαφορετικούς εργασιακούς χώρους αλλά και σημεία συνάντησης με την πόλη.

Η συνένωση των τριών χώρων αρχίζει πλέον να δημιουργεί μια ολοκληρωμένη γραφειακή μονάδα. Δημιουργήθηκε έτσι: ο εργασιακός χώρος, ένας συνεδριακός χώρος και ένας κοινόχρηστος γραφειακός. Ο τελευταίος ενοποιείται με τον κοινόχρηστο χώρο του κτιρίου λειτουργώντας ως χώρος μετάβασης από το δημόσιο στο ιδιωτικό.

Κοινόχρηστος κτιριακός χώρος

Κοινόχρηστος γραφειακός χώρος

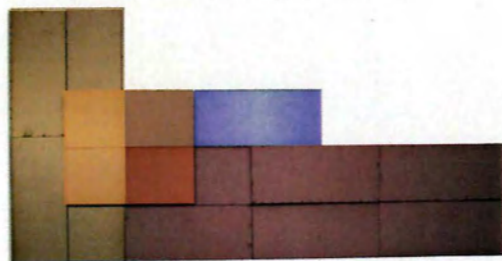
Προσβάσεις, διαδρομές

Χώρος συνάντησης εργαζομένων, πελατών και επισκεπτών

Καθιστικό, χώρος συνεδριάσεων, κεντρική βιβλιοθήκη με αναγνωστήρια, κουζίνα

Χώρος εργαζομένων και πελατών. Αποτελείται από καθιστικό, υποδοχή και μικρή βιβλιοθήκη (portfolio)

Η ένωση των τεσσάρων στοιχείων-χώρων, παράγει ένα πέμπτο: Το στοιχείο της ένωσης του χώρου εργασίας με τον κοινόχρηστο χώρο και κατ' επέκταση με τον κτιριακό κοινόχρηστο.

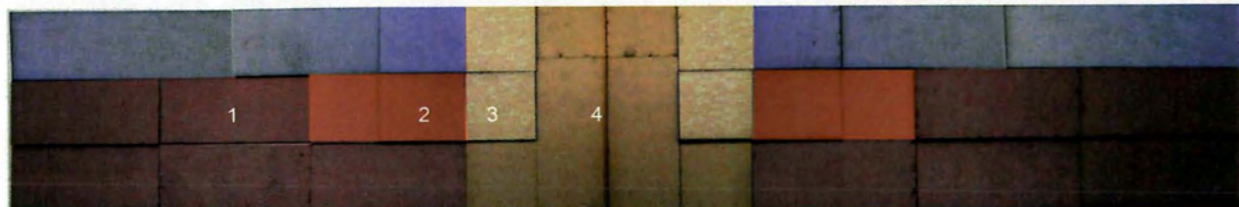
Ο χώρος λειτουργεί ως συνεκτικός κρίκος. Χρησιμοποιείται ως χώρος συνεδριάσεων των εργαζομένων με πελάτες, των ίδιων των εργαζομένων μεταξύ τους αλλά και εργαζομένων άλλων επαγγελματιών που βρίσκονται σε συνεργασία.

Η τυπολογία ανάπτυξης του ευρύτερου χώρου έχει δημιουργηθεί βασισμένη στη διάταξη των τεσσάρων στοιχείων και στη δημιουργία ενός πέμπτου. Εφαρμόζεται και στα δεκατρία επαγγέλματα και χρησιμοποιείται ως τυπολογία ανάπτυξής τους σε κάτοψη.

Κατά την ανάπτυξη της τυπολογίας, τα πέντε στοιχεία αναπαράγουν το είδωλο τους με αποτέλεσμα ο κοινόχρηστος κτιριακός χώρος να διπλασιάζεται ώστε να μπορούν να χωροθετηθούν οι λειτουργίες του σε αυτόν.

Οι δυο κοινοί χώροι ενωποιούνται παραμένοντας όμως νοητά χωρισμένοι, αφού ο ένας εξυπηρετεί τις ανάγκες του γραφείου και ο άλλος του κτιρίου. Έτσι δημιουργείται ένας μεγάλος ανοιχτός χώρος μεταξύ δυο γραφείων που χρησιμεύει ως συνδετικός κρίκος αλληλεπίδρασης των εργαζομένων, των επισκεπτών και των πελατών. Ένα τμήμα του γραφειακού κοινόχρηστου λειτουργεί ως χώρος συνάντησης των εργαζομένων.

1. ΓΡΑΦΕΙΟ:

Ο γραφειακός χώρος ανήκει αποκλειστικά στους απασχολούμενους κάθε επαγγέλματος. Είναι ο χώρος δημιουργίας και οργάνωσης των project που αναλαμβάνουν. Πρόσβαση σε αυτόν έχουν μόνο οι άμεσα εμπλεκόμενοι του συγκεκριμένου επαγγέλματος.

2. ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΥΣΚΕΨΕΩΝ:

Η αίθουσα συσκέψεων δημιουργήθηκε από την ένωση του γραφειακού χώρου με τον κοινόχρηστο του. Είναι ο χώρος συνάντησης των εργαζομένων με πελάτες ή με άλλους εργαζόμενους από διαφορετικά γραφεία, που βρίσκονται σε συνεργασία.

3. ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΣ ΓΡΑΦΕΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ:

Ο χώρος αυτός πρακτικά ανήκει στον γραφειακό αφού οι λειτουργίες του εξυπηρετούν μόνο ένα συγκεκριμένο γραφείο. Λειτουργεί ως χώρος υποδοχής και αναμονής, ενώ υπάρχει ένα μικρό καθιστικό όπως και μια μικρή βιβλιοθήκη με επιλεγμένο υλικό από την δουλειά του γραφείου.

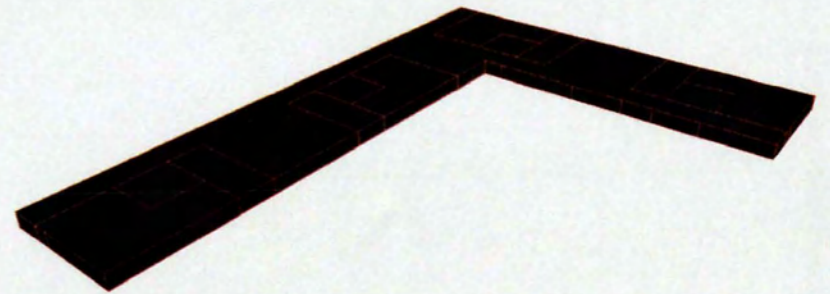
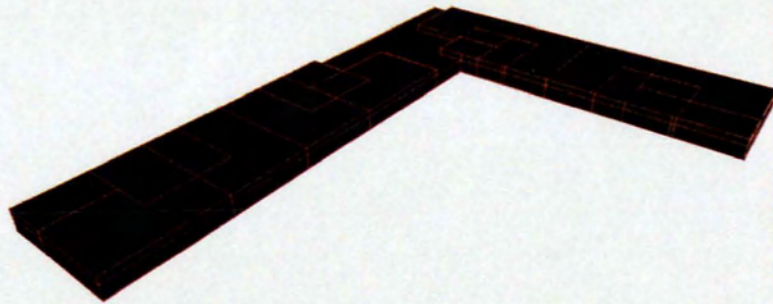
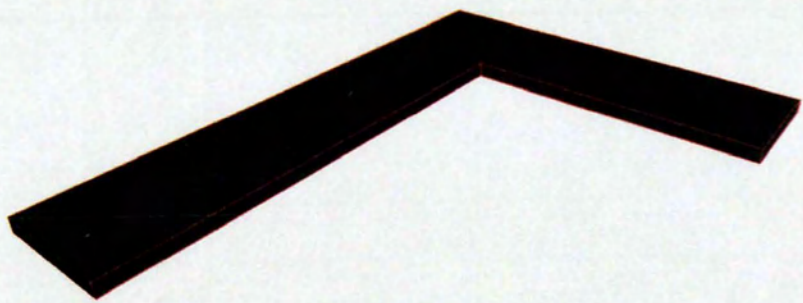
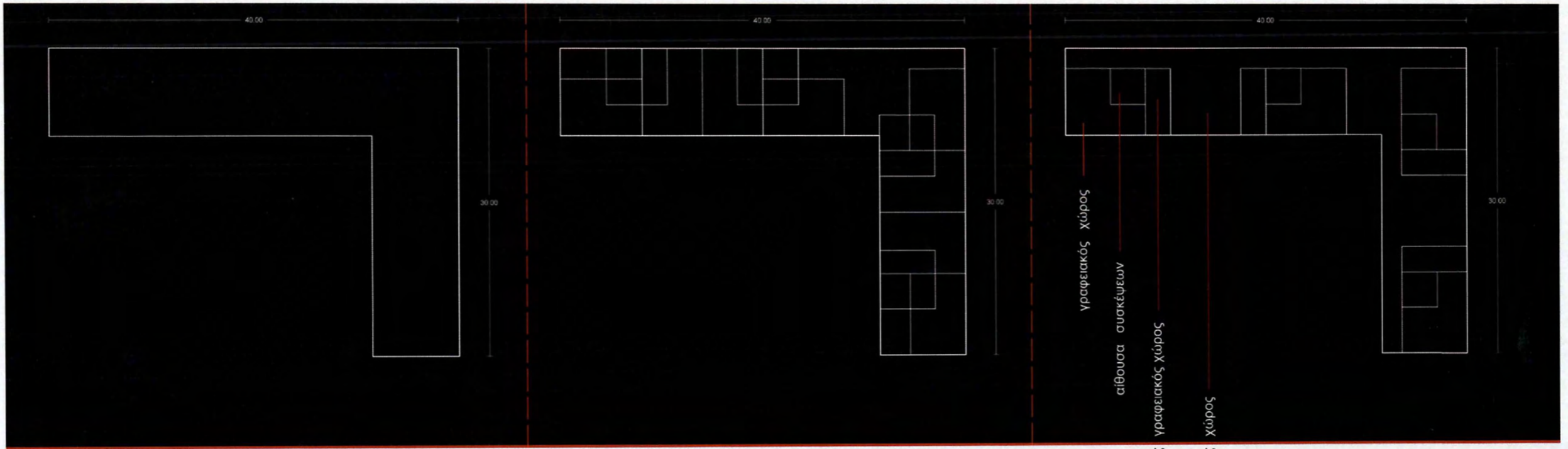
4. ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΣ ΚΤΙΡΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ:

Ο κοινόχρηστος χώρος που εξυπηρετεί κτιριακές λειτουργίες κοινόχρηστου χαρακτήρα. Βρίσκεται ενδιάμεσα των γραφείων και σε αυτόν λειτουργούν βιβλιοθήκη με αναγνωστήρια, κουζίνα και μικρά καθιστικά.

Ανάπτυξη τεσσάρων γραφείων και κοινοχρήστων. Η τυπολογία επαναλαμβάνεται από δυο φορές στους άξονες X και Ψ αντίστοιχα.

γραφειακός Χώρος

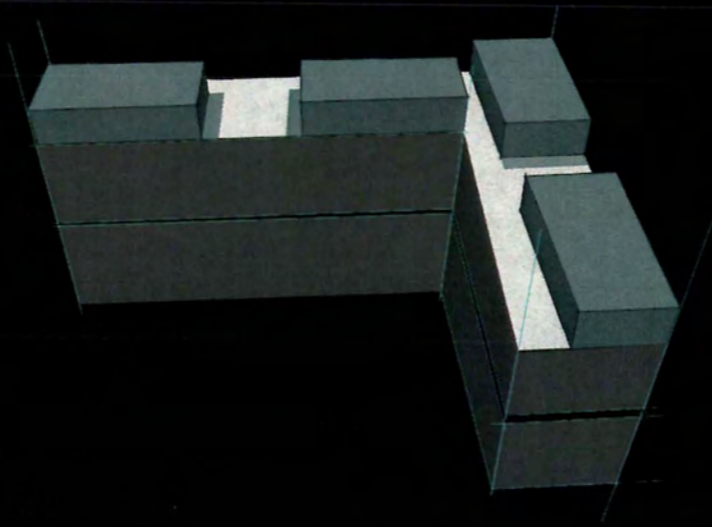
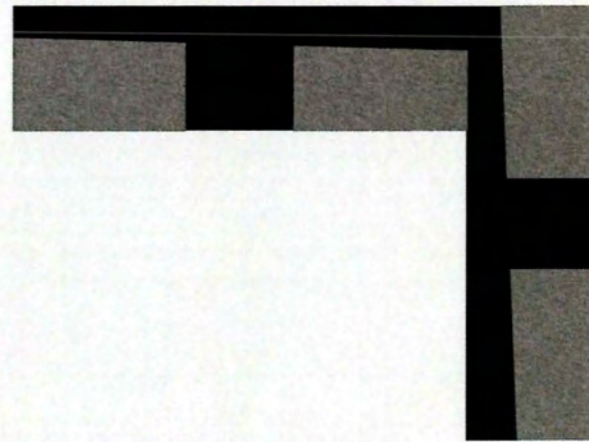
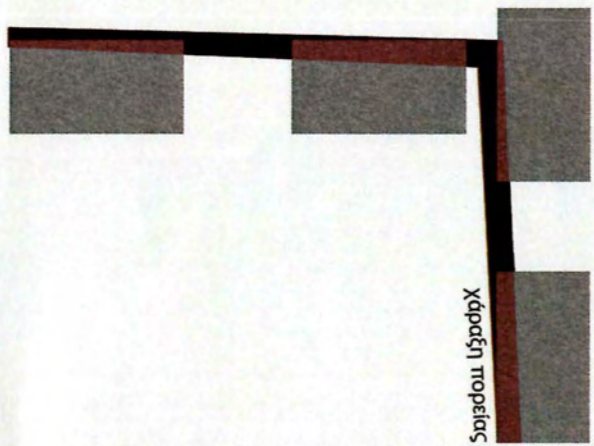
σίθουσα συσκέψεων

γραφειακός Χώρος

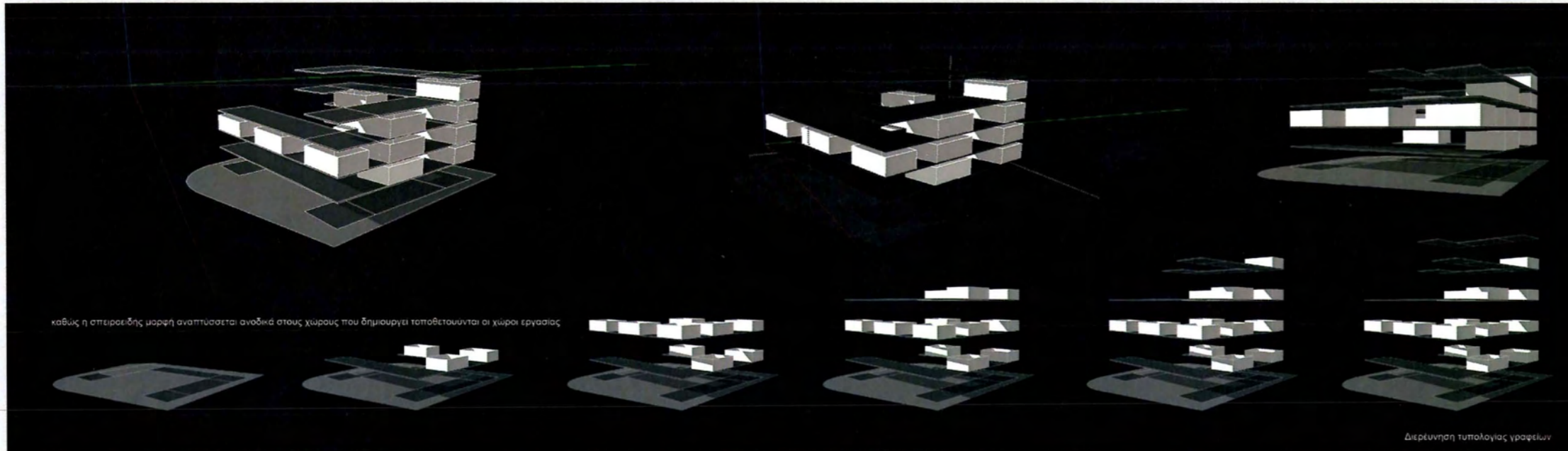
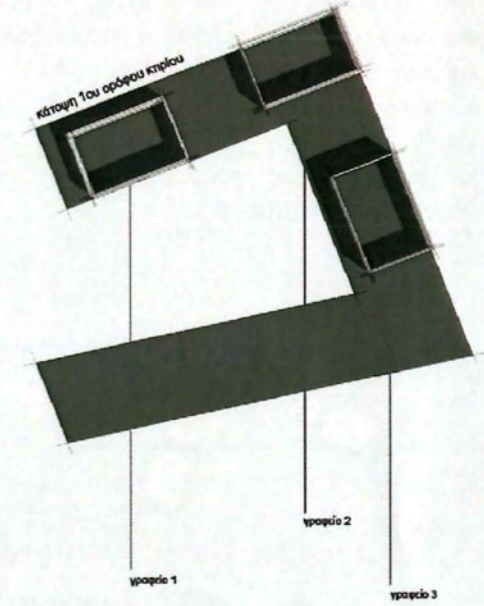
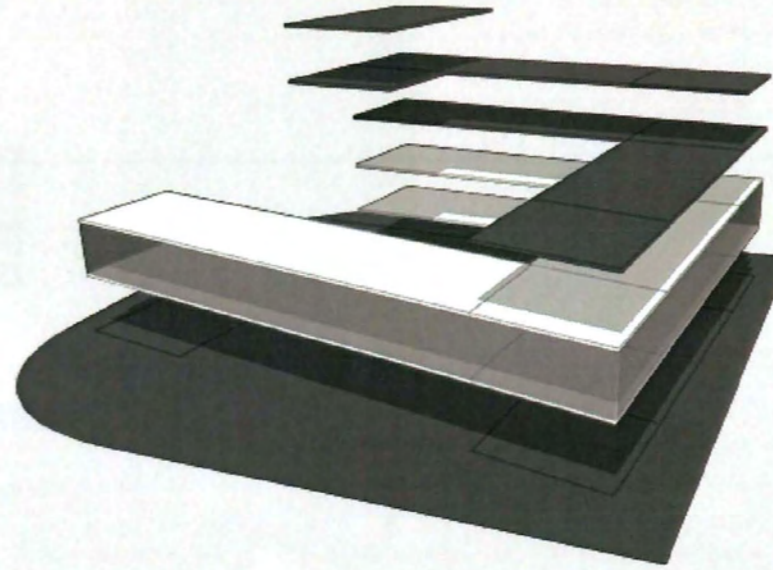
χώρος

κοινόχρηστος

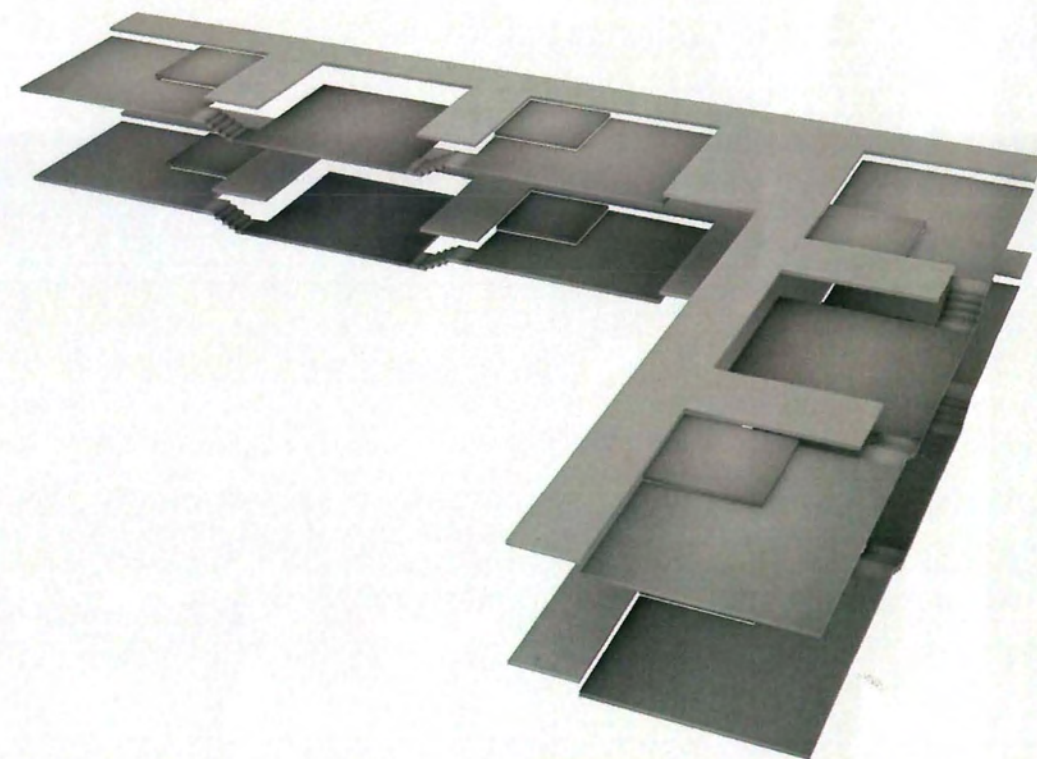
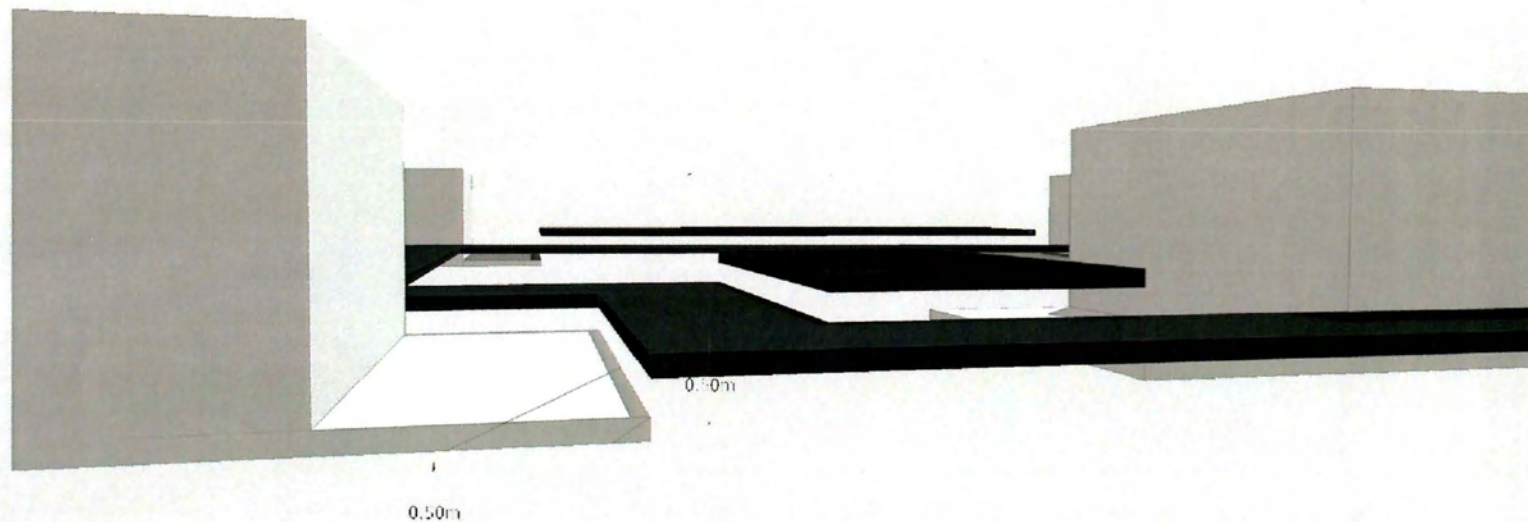
κοινόχρηστος κτιριακός

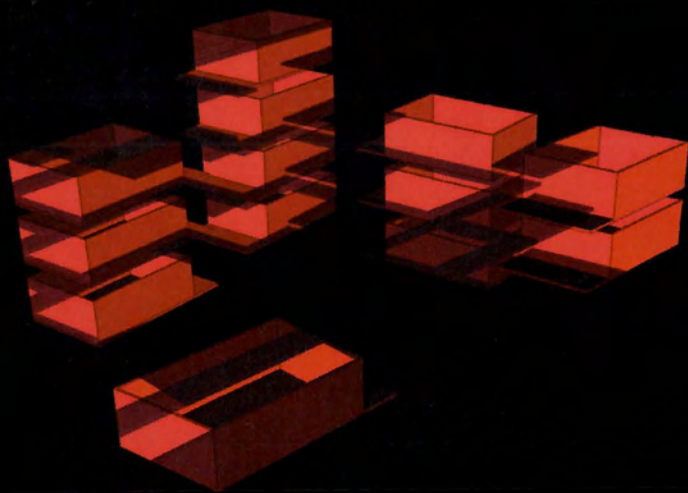
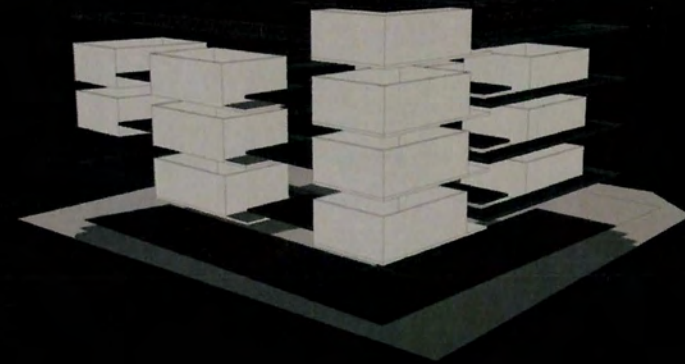
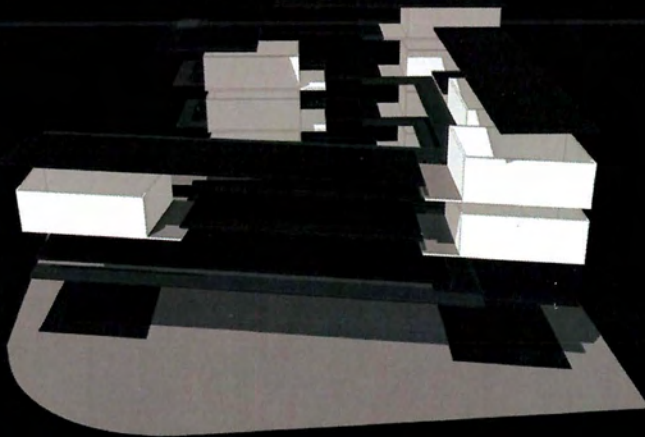
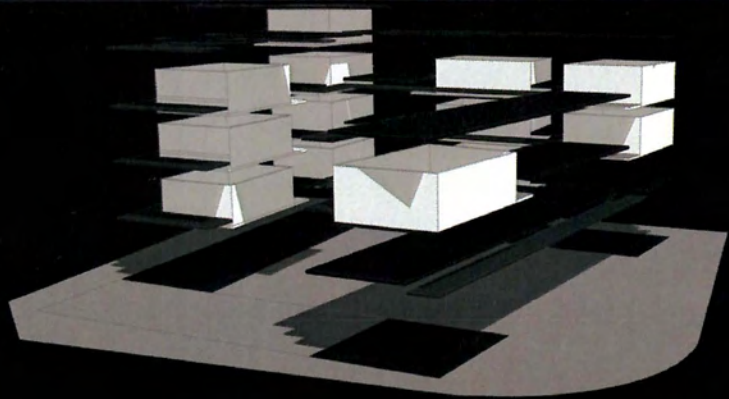
Επαναλαμβάνοντας την γραφειακή τυπολογία όπως φαίνετε στο προηγούμενο στάδιο, δημιουργείται ένα πρότυπο ορόφου το οποίο περιλαμβάνει γραφειακούς χώρους με τους κοινόχρηστους τους. Ο σπειροειδής όγκος ξεκινά να αποκτά κτιριακό χαρακτήρα περιλαμβάνοντας τον ισόγειο χώρο και τέσσερις ορόφους. Έτσι, καθώς η σπείρα αρχίζει την ανοδική της ανάπτυξη οι καινούργιοι χώροι που δημιουργούνται γίνονται γραφειακοί και κοινόχρηστοι χώροι.

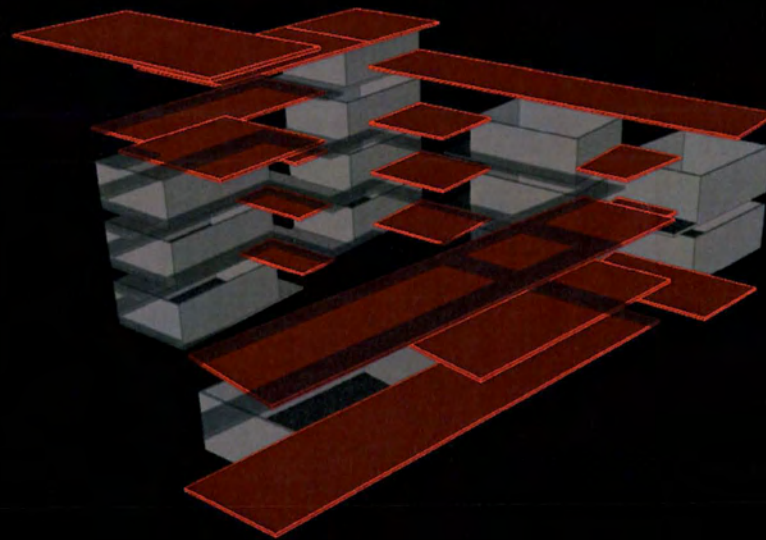
Τα στοιχεία του κάθε ορόφου, οι γραφειακοί και κοινόχρηστοι χώροι, αρχίζουν να μετατοπίζονται στον άξονα Z. Η κίνηση πλέον δεν γίνεται μόνο στους άξονες X και Ψ αλλά και στον Z. Η κίνηση τους δημιουργεί καινούργιες κινήσεις και δράσεις στο εσωτερικό του κτιρίου όπως και θέτει όρια στους χώρους χωρίς όμως να τους απομονώνει.

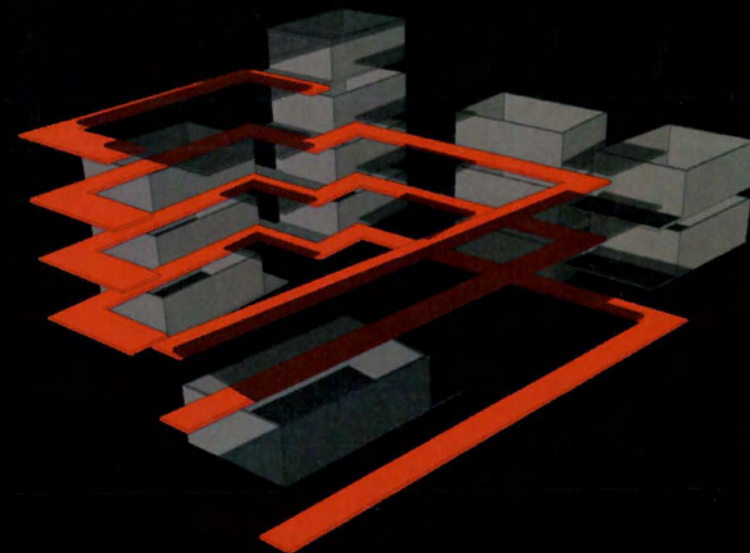
ο κάθε όροφος αποτελείται από 3 στοιχεία: γραφείο, κοινόχρηστος, πρόσβαση

γραφεία

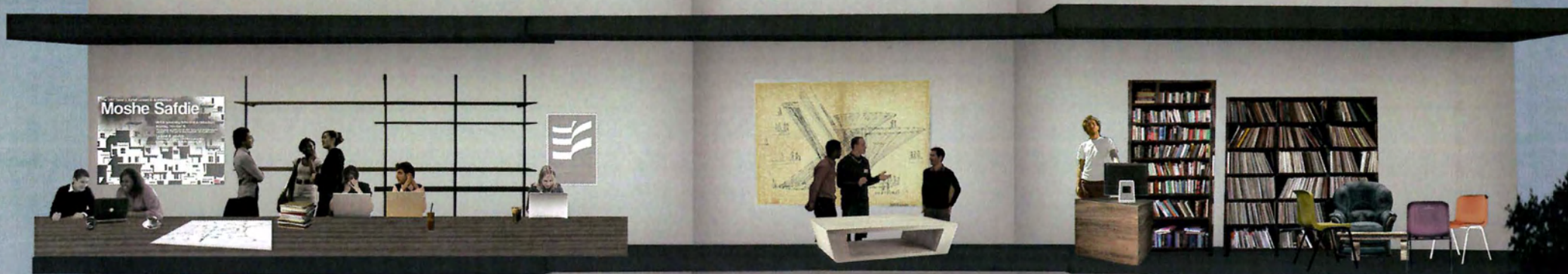
κοινόχρηστοι

προσβάσεις

γραφειακός χώρος ιδιωτικός χώρος εργαζομένων χώρος συσκέψεων συνεκτικός κρίκος εργαζομένων, πελατών κοινόχρηστος γραφειακός χώρος υποδοχή πελατών, χώρος αναμονής κοινόχρηστος

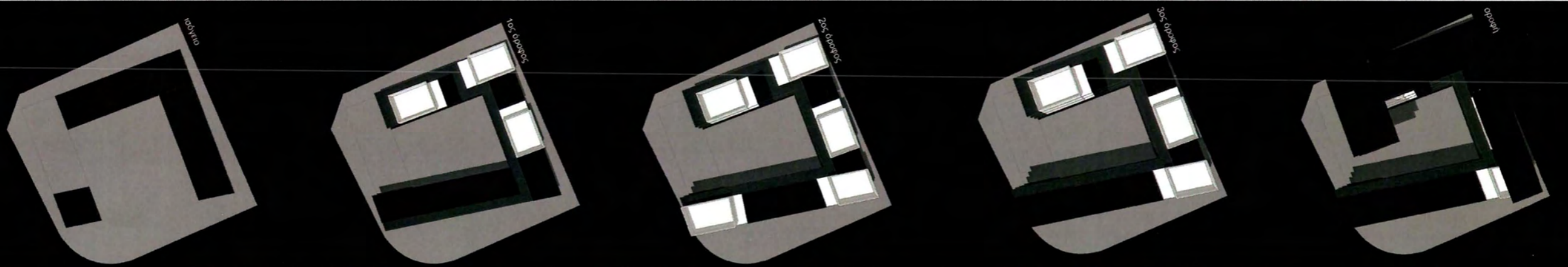
ΒΙΟΤΕΧΝΕΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΟ

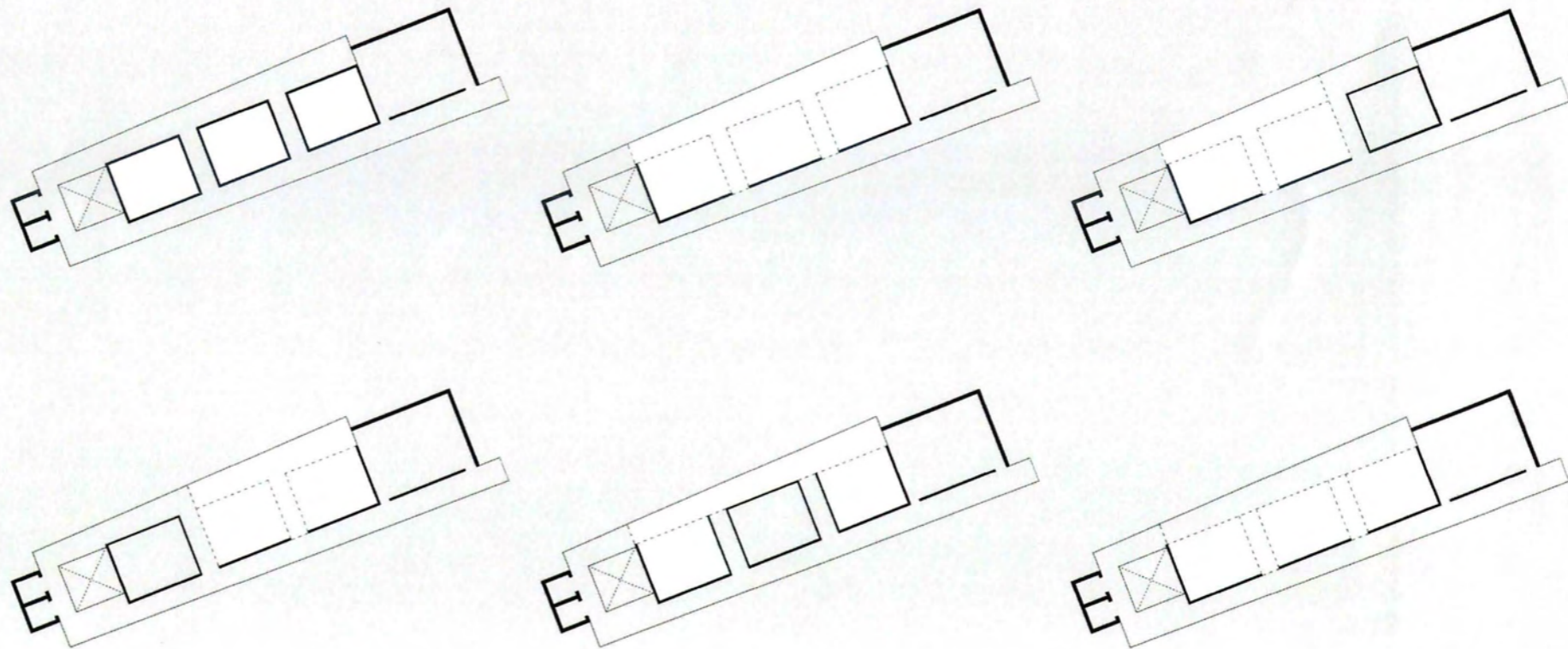
ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟ

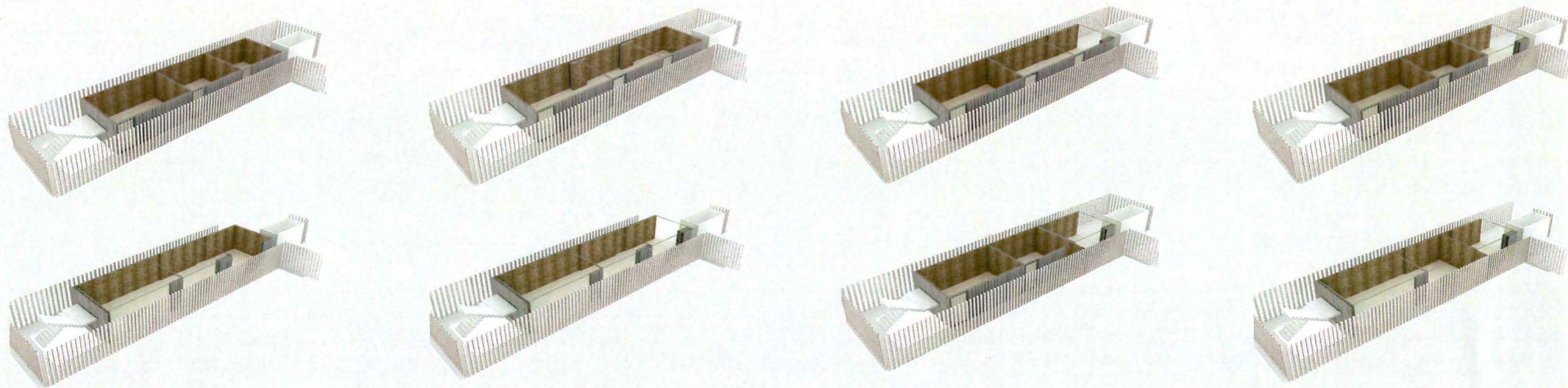

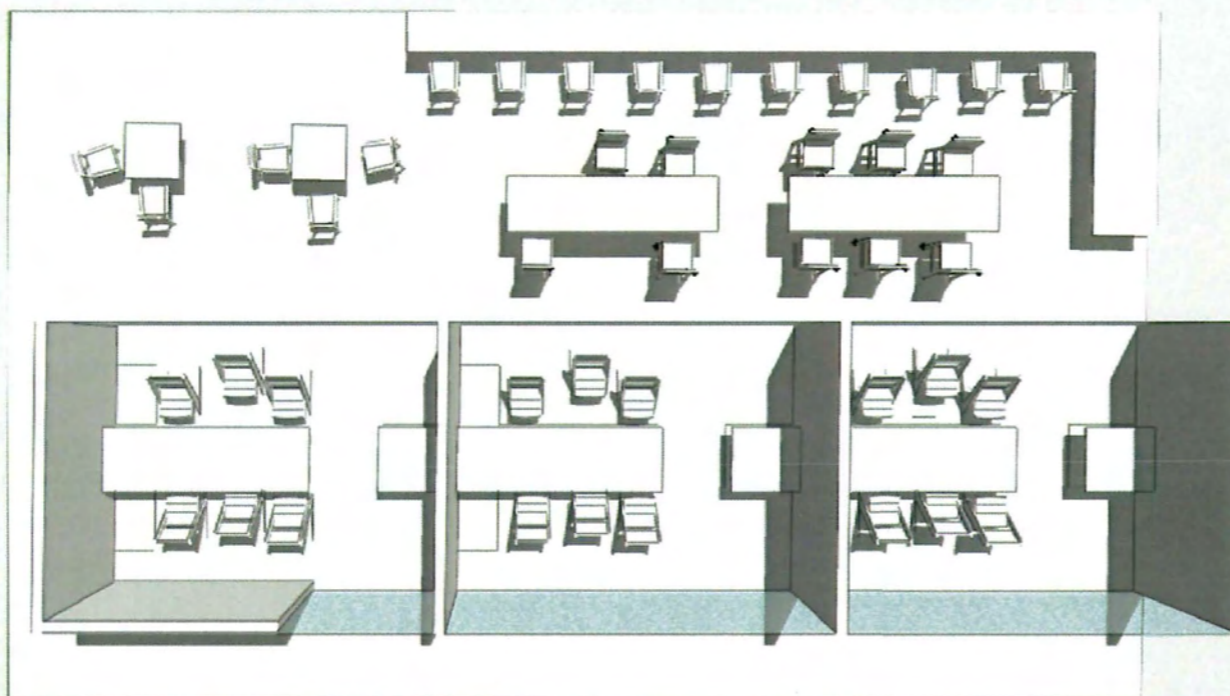
Με την δημιουργία ορόφων στο κτίριο συγχρόνως δημιουργήθηκαν **εργασιακές ζώνες**, όπου η κάθε μια περιελάμβανε συγκεκριμένο αριθμό γραφειακών χώρων. Η παράθεση τους σε κάτοψη παραπέμπει σε κλειστούς αποκομμένους από άλλες εργασίες ιδιωτικούς γραφειακούς χώρους. Με βάση αυτή την παρατήρηση ξεκινά μια διερεύνηση στο κατά πόσο οι γραφειακοί χώροι θα μπορούσαν να αποκτήσουν ένα πιο κοινόχρηστο χαρακτήρα κρατώντας πάντα την ιδιωτική τους φύση.

Λόγω της **πολυχρηστικότητας** των χώρων που δημιουργήθηκαν αποφασίστηκε οι γραφειακοί χώροι να αρχίσουν να μεταλλάσσονται ο ένας τον άλλο. Τοποθετούνται δηλαδή μετακινούμενα χωρίσματα ώστε ανάλογα των συνθηκών οι χώροι αυτοί να ενοποιούνται δημιουργώντας συνεχώς καινούργιους.

ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΣ
ΧΩΡΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ▶

ΧΩΡΟΙ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΝ ▶

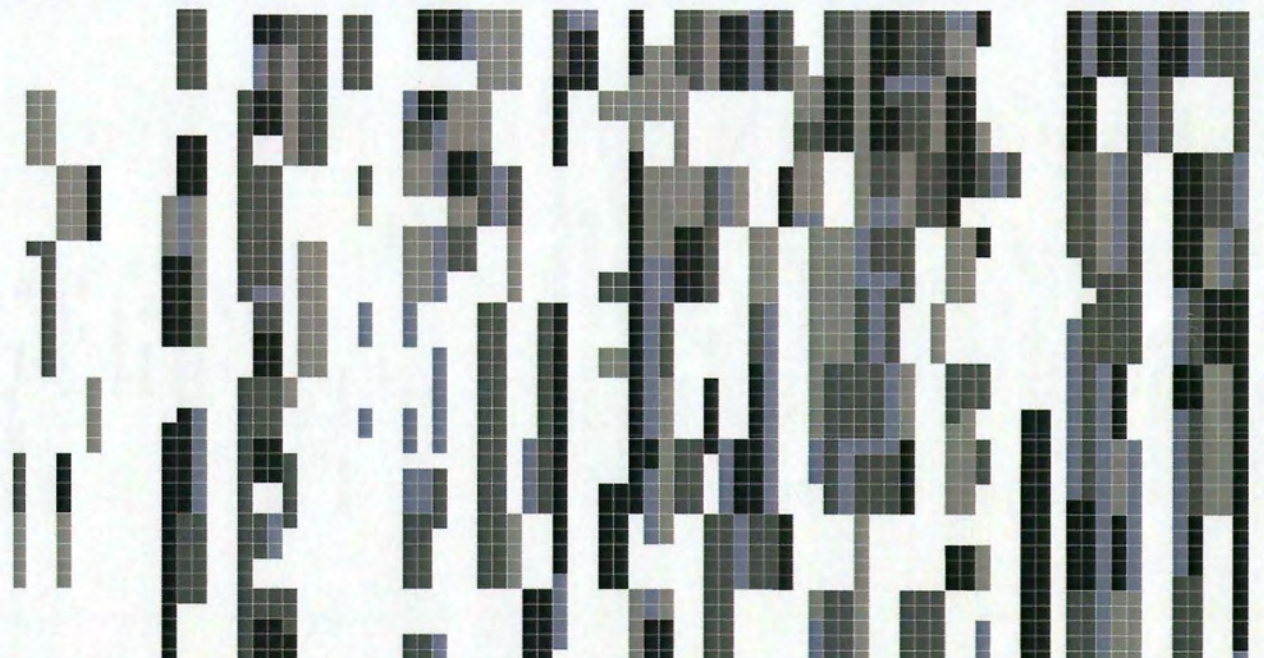
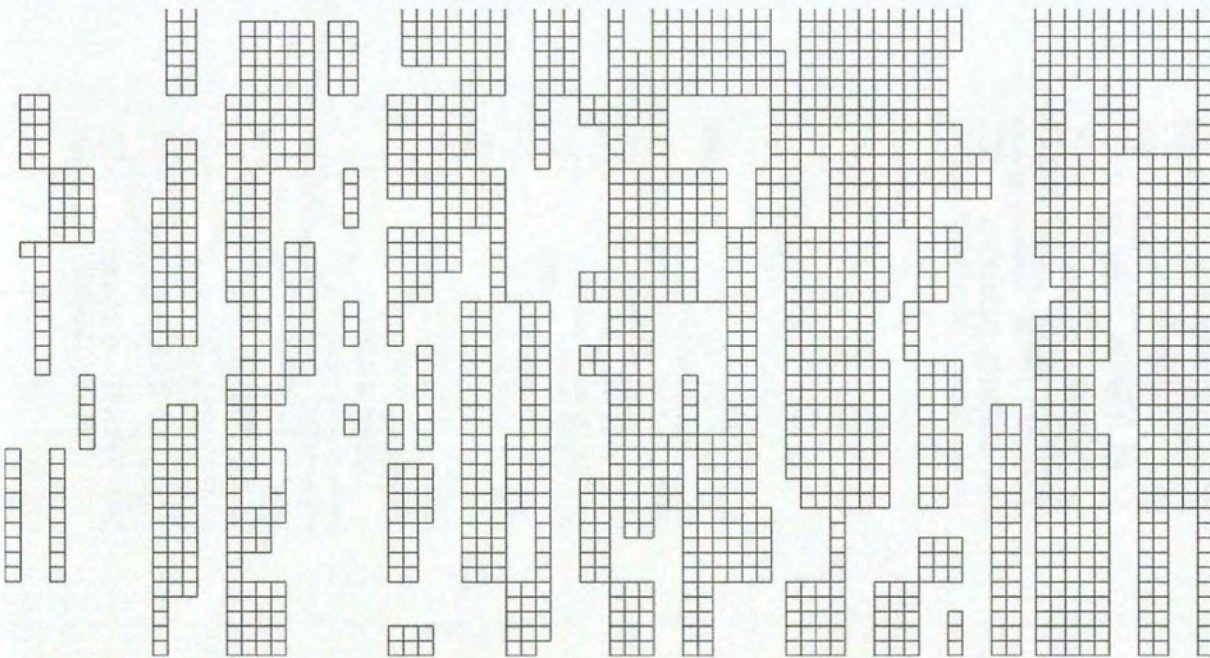
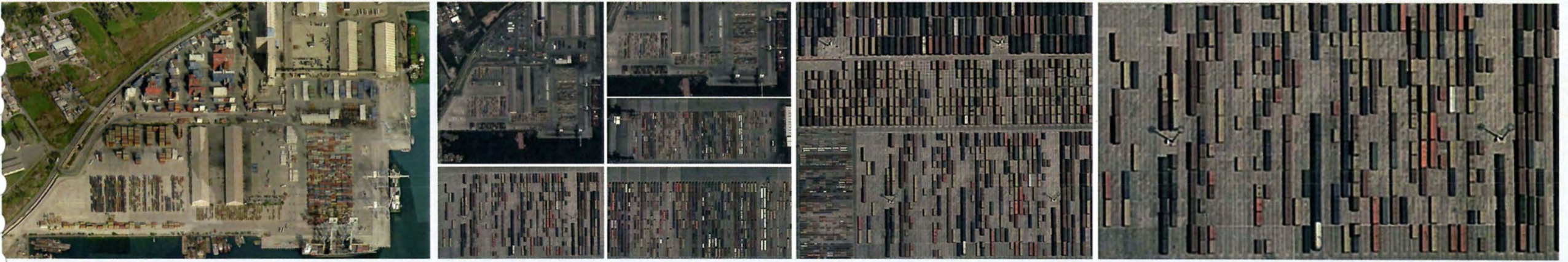
Η συνένωση των γραφειακών χώρων οδήγησε στην ενδυνάμωση της κοινόχρηστης, κοινοφελούς λογικής και κατά συνέπεια στην αποδυνάμωση της ιδιωτικής. Το γραφείο πλέον δεν υφίσταται ως ιδιωτικός αδιαπέραστος χώρος αλλά ως ένας μεταλλασσόμενος κοινόχρηστος χώρος που φέρνει σε επαφή τους εργαζομένους του κάθε ορόφου. Πλέον αποκτά πιο αόριστο χαρακτήρα και αυτό μας οδηγεί στον επαναπροσδιορισμό της ίδιας του χρήσης.

Ως συνέχεια της λογικής αυτής οι γραφειακοί, ιδιωτικοί χώροι μετατρέπονται σε χώρους συνδιαλλαγής και συνδιάσκεψης, εξωτερικεύοντας τις εργασίες προς το κοινό χώρο που έχει δημιουργηθεί μπροστά τους.

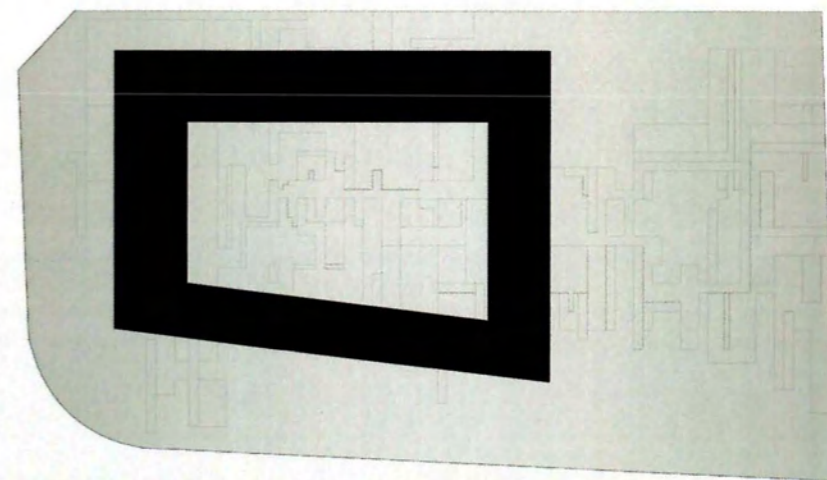
Όπως αναφέρθηκε και στα προηγούμενα κεφάλαια ένας από τους κύριους στόχους που τέθηκε ήταν η εισχώρηση της δημόσιας χρήσης στο κτίριο. Είναι θεμιτή η συνήπαρξη δημοσίου και ιδιωτικού, όχι μόνο για την γύρω περιοχή αλλά και για ολόκληρη την πόλη. Το ισόγειο επίπεδο κατά κύριο λόγο έχει αποδοθεί σε δημόσια χρήση ως **χώρος πλατείας** που θα εξυπηρετεί κτιριακές ανάγκες και ανάγκες της περιοχής.

Η μορφολογία της πλατείας είναι εμπνευσμένη από την διάταξη των **container** στο νέο εμπορικό λιμάνι της Λεμεσού. Η διάταξη της τοποθέτησής τους δημιουργεί μια γραμμική μη συνεχή πορεία ανάμεσά τους. Η πορεία αυτή αποφασίστηκε να μεταφερθεί στο δισδιάστατο επίπεδο του επιλεγμένου οικοπέδου και να μεταφραστεί ως διαδρομή μέσα από την δημόσια πλατεία στο ισόγειο του κτιρίου. Η φύση και το χρώμα των υλικών τη πλατείας, ακολουθεί την εναλλαγή των χρωμάτων των container.

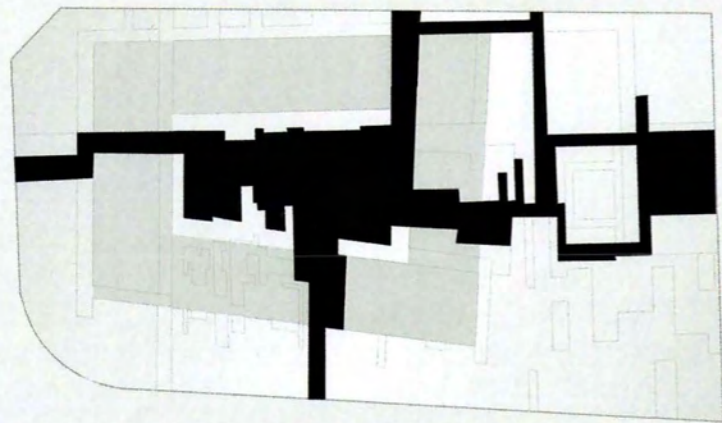
Στα πλαίσια αυτής της λογικής δημιουργείται ένα **pattern** στοιχείων στο εσωτερικό του οικοπέδου. Τα στοιχεία αυτά στην αφαιρετική τους μορφή αρχίζουν να δημιουργούν χώρους οι οποίοι λειτουργούν ως σημεία στάσης, ως διαδρομή κίνησης αλλά και σε μερικά σημεία οριοθετούν χρήσεις του ισογείου.

Η θέση του κτιρίου στο οικόπεδο μετατοπίζεται στην μια πλευρά αφήνοντας το μισό σχεδόν οικόπεδο ως χώρος δημόσιας ανοιχτής πλατείας. Με αυτή την κίνηση δημιουργούμε δύο χώρους στο οικόπεδο. Εσωτερικά της σπείρας δημιουργείται εσωτερική πλατεία η οποία προορίζεται κυρίως για τις κτιριακές ανάγκες και εξωτερικά μια ανοιχτή πλατεία για τις ανάγκες της περιοχής. Το pattern που δημιουργήθηκε χρησιμεύει ως οριοθετικό στοιχείο των δύο στάσεων αλλά και της διαδρομής από την μια στην άλλη. τα στοιχεία του pattern πυκνώνουν σε αυτά τα σημεία αλλάζοντας υλικό.

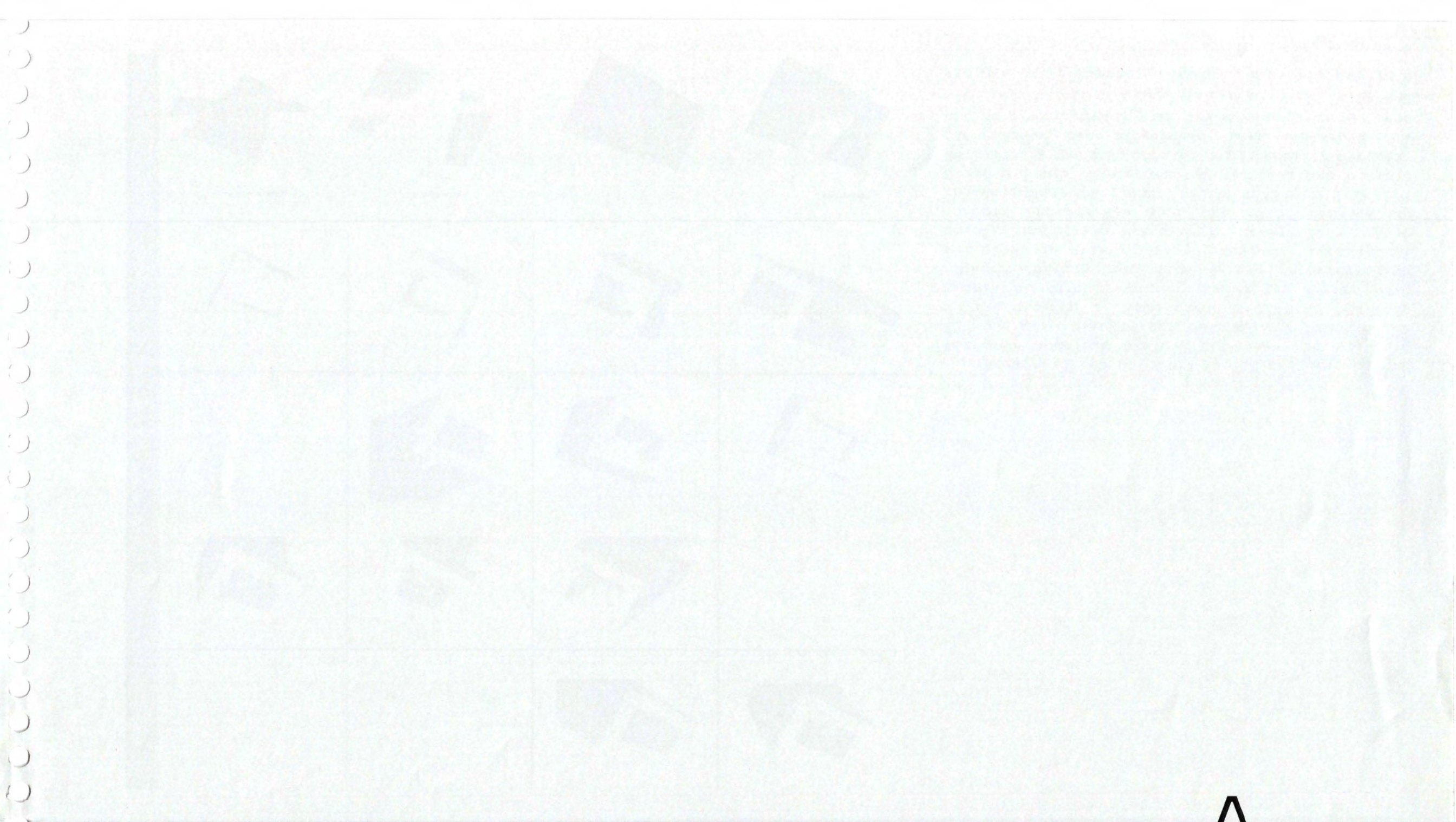
Στο pattern που δημιουργήθηκε αρχίζουν τα επιλεγμένα υλικά να εφαρμόζονται στους χώρους που δημιουργήθηκαν. Τα **υλικά** αυτά είναι δύο διαφορετικού τονισμού του γκρι μπετόν, ξύλο, και χόμα.

Τα τέσσερα υλικά όριζουν χρήσεις, κίνηση και όρια. Το μπετόν ελαφριού τονισμού χρησιμοποιείται κυρίως περιμετρικά του κτιρίου και της διαδρομής από την μια πλατεία στην άλλη. Το δεύτερο γκρι, βαθύ τονισμού, τοποθετείται περιμετρικά του οικοπέδου, ορίζοντας έτσι τα όρια του. Είναι η μετάβαση από τον εξωτερικό χώρο στο οικοπέδο και σε παράθεση με το πρώτο γκρι, ομαλή μετάβαση από το εξωτερικό στο εσωτερικό. Το ξύλινο υλικό περικλείεται από δύο διαφορετικούς τονισμούς μπετόν και ορίζει τις δύο πλατείες και την διαδρομή μεταξύ τους. Η πύκνωση του pattern στα δύο σημεία ορίζει και τα όρια των πλατειών. Το χόμα τοποθετείται περιμετρικά των δύο σημείων στάσεων του οικοπέδου και σε αυτά γίνεται φύτευση δέντρων για σκιασμό και δροσιά των χώρων. Επίσης, φύτευση γίνεται και στην νότια όψη (προς θάλασσα) του οικοπέδου για ηλιοπροστασία κατά τους θερινούς μήνες.

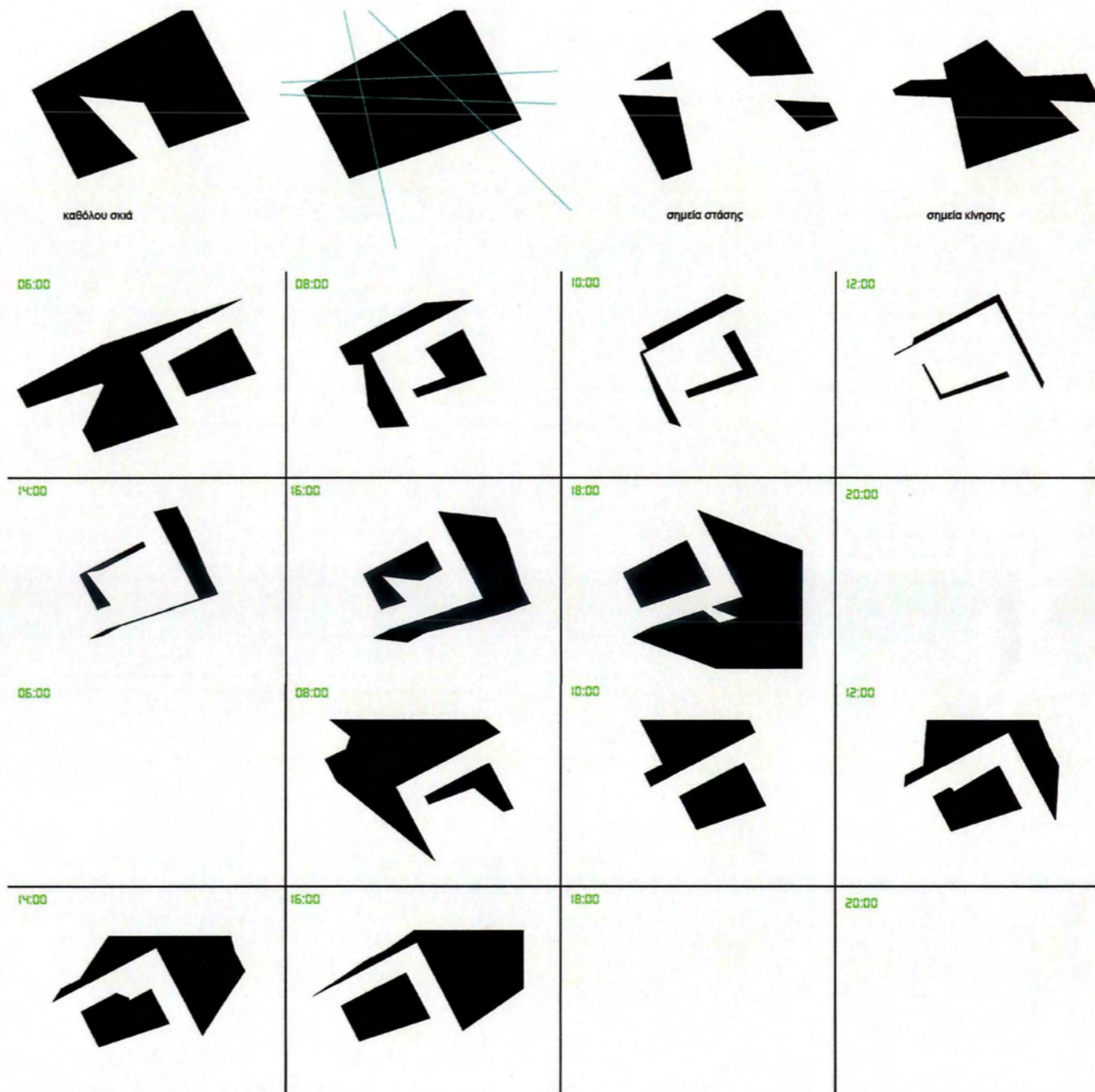

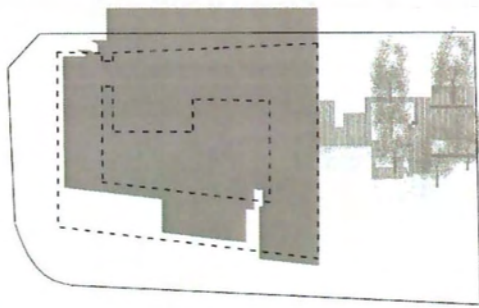

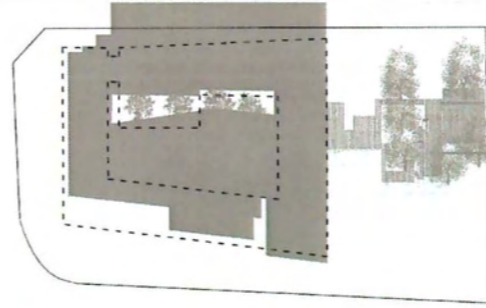

Η μεγάλη διάρκεια έντονης ηλιοφάνειας του νησιού, αναγκάζει στην μελέτη της **ηλιοπροστασίας** όχι μόνο του κτιρίου αλλά και των δύο πλατειών. Η σκίαση των πλατειών, όπως αναφέρθηκε στο προηγούμενο κεφάλαιο γίνεται με την φύτευση δέντρων. Η εσωτερική πλατεία ήδη τυγχάνει ηλιοπροστασίας από τις όψεις του κτιρίου. Βάση αυτού εσωτερικά τοποθετούνται δέντρα πιο μικρά από τους εξωτερικούς χώρους. Στις εξωτερικές και εσωτερικές όψεις του κτιρίου τοποθετούνται κάθετα ξύλινα στοιχεία με σκοπό την ηλιοπροστασία, ειδικά κατά τους θερινούς μήνες. Στην νότια, δυτική και ανατολική όψη, τα κάθετα στοιχεία είναι πιο πυκνά από τις υπόλοιπες λόγω της μεγάλης ηλιοφάνειας που δέχονται καθ'όλη την διάρκεια όχι μόνο της θερινής περιόδου αλλά και από το διάστημα μεταξύ Απριλίου και Οκτωβρίου.

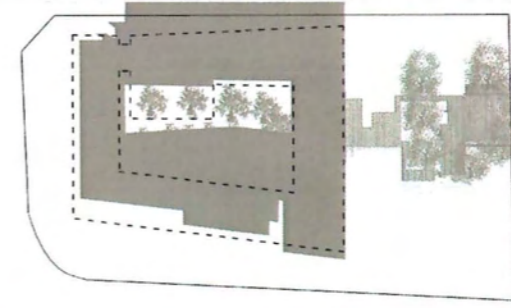

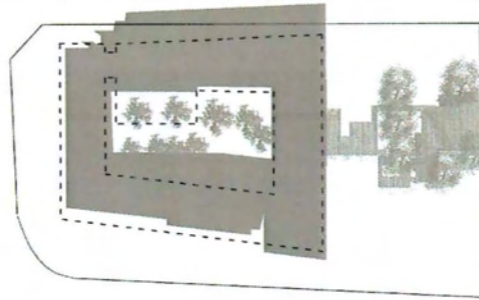
21.1

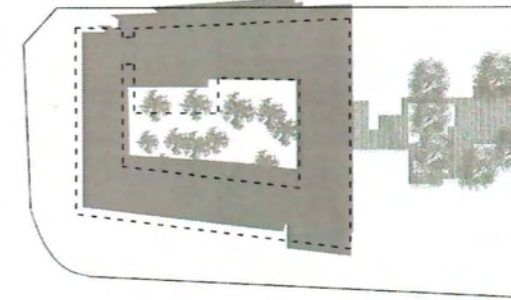
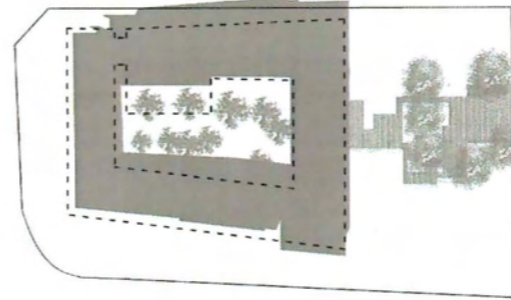
21.2

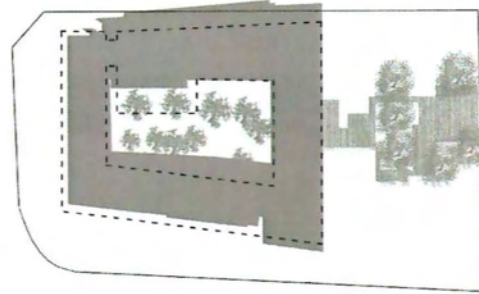
21.3

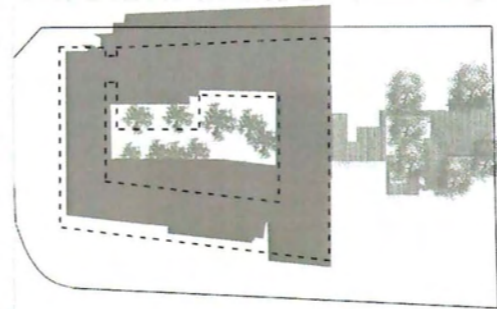
21.4

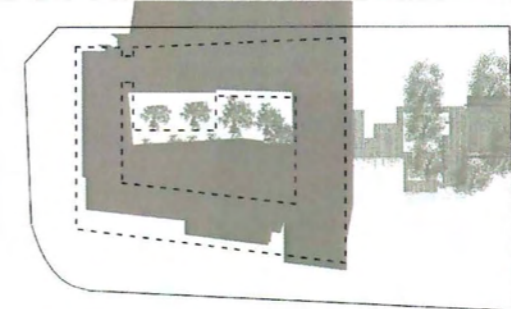
21.6

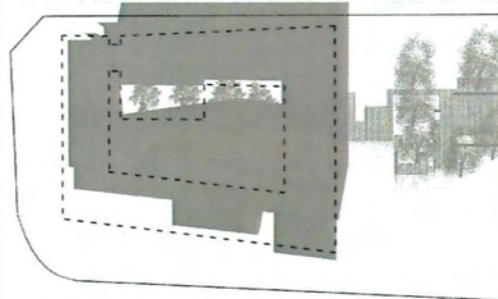
21.7

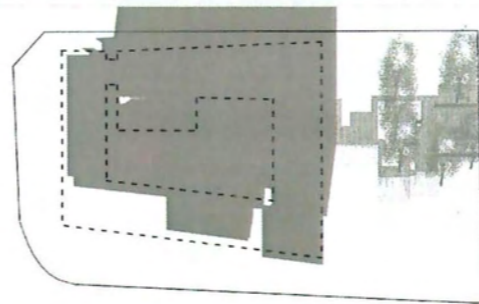
21.8

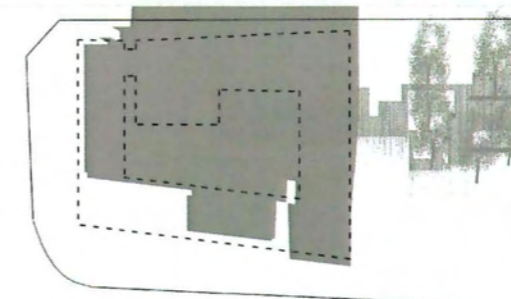
21.9

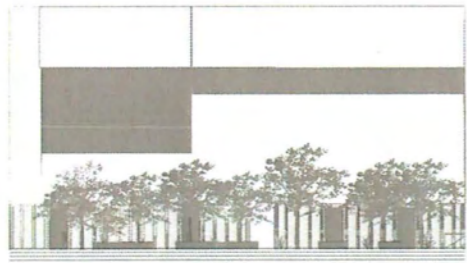
21.10

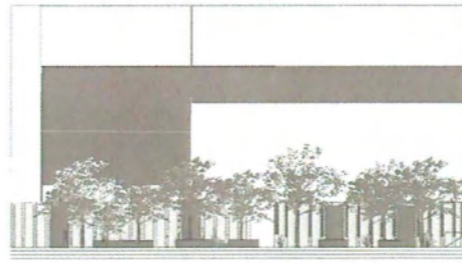
21.11

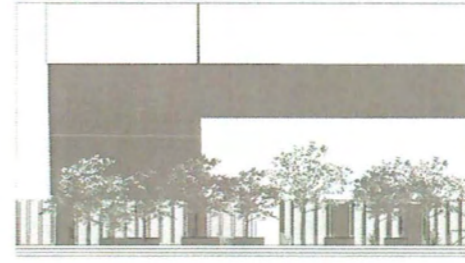
21.12

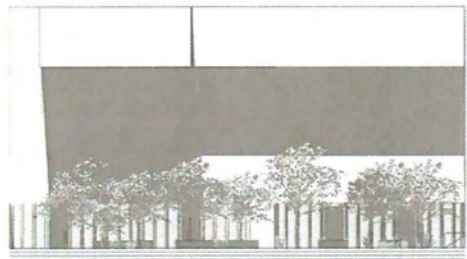
21.1

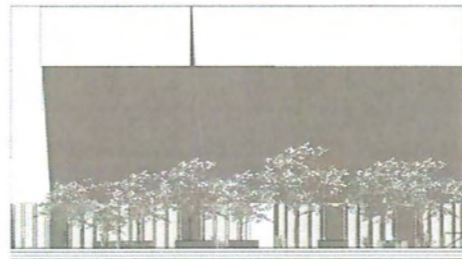
21.2

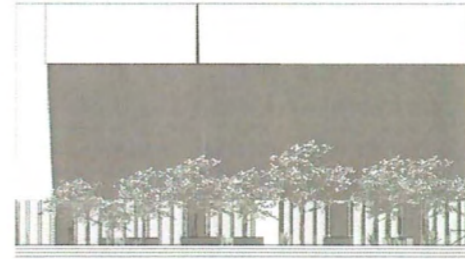
21.3

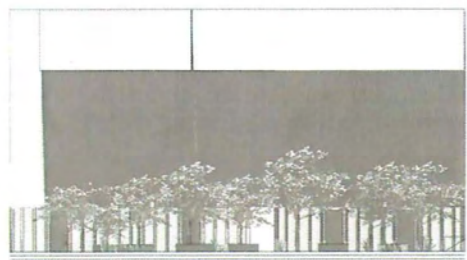
21.4

21.5

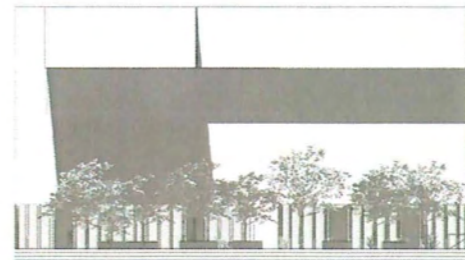
21.6

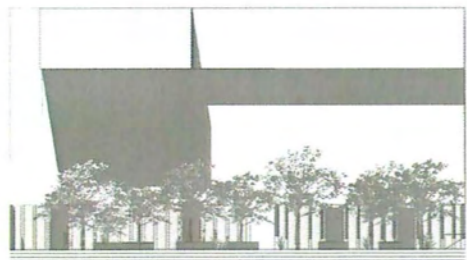
21.7

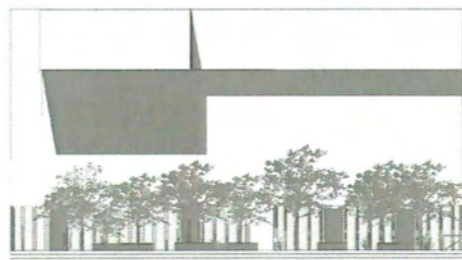
21.8

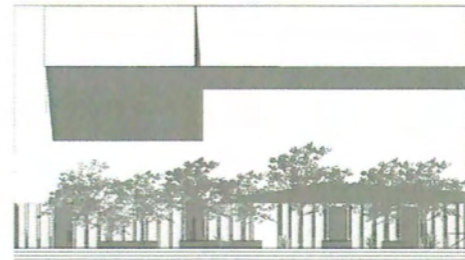
21.9

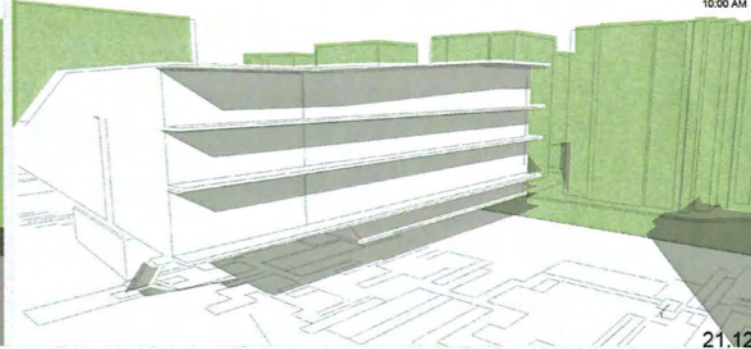
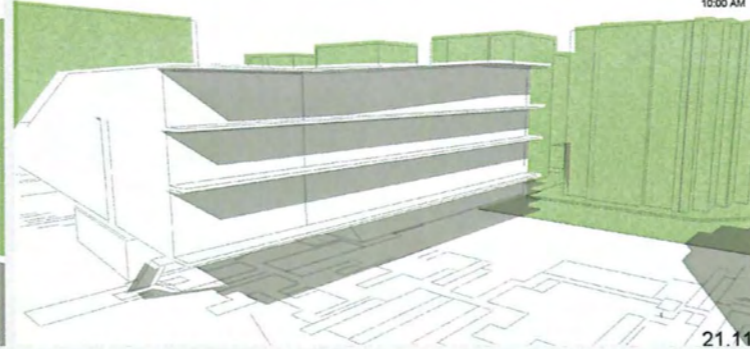
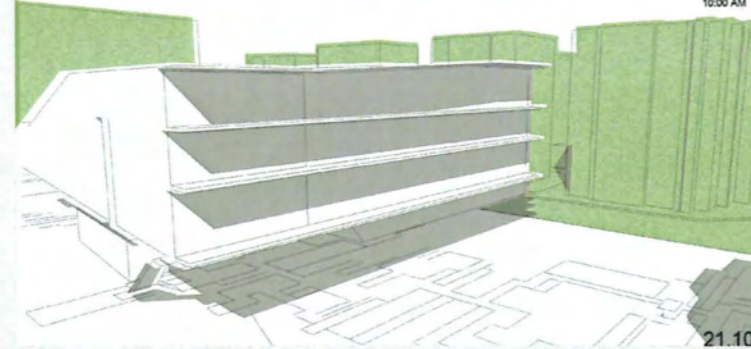
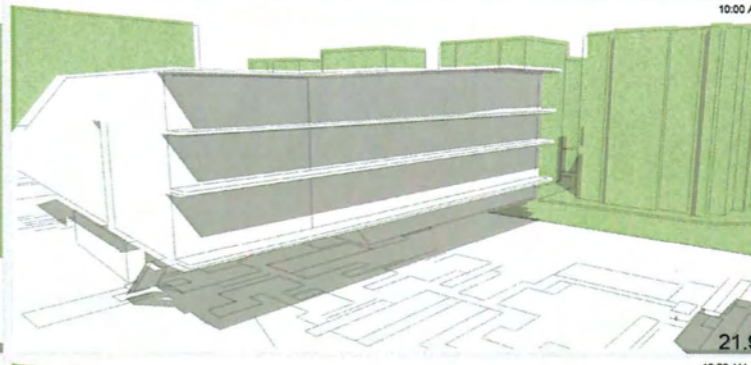
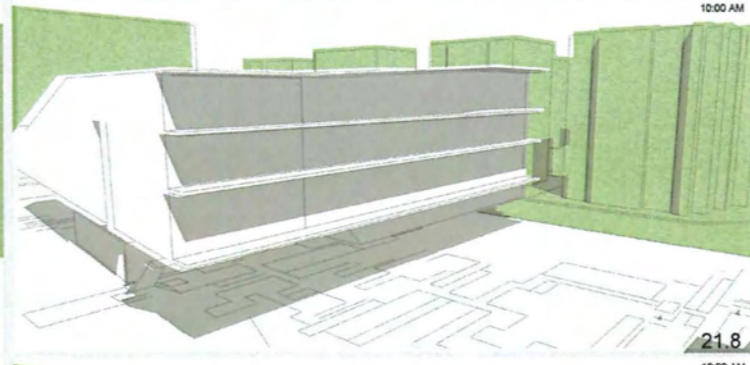
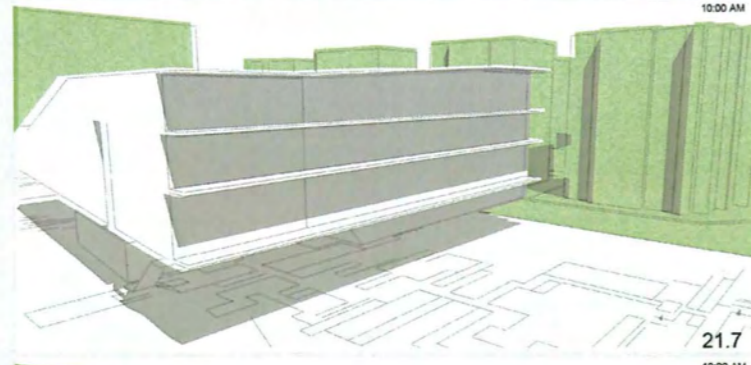
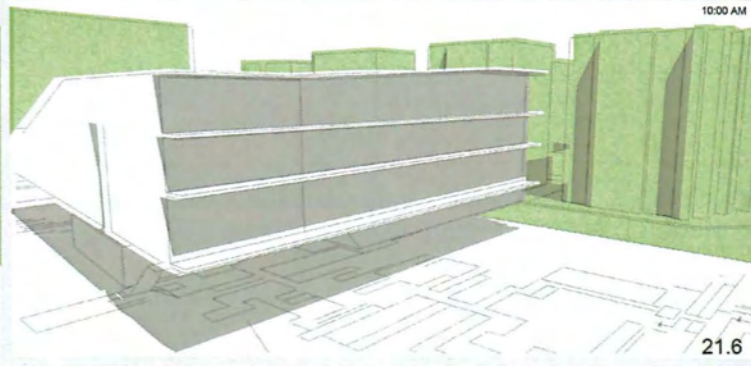
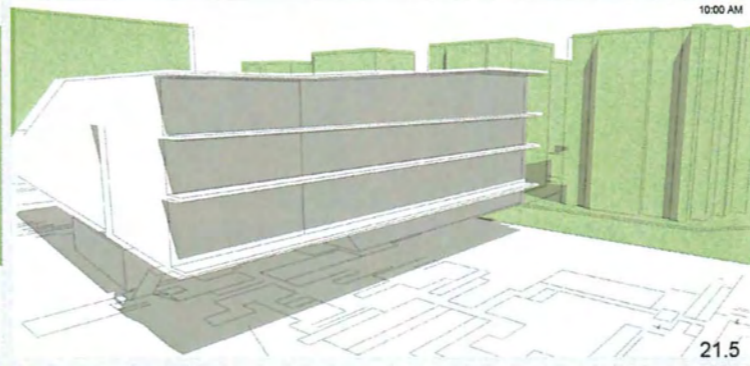
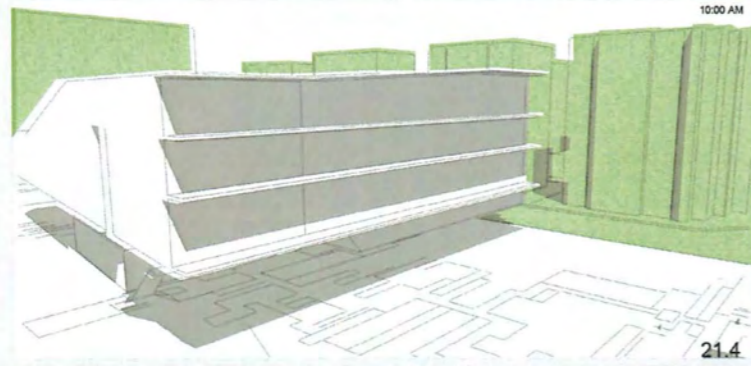
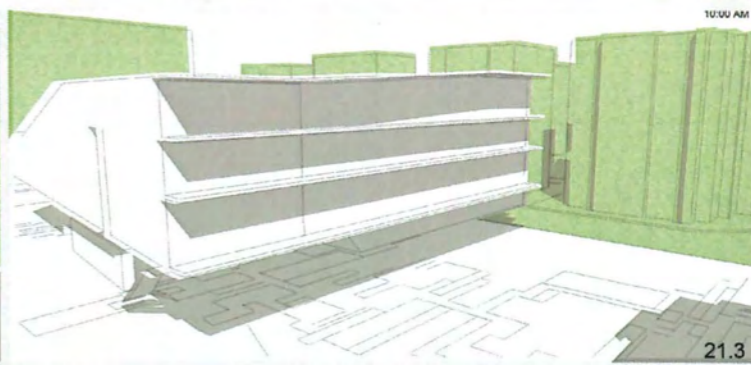
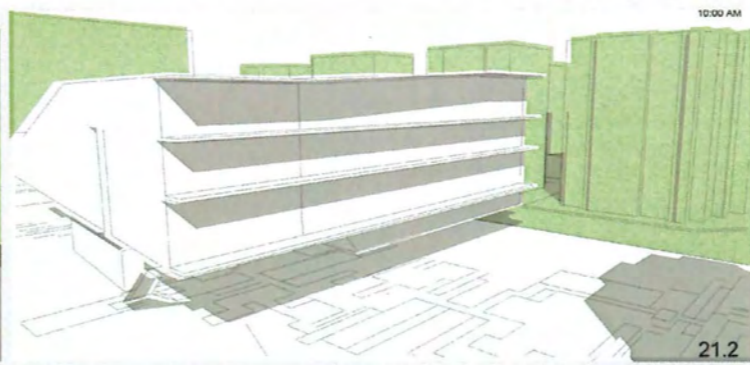
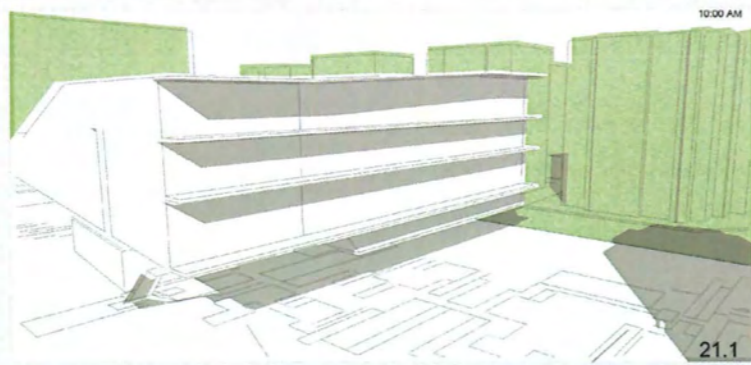
21.10

21.11

21.12

Κατά την μελέτη των επαγγελματιών που θα απαρτίζουν το κτίριο εργασίας θεωρήσαμε ορθό να εφαρμόσουμε την λογική αυτή σε τρία σενάρια που έχουν άμεση σχέση με την πόλη. Η διερεύνηση γίνεται για να δούμε κατά πόσο μπορεί να αποδώσει το κράμα τόσων πολλών επαγγελματιών στεγασμένων στον ίδιο χώρο, εάν μπορούν να συνυπάρξουν ισότιμα και με την ίδια συχνότητα. Δημιουργούμε έτσι τρία σενάρια τα οποία αφορούν στις αποθήκες Παπαδάκη, στον ζωολογικό κήπο Λεμεσού και στον παραλιακό πεζόδρομο της πόλης.

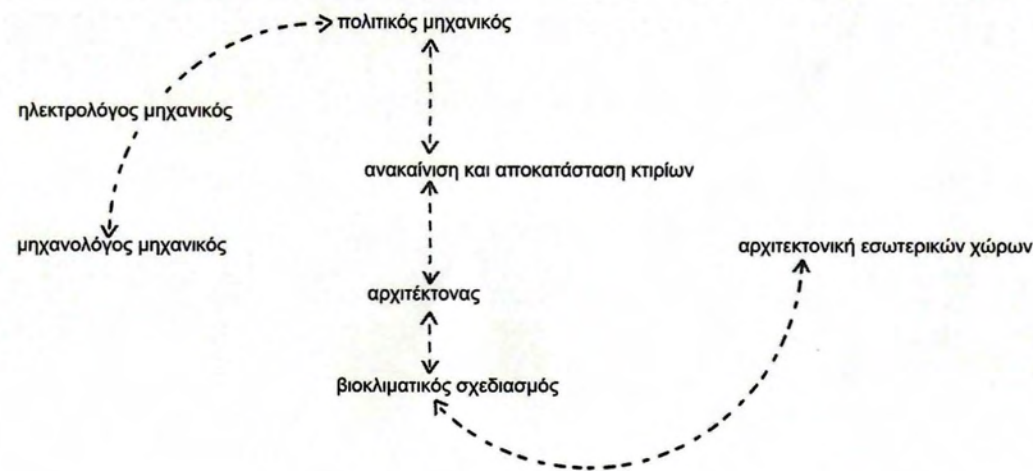
Αποθήκες Παπαδάκη

Μετατροπή των αποθηκών σε δημοτικό κέντρο τεχνών

Οι αποθήκες Παπαδάκη αποτελούν χαρακτηριστικό δείγμα βιομηχανικού κτίσματος που διαμορφώθηκε στα τέλη του 19ου αιώνα και η χρήση τους συνδέεται άρρηκτα με την ανάπτυξη του παλαιού λιμανιού. Πρόκειται για δύο όμοιες ανεξάρτητες αποθήκες που απέχουν περίπου ενάμισι μέτρο η μία από την άλλη, με ξύλινες στέγες. Οι λιθόκτιστες αποθήκες, βρίσκονται στο αδιέξοδο της οδού Σαλαμίνας στο ιστορικό κέντρο της πόλης και μέχρι το 2013, θα μετατραπούν σε δημοτικό κέντρο τεχνών της πόλης.

πολεοδομία - χωροταξία

Ζωολογικός κήπος

Μετατροπή ζωολογικού κήπου σε πάρκο πόλης

Ο ζωολογικός κήπος Λεμεσού λειτουργούσε επί έξι δεκαετίες έως και το 2010. Ο κήπος κρίθηκε ακατάλληλος λόγω μη πληρότητας των ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Η αναπλασή του βρισκόταν σε εξέλιξη εδώ και δύο χρόνια και το έργο παραδόθηκε τον Ιούνιο του 2012.

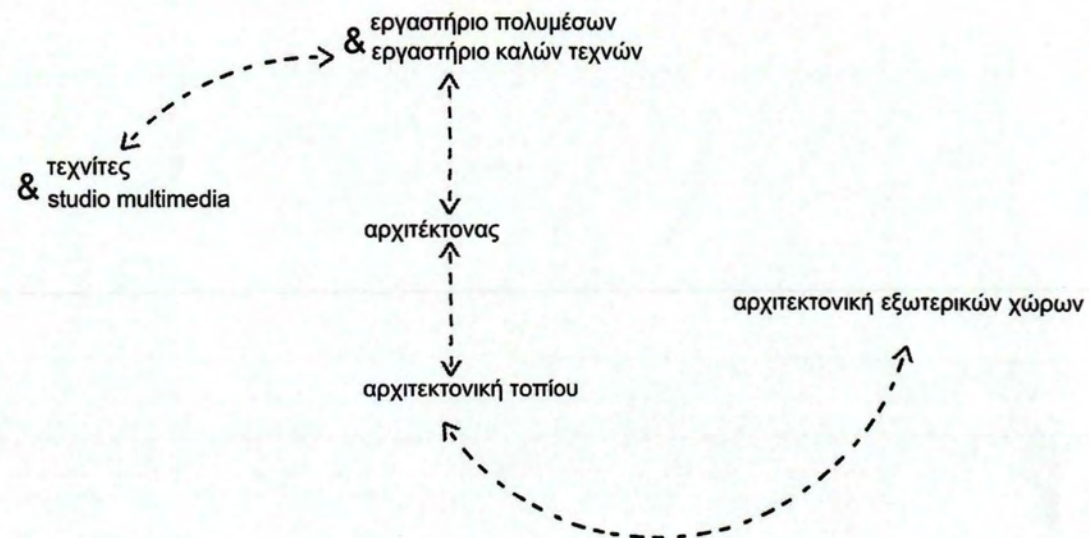

Παραλιακός πεζόδρομος πόλης

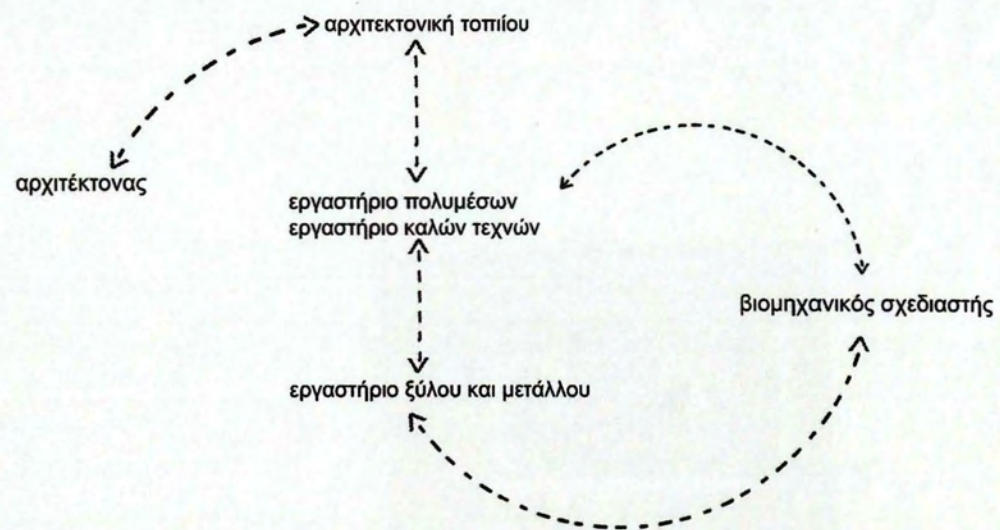
Παροδική έκθεση με σκοπό την φιλοτέχνηση του παραλιακού μετώπου Λεμεσού

πολεοδομία - χωροταξία

πολεοδομία - χωροταξία

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000115173

